

אפיקים

לתוכה רוחנית וחברתית להנחת זכויות ולמיוזג גלות

לשנה
טובה
חלה

שְׁנָקֵר - קְרַב

ב) לא רק הדימוקרטיה בנוסחתה היישראלית הוצאה זורה לרוחנה זורה לרוחנו גם הפליטיזציה של הדת שהיא בעינינו מיחסור בדת. מיחסור זה בטל הצורך ברורה מאריך בהצבעתה של המפה של הארץ לורנצ. מיחסור זה הינו הרגל שהובא מ-«תחום המושב», שבארצאות מזרחה אירופת. אין אנו עדות מזרחה, עושים הבדלה בכך מעשה למשה, בין חי חור וחמי קדש, לאגבינו עצם המשה אריך מחיות טהורה וכי טהור זה הרוא ענין פגמי שבמצפון ולא ענין שבסימנים הייצוגיים של חביבת כיפת הארץ או הדבקת תריות כשרות על כל מבני מוצרים וככומת. ככלומר והדריות בעיננו היא לא במעשים טפליים ושולמים, כי אם במשמעותם מהותיים ועקרוניים.

ג) אחד הדברים האופייניים ביחסים בין איגנו האשכנזים עדות המזרחה הוא מייצו הדין מzend הדראשיות בכל דבר הקשור בעדות המזרחה, ביחסים העבודה דורותים ממועמד ועדות המזרחה גסיוון וכשרון מראש, ואילו קלפי מועמד מירוצאי אשכנז מגלים יותר הבנה ונוגנים לו הדמנות להוכחה את עצמו. בתחום החש כלה: השלתו של איש עדות המזרחה הינה תמיד יותר במקורה בעיניהם גם כשהיא שווה לו של עמיתו האשכנזי. בתחום הפשי' נה: כשרק מתעורר השד כלפי איש עדות המזרחה רוחחים לו תיק במשמעותה, שמו מתרשם בעתוותות וכמעט אין מקהה של סגידותתיק כלפיהם. בעוד שלגביה האשכנזים קיימת סלחנות רבה. די להזכיר את מרדכי פרידמן מנחיבי הנפטר. שובייסקי ולבסוף אמר"י (נאמנות ציירויות בחסות משרד החינוך ליבורא כליז'ינה) ששגזר התקין שנפתח נגודה על אף ההוכחות שהיא העלימה הנסיבות משלטונות מס הכהנה. ובתחום הפליטי: הינה העבשת של ד"ר שאקי, שלצורך זה "עלר" אותו לדרגת שר על הבירה מוכחת עד כמה החמיר שגורמו לעוזרים ממשלו יתומים לא מיצא את הדין כלפיהם — הם לא היו מעדות היבורא.

ד) הדבר האופייני לאחרון שביתן למד מהמקרת הזה הוא:
כל עוד בני עדות המורה מפוצלים וሞורדים בתוכו מפלגות לא
לهم — אין שם סיכוי להגיע לעמדת ש"כ כוח ולהשתתפות של
אתם בחילוקין החמاسבים.
למסקנה אהרוגה זו הגיע. כנראה, ד"ר שאקי עצמו כפי שהבהיר
טא בראיין עם אלוי אייל במעריב מיום 21.7.72: "בمدיניות הקיימת לא
תאפשר בעית החברתי עוד שירותם של פנו". בסולם העדיפויות
של פנו ספיר ושל ההנאה לא בכללות בעית שתימחה הפער
בזרת ממשית, ולא בהצלאת טלאים. אף בכך חמשת המקומות
הראשונים".
ועל מסקנה זו ועל דגנת אמרת לאציגום פעירים מכונה ד"ר
שאקי "עדתי" ו- "פונתר מסובגנ". ואילו אנו, עדות המורה אומרים:
אדראבא, הלוואי ד"ר שאקי יגישם את האיפות הבוגרות מההתהשר
יות האחרונות; הלוואי והיו רבים מעתקנו עדות המורה סונים
נהכשך בעבודת צב

“אַפִּיקִים” י. רַיְלָן עַזִּי אֶגְרֹדָת

המערכת:	טווילס ב' גמליאל
זורך:	טלי' 961474
מאריך:	טווילס דחוב
עומרי:	טובייה סולומי
אחווד:	יוסף טובי
יעקב אלעדור:	יוסף טובי

ב恰כבה על הצעתו של הח"כ לורנס בוגע להגדרת „מי הוא יהודי“, הצעה חח"כ ד"ר אונר-חי שacky בעד הצעה, בנויגוד לרצונו מפלגתו ותקואלייציה. מידי לאחר מכו החול מחול שדים שביב שacky מכל הצדדים : אלה ש恰כבה ואלה אותם – הוקיעו יהו והענישו אותו באורה החמורה ומהעליבה ביתר : הדיחות מתפקיד שיש בו קירבה למקור כוח ומשאים, אך ייחד עט זה קרא לו להשאר במסגרת של הסעה והഫלה כדי להמשיך לפתח עליו. אלה שראו בחכבה סמל למאבקו של ציבור מוקטן ועשוק, קרי עדות המזרה, על גזוניה השוניים, חילקה לשacky תארים שונים: העתונאות, פנתר מסובן, תופעת שacky עדתי וכדומה. מורד, פנתר מסובן, העודדות. אנו בסנה לבחיר את „המורע“ עד כאן תיאור העודדות. וזה ולחות דעתנו עליי.

קודם כל, הצעתו של הח"כ ד"ר שacky איננה קשורה בשום אופן ופניהם לא בבעית – מאבקם של עדות המזרה ולא בעובדה ששacky הוא איש עדות המזרה. הוא הצעה בזרה ש恰כבה אך ורק מטעמים מצפוניים, שהרי דока הבעיה שעמדת להצעה הינה בעיה אשכנזית תחרה, שנבעה מהעובדת שMASTER גדול של עולים אמרופה – אמריקה הם נישואית-ערבות – דבר שכמעט אינו קיים בקרב העולים מארצות – אפריקה. לכן אין כאן טופעה העמידה על עדות, מודע אם כן קושריםאנשי מפלגות ואנשי מיסד בכללו את אופן הצעתו בגישה עדתית בכיוון מצידן מודע מגלים לטעת, כמובן, שככל אינו נאמן למפלגתו כי אם משתמש בה באמצעות, כביכול, והשר בורן מציע לו להימנע מהצעה כאמור כדי „לעשן ממען בני עדות המזרה“?

ביחס להחמרה הדין דוקא כלפיו. כיון שהرك כרך ניתן למצוא עיר
גזרהיקו מקור כוח שבסמכותו יכול לעשות משזה לטובה עדות
הזהריה – דבר שחייב בהכרה להתקיכdot ציבור זה סבירו. המפה
לגות התקימות, קרי תילכדו סביב ארגון עצמאי משלו. אחרת,
המורח יבשטו אותן ויתלכדו רק מתקידי בסגן שר החינוך ולא
איך אפשר להסביר הדחות רק מתקידי בסגן שר החינוך ולא
הדחות מהסעה או אף מהטלה. אם אכן הם חוסדים שהוא
לא נאמן להז' פروف' אמנון רובינשטיין העיד במשפטם במאמריו מיום
ב-18.7.72 – האציג', כי היהת החמורה בדיון כלפיו: «מביחינה אחת אפשר
להבין את ההחמרה כלפיו: מכל אלה שהרגו מכך לאלה שהמשלה בנסיבות
המשמעות, היה הוא היחיד שהצביע בגדי עדות הממשלה בכנות.
אפשר להבין שהמשלה מסרבת להשלים עם כרך שני שמי שמכהן
בתפקיד סגן שר, ירים נגדה את ידו – אפיקו יד זו מרווחת
בקחיקת הצעשה. מצד שני ד"ר שאקי היה סגן שר בלבד ולא ישב
בישיבות הממשלה. בעוד שמקירים אחרים מדבר בשרים ממש

*יתר על- כן, ד"ר שאקי הצביע, כדבריו, מכוח צו מצפונו ובענין
שבאמונה, ואילו בין חברי הממשלה שהצביעו לפניו יש כאלה
שתתקפו איש את רעהו בקשר לעניינים של מדיניות כלכלית ובט-
חוניות.*

רביבים: אמת, המקרה של ד"ר שקי חורב מלהיות סתום מקרה של הצבעה והענשה. זהו מקרה אופייני מאוד למלמד על דבריהם:

א) בראש ובראשונה אופי הדימוקרטיה הישראלית. אשכנזים רבים טענו לא פעם, כי הדימוקרטיה המערבית הינה זרה לעומת המזרח והם אינם רגילים בה. אם כי איננו מקבלים טענה זו, אולם אם כוונת הטוענים היא שהדימוקרטיה הישראלית, כפי שהיא בטהה בהצבעה על הצעתו של חז"כ לורנץ הינה מערבית — הרי בכך הם צודקים. כי אכן מאינזים שאינו זו דימוקרטיה מערבית כי אם דימוקרטיה מסווג אחר הנחות בארצות אחרות. אשר ד"ר שקי מבניע מלכונוחו בשמו האמיתי, אך אכן נאמר זאת במפורש: ארציות ערבי ורצות הגוש הקומוניסטי. בשני גושים אלה אין סובליםאנשים בוגרים עם מاضיהם ובגד תורתם אומנם תחתים לפיק או השליטים.

כתובת המערכתי: רח' יהודית קרני 22, רמת-אביב, סל' 11
טל' 414611
כל מאמר ומאמר על אחוריות מוחברו.
חומר יש להציג בכתב ברור במכונית כתיבתו על צד אחד של הדף
ברווחים קבועים.
כתובוייד אין מוחוריים.
טל' 032070
הרפתקה דפניו "אקדמייה"

הַדָּסֶרְבִּיסׁ יְסֵרֶסׁ

לכוח עבדודה בכל חודשי השם בה. השארת פועלם על בסיס יומי במשך עשרות שבועות הוא מבוגר ברברי, הראה לחברה פי אודילית. ונצלנית.

בעיית הפיצויים היא אולי הדבר שגורען ביחס. אלו גורעו לה-בגון על העובד למקורה של פיטור דים מסיבת כל שהיא. הפיסיה חייבותו. אלא אליהם מיפויים נקיים לעת זקנה. פיצויים ופנס-תאזרחות של העובד: "אל תשליכנו לעת זקנה", ככלות כוחבו אל תעוזבנו". אולם ההפר-לייה בחישוב הפנסיה ובערוכה, לגבי מקבי שכר אחרים, היא התעלמות מוחשבת מתחילה זו. שכן מנהלים ובעלי משכורות גבוהות מוסgalים לחסוך משל-רם בשבי השעות הקשות בז'ירותיהם. יש מהם המקבלים ביד טוחדרחים מיוחדים. דוקא הם מרי קבילים פיצויים ופנסיה, באורה יהיסי ובמוחולט. הרבה יותר מן העובד היומי. זה, כשmagיע הוא לעת זקנה תשוש ותשדרות. הר

התעשיות, ותווכחו לדעת כי ה-רווחים הם יפים. מילוי כל תיבת עותיהם של הפעלים הימאים לא יקטין את הרווחים של בתיה-החרושת אלא לאחר מכן קטן. על כן אמרתי, שאלו היו התעשיות בימים רחבי-אופק, לא היו מתי-נים עד שהפעלים יבואו אליהם בתביעות. אלא מפרישים היו את הסכומים הדורשים מיוםמתם.

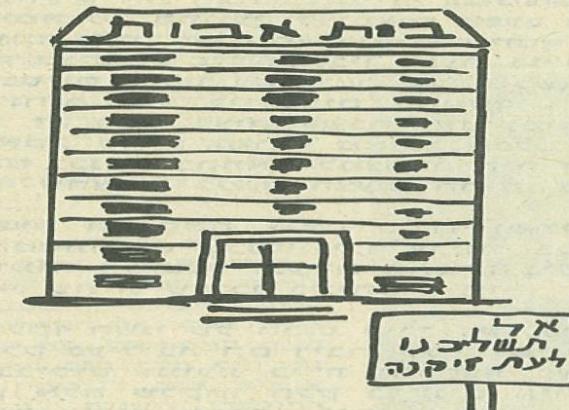
יש לשבח את הסתדרות פועלי המזון, ואת מוכירתה אלעזר בר-חיים. על שהחיצב צרכיהם מעדות. יש רק לתמוה שהשלה גודלה, על שהסתדרות השלה מידה עם קיום העיוות במשך שנים רבות. ולא פוחת ש לתמוה על שקיבלה את הצעת-האפשרה של ראש המשלה: מעבר למועד חודי-שראוי לאחר עשר שבנות עבדה כיוויים וגידול הפיצויים עד 21 יום לשבה לאחר רצף תיקון עיוות בולט לגרור אחריו תבירות סוקה מלאה. ה"יוםם" הגען לעובדה לפניה שבים אחדים אחריהם, שרתם שכרם גבויה בהרבה. קשה להסביר ביןיה העבודה של שבויי יומני להשלים עם קיפוח עסוק אך ורק במוציאי פרי הר

* אילו הייתה ההחלטה אצלו שכבת של תעשייניות רחבי-אופק, היתה העמיד המשק לפניו חודשים אחדים על סך שביתות זכינו, עמד המשק בעקבות תביעותיהם של פועלים בענף המשק מורים. בז'ור גרד אז הטיפול בענף המשק בפני עצועים, כי תביעות הפועלים חזרות בענף המזון, בייחודה — הש-הסתדרות בראהר. עתה עומד שוב המשק בפני עצועים, על בסיס ההסדר בענף השימורים.

ונושא המחלוקת הוא: אם יקבעו הוומיים העלאות המשכרת על השכר ובתנאים מעבר להסכם המסכם מעתה בחותם בין פרועלים המועס-קים על בסיס של שכר חדשית אחדים שבירי יום. לקטגוריה ולעומתם שביבלי העבר דה, הפקידים, מנהלי החשבונות ופעלים בלתי-מקצועים שנחת-קרו לשבוייה מטרדיה בתקופות של עת-סoka מלאה. ה"יוםם" הגען לשבוייה של שבים אחדים אחדים אחריהם, שרב היפשו יום עבדה בגוראות. קשה להבדל בתנאי העבודה של שבויי המעדות" הוא ממש מודע בתרביה. הרוב שבר היפשו יום עבדה בגוראות. ההבדל בתנאי העבודה של שבויי המעדות" הוא ממש מודע בתרביה. אם לא בשטח בהגדירה חvipה הרבה רשות בשתנה, הופשת חודש משכורות בשנה, רשות ל-12 ימי-מחלה שאין מקבלים אותן מושכרות. קיבצת-החבראה עד 12 ימים לשנה וזכות פיצויים של חדש עול שאל כל שבוייה, לפי השכר האחורי.

"יוםים" מופלים לרעה בצוריה בולדיה. במקומות מושכורות 13 מר' קבילים הם "ענק" בחсад. הרחוק מלගיע לערכאה של משלוחת רת חודשית. ימי מלחמה בראשות, אין להם. חוליה הפטועל ולא בא לעובדה. לא יקלבל שכר بعد אדרתו יום. ימי ההבראה הם 9. ואר' מרגיז ביטור: זכותם לפיצויים מגיעה לשבעה בלבד לשנת עבדה, לפי חישוב של מושכורת מוצעת. ביוםם של אינפלציה ההפרש בין "מושכורת ממוצעת" ל"מושכורת אחדרונה" עול לחיות ניכר מאוד.

שכרי היום מתמררים על ה-הפליה בתבאייהם ודודושים הש-ואטם לתבאי החודשיים. ככלומר: העברתם מ- "מעמד" ל- "מעמד", ר' קביעות בחודשיים אף הם. בעדי לי התעשיה, גם מושיקי היר-מיים וגם עמיתיהם, מתנגדים לתביעות: לכל היור מוכנים הם לשינויים קלי-עריך. טענתם ה-

אָבָּוֹת

פנסיה היא היגיון כל-שהוא בקבלה עובדים לעונה אחת בלבד ופיר טוריהם לאחר עונת ההדרים. עתה עובדי בית המשק. היו שבים שהתקיימה עשייה העברית היה מעתים. הימים, מימי ירקות, גאנט ועטן ואך חמץ צוות מרך. גאנטיהם בעים בלבד לוא התפוקה בכל ימות השנה, בעוברים ממיין למיין ובהידרשים

דר. היה היגיון כל-שהוא בקבלה עובדים לעונה אחת בלבד ופיר טוריהם לאחר עונת ההדרים. עתה עובדי בית המשק. היו שבים שהתקיימה עשייה העברית היה מעתים. הימים, מימי ירקות, גאנט ועטן ואך חמץ צוות מרך. גאנטיהם בעים בלבד לוא התפוקה בכל ימות השנה, בעוברים ממיין למיין ובהידרשים

משוווץ ולהסתפק ביחס לחדש, לו ולמשמעות הגדרה לה, כביכול כדי לשמר על יציר-בוחת המשק. היו שבים שהתקיימה עשייה העברית היה מעתים. הימים, מימי ירקות, גאנט ורוחחיה היה מעתים. הימים, זאת כמה וכמה שנים, אין מצב כזה קיים. עיננו בשעריו המנויות בבורסה, הציגו במזגוי חברות

לכט מחד אשד

על עריאת בית ברית יוצאי תימן

דברים שנאמרו ע"י יוסף דוחה-הלי, מזכיר אפיקים, בכנס הראשו של בית ברית יוצאי תימן

בשיאות נכבה, הברים, קהל נכבד. הרשו לי לספר לפניכם קוצרות את לבטו התהברט והתייר של אפיקים במשך שפונה שנורא קיומו. אחת ממטרותיו של העתון היה והינה לעוד פועלות ופעליים מען העדה בפרט ולמען מעמד העממים בכלל, שרובם המכרי עזיזה הארץ. היר מכשולים בדרך והיו תופעות של יוזמה מעודדת, אבל תופעתה היזמה דעכו או הופנו לאפיקים אחרים, ابو, אפשי אפיקים, מברכים על הקמתו של גוף איגרוני לעדת יוצאי תימן, גוף שיעמוד מעל לכל האינטראגיות המפלגתית והכתיתות הצהרת. שבו ימزاו מקום פעילים מכל הזרמים ומכל החוגים.

129 דוחה מברך את בית הכנסת

בעבר, לפני קום המדינה, היה לבו מוסד מוכבד למדי, שעשה לא מעט בהתקאות לגבולות יכולתו. אני מתכוון למרכו התאחדות התימנים. בראש המוסד הזה עמד ר' זכריה גלוסקא זל, זה היה אדם לו חומם לא חת, אמרץ ורב מרכז, שהיה לוות בכל שס"ה אבריו ורמ"ח גידיו למען בני עמו, אבל הגיסירות נשגנו במשפט הזמן, המסדרות העדרתיות, שהיו חזקות בעבר וברשותם לעין בעלהן אך הן בשארו מתחת לפני השטח; וכך קרה להתקאות. המפלגות אשר עמדו פיתויים שונים שתזלבנים ועסקנים מקרוב העדה במטה מפלגתו שזכה למעט הצעת החזק בנושא הגיר ע"פ ההלכה.

לצדנו הגדול, עדת יוצאי-תימן היא היחידת מכל העדות בישראל, שכן לה מסגרת אירוגנית, שכן אין עדה בארץ, ובעיקר עדות יוצאי-מורוח-אירופה, שאיבנו מבוצרות מהורי מסגרות אירדי גוניות הפעולות. זו מתחת לשתח והן מעל לפנינו השטה. אנו קוראים על התקאות יוצאי פולין, איגוד יוצאי וילנה, אירוגון יוצאי רוסיה, ברית יוצאי מרוקן ועדן. כל ההתקאות מוסדרות במנדריל: ברכור שמרי - מגדיאל; יונה עמיר - מרכז רישלים.

בגלל השעה המאוחרת, והעובדת שרבים מהשתתפים חייבים להגיע לבתייהם בו בלילה, היחד ולהגביל את המסתתפים בדיוו, והוא החליט שבתיד הקروب ייערכו כנסים נוספים במרכזי השוניים של הארץ, ובו ניטרים קיב"ל לו המשתתפים על עצם להפיץ את רעיון תנועת בי"ת - ברית יוצאי תימן ברחבי הארץ ולפתח סניפים פעילים באזורי מגוריהם.

CHAT סופרנו

תנועת בי"ת - ברית יוצאי תימן שעלה הקמתה הכרזנו בಗלוינו האחורי, הולכת מילא חיל ומתרחבת ומקיפה חברים נוספים מכל חלקי הארץ.

ביום ג', ערב ראש חדש אב, (11.3.72), נערכ הכנס הראשו של פعلى התנועה, ואולם הכנסים של קרו הייסוד בת"א, שהיה מלא עד אפס מקום, ושבו נטלן חלק למען לה מ-100 משתתפים ממושבות הגליל ועד ישובי הנגב. הכנס נערך בכנס בכרו, ר' יוסף דוחה מזכיר אפיקים, הדיוונים בכנס בכרו, ר' יוסף דוחה מזכיר אפיקים, ברך את הכנס בשם „אפיקים“. מר משה חתולח, יו"ר הסטודיות הסטודנטים והאקדמאים התימניים, בירך את הפנס בשם הסטודנטים ור' יוספיים.

ד"ר ברוחר ימייני, עוזי, נשא דברים בשם התנועה. הביא בפניו הנקחים פרטיהם על מטרות התנועה, דרכי פעולה ומוסדותיה. (דבריו של ד"ר ימייני מובאים במלות אם ב글ו זה).

במרכז הכנס עמדה הרצאה של ד"ר שאקי, סגן שר החינוך והתרבות, שהזמין אורח לכנס זה. למורות הדיוונים הנשען שעורכו באוטו ערבית במרכז המפלגה של ד"ר שאקי בשאלת החכבה בכנסה בחיצות החוק של ח"כ לורנס בנוסא הגior, מצא ד"ר שאקי לנכוו להופיע ולכבד את הכנס בהופעתו. ד"ר שאקי בירך את הכנס; בדבוריו ציטט מספרים סטטיסטיים רבים יוצאי רים על הפער החברתי העצום הקיים במדינה, ביו יוצאי המזרח (כולל יוצאי תימן) לבין בני עדות אחרות. ד"ר שאקי הדגיש את הצורך ביצימות פער זה, והזכיר את קיומה של התנועה לצימצום הפער החברתי שבראשה הוא עומדת, ועמד על החשיבות שבשיתות פעללה בעtid בין התנועה לצימצום הפער לבין תנועת בי"ת - ברית יוצאי תימן. בסיום דבריו ענה ד"ר שאקי לשאלות המשתתפות בכנס, וחזר מיד לירושלים להמשך הדיוונים במפלגתו. ד"ר שאקי ראווי לאפשר את עמידתו מפלגתו, שהΖכ"ה מרת הזום בכנסה בהתאם למצבנו, היה היחיד מבינו חבר ר' מפלגתו שזכה למעט הצעת החזק בנושא הגיר ע"פ ההלכה.

בשעת הפסקה, ניתנו כיבוד ושותיה לכל המשתתפים, המשתתפים בכנס גלו ערנות בלתי רגילה לעניין ההתארגנות המוציאת ובויות החברה בישראל. הם נחלקו לקבוצות שונות שערכו בינויים דיוונים, והחליפו דעתות בזאת.

בחילוקו השני של הכנס נערכ דיוון פתוח והמשתתפים נטו חלק פעיל בו. הם דיברו מנסיונים על הצורך והחשיבות שבביסוס תנועת בי"ת והרחבת פעולותיה. ביו אלה שלקו חילוקי דיוונים היו: בון-ישראל סגן ראש עיריית חילוקי דיוון, יוסף שמעי - גבעתיים; צדוק העצני - רעננה; עוזי יואב מרחבי - פתח תקווה; עפרוני שלום - רملת; שלום בון-לוי - לוס אנג'לס ארחה"ב; בר-צבי ייחיאל יו"ר אציג"ת - ארגון צעירים יוצאי-תימן; ירושלים.

בגיל השעה המאוחרת, והעובדת שרבים מהשתתפים חייבים להגיע לבתייהם בו בלילה, היחד ולהגביל את המסתתפים בדיוו, והוא החליט שבתיד הקروب ייערכו כנסים נוספים במרכזי השוניים של הארץ, ובו ניטרים קיב"ל לו המשתתפים על עצם להפיץ את רעיון תנועת בי"ת - ברית יוצאי תימן ברחבי הארץ ולפתח סניפים פעילים באזורי מגוריהם.

הכתבת השניה מתארת את הלאותיהם וגורלם של משפטן הורות הדורות בשכונת גבעת עמל וגשר סכנת הפינוי מרופחת על ראשם. למעשה נציגי שכונת זו נמצאים מונרו בעבר זה ומצביעים שנבואו לעזרתם. בעניין מר בנין, אצ'ין, שאי-

שנית איננו מכך יותר אצ'ין, שאי-
אולם בכתבה זו נאמר שלמרות הדתית
שבניין עובד במוועצה מוסכמת
ראש העוז, איבר מכבש מושבות
מהזונה שנה שלמה והואין לו כל
מקורות פרנסה בכדי לכלכל את
משפחהו הברוכה. פגיתו למש-
רתו. לשם גדרתת כיוון שבאופן
פורמלי הוא עופד במוועצה ה-
דתית וחיבק לקבל מהם משכורת
רזה. לשם גבוי יש שכן אשר
គותב למענו מכתבים רשות
השנות וכבראה שגם הוא איבר
מצוי כל כך בעוני כתיבה. בין
השאר, הם פנו לעתון יידיעות
אחרונות, והגב' שלומית אלבני
חישה לעזרתו של מר בניין ושלבי-
חה מכתבים למוסדות שונים. אך
ללא הועיל. בשארת השניות
הazel הרס, הביאה את העוזן ב-
פנוי קחל הקוראים, בחינת יראת
העם ויישפטו. נשאלת איפואו ה-
שאלה: האם אדם כזה ראוי ל-
קשה מבליה שיהיא לו לאן ולמי
לחתה כתובות קבוצה לאנשים כי-
גון אלה, אליה יכולו לפנות.
כחובות אשר תילחם למען, חכ-
ם המבוקש לתמוך אוטומטיים ש-
שכנוע של מר בניין כתוב למען.
ודאשך תפנה בשם של חלונות ה-
גבוחים? מי יודע כמה וכמה
בבניין שוכנת גבעת עמל, היא
כאנ' בארץ, שלא בתmol' מזלם,
דזותה גב', אלוניה כתוב על או-
דוותם, ותביא את ענייניהם בפנוי
ארכון כגון הארכו שלנו יקח
על עצמו את הטיפול במרקם
באלה — יימצא תרתו יותר
ולו, ולא בגין המשפחות הסוב-
שנה שלמה אדם המטופל ב-
ילדיהם לא יוכל מושבות.
בבניין שוכנת גבעת עמל, היא
ימוסין הערבית. אצ'ין שבי-
קרתי בשכונה זו בשבוע שעבר
את למדח' את הירושא גם מהב-
ונגה המשפטית. עט קומ' המדי-
ון, ואף טרם קום המדינה, באו
גבושים אלה לגומזין מיפה, ו-
באותה יישבו בפיות עזובות שהו
از בחינת סוף העולם. הם הודיע-
יכר למקומות אלה ע"י נציגי
המוסדות דאז. ולמעשה לאיש
לא איכפת היה אז שאנושים
אללה התיאשבו בשכונה זו. הם
בעצם ידיהם את בתיהם.
ללו יlidim היהו שם. ואולם בראש-
ותם השנים ג' מוסין המכפה. למרא-
ת' ואotta קרקע שפעם

**דברים שנאמרו ע"י דיר
בן-חור ימינו
בכנס הראשוני של
בי"ת ביום 11.7.72**

כב' סגן שר החינוך, יוסי' הר אספה, גב' ירושתי ורבותי, אחימן אחיהות. בטוחני שכאשר קבלתם נאת ההזמנות לכנס זה שאלתם את עצמכם את השאלה הבאות:
א) האם יוציא תימן צרייכים לחתארגן, ומהר הטעם לחתארן
ב) כיצד תנוועת בי"ת מתי
חוונת לארגון את יוצאי תימן.
הטעם בהתארכנות של יוצאי תימן, תשובה מלאה לשאלת הזרע
ימון, תשמעו ברודאי מ"ד' שא-
גן שר החינוך, שההוריל לא-
רווא ולשעתם דבריהם בעבר זה.
טוחני שהוא ידוע בגושא זה
יצטט בפומיכם עובדות וסתטייס-
קיות שנות על תופעות של
פלה וקייפוח של בני עדות
ספרדים בישראל, ובתוכן, כמר-
ן, יוציאו תימן. לכן לא ארבה
dot אתקם בשאלת זו ואבקש רך להפ-
ונגנות" שנתפרנסם לפני ארבעה
מ"מ בלבד (7.7.72). ושבור בת-
רנסמו שתי ידייעות, או יותר
כזו לומר, שתי כתבות, ה-
רגעות לשאלת המעד והמצב
ברחותי של יוצאי תימן ביש-
אל, ואשר מוכחות למעלה
כל ספק כי יש צורך בחתארן
בוגותם של יוצאי תימן.
שתי הכתבות בעthon, שאותן
זכרתني, מתיחסות כאמור ל-
יצאי תימן. הכתבה האחת
תארת את תלאותיו ואת גור-
הן של מר בנין בראש העין.
ב- 18 (שמונה-עשר) ילדים.

ע策מן ויאינז נוקפנות אצבע לטובות עדות המזרחה, הוו מהחפשות קבלני קרולות ומצבגייעים בימי בחירותה. גלויסקא מצא את עצמו מיותר; הוא ייצג תקופת והוויה אחרת, אך יש סימניית, שהוא רצה לשונאות את אופי הפעילות, להתאים אותה לדרישות הזמן והתקופה, אבל לא הספיק כחזר לכאן. המפלגות גברו עלייו בעורף עסקבניהן והו באשר בוחד במערכה.

כיום שהאפיקים אנו להקים גוף אשר ירכז סביבו כוחות מעולים, אשר יפתחו ויבגשו דרכי גישה אל השדרות הרחבות של העדה בכל ריכוזיה בארץ, יקימו בימאות הסבראה, יעוזרו לשיקומיו ולהיזבוכו של הנודר העזוב, יעוזרו לשכבות העוני במאבקיהם לעצם והיבוד שביר ללבביהם, יקימו קשר עין וקשר לב לב בני העדה זאת, אשר ברצול והזונחו ע"י כל המפלגות ומעל לכל יקימו מוקדי פעילות חברתיים ותרבותיים, שייפיצרו אור אל תוך האפליה של הציבור הצעיר, שהוא באופיר ובשרשו בעל ערכיהם התרבותיים קדומים יהודים-ישראלים, הקשורים בנצח ישראל ושיבתו, וכמו-בו, ייחד עם הפעצת תרבות זו יש להתקנות לך תרבותה של זמגנו, לעידן החיל, לאורח חיים של מאבקים חברתיים וככלליים במסגרת

כללי המשחק של משטר דימוקרטי במדינתה. אפיקים ציבורית (וכמה מאבקים חשובים התחנהלו בעבר ע"י אנשי אפסי-קים כמו בגז ענין כפר תוחלת, בעית היילמותם של ילדים תימן ועוד), מושך ומלכד פיברו אנשי רוח ואנשי מעשה, משליכים ולומדים, אישי ציבור מבני העדה ומוחזה לה, המוכנים ליטול על עצם ולהעימים על עצם עול ציבור. החברים כמו הציר שלמה מדליה חברי המערכת, יעקב אורקיבי, עוז' אחנון גלוסקא, ער'ד נתן זינר, רואת החשבון אביגוועם כובאשי, פבדכם הנאמן, הגיבצ' לפניכם, שכמוציאר אפיקים הוטל עליו מטעם המערכת לעשות כל אשר ביכולתו בגדון, ואחרון חביב, חבר אגדות אפיקים, וידיד אפיקים דיד'ר בן ימינוי, שהוא אחד מהיוזמים המרכזאים והרות החיה, שהביאו להקמת הגורן הזה — ברית יוצאי-תימן.

החברים הללו ימצאו להפתעתם שדה פעולה גדול ונරחב מאד. הם יוכחו לדעתם שלפניהם ציבור בעל תרבות יהודית מקורית שיש לטפח את עריכיה ולהעניק את השראתה לכל דורות ישראל בארץ. הם יוכחו לדעתם, שפעילותם היא חיונית והכרחית בתוך הציור הזה; הם יוכולים למגווע הרבה מזו התהדרות הדריקנות המביאה לנחשלות רעוגי; הם ימצאו את עצם יום אחד כניציגים האmittים של הציור הזה לקשר קשרים עם עדות אהרות, שבעוותה זו עותם בעיותו של ציורנו של עיון של קיפוה ואפליה. של עוני נחשלהות. אפיקים מأهل לפעילותם המבורכת הזרת הצלחה והוא יתו כייסוי מלא לפעילותם של התו גואה ויישמש כל בייטוי לרעיונותיה ולחישיו ליבם של החברים הנראשאים בעול הפעילות הציורית.

טיפסן לשמאל אמנו גLOSEKA. זיך ב'יחור ימי (נאמן)
נתן זינר, שלחתן מדליות

(המשך) פגישת כהן גוף הכהן "כ' מ"

לטה ומוסדותיה. בשאלת המטרות, מיציגו את מטרותינו בדורות[DOROT] דלהן: 1) לדאוג לכך שיוציאי תימן בישראל וצאצאים יוציאו למדינה של שווין ולמיוזג של אמת בחברה הישראלית. 2) לקיים את מורשת יוצאי תימן, להאדיריה ולהפיצה.

לענין מוסדות התנועה והமנייה בה האירוגני שלנו, הוחלט שיש לבסס את פעולות העדינה על פעילות בסביבה. הסניטים יהוו את התשתית האירוגנית של התנועה, בכל עיר, בכל מושב ועיירה. — חברי אותו הסבירות ייחזרו תור שבנה מהוות, ציגים נבחנים לועידה הארץ-ישראלית, שתקיים תור שבנה מהוות, ובזה ייחזרו המוסדות. הוועידה הארץ-ישראלית תחתה המכליל, הדומס בועל הסמכות העליונה ב- תנועה והועדה תקבע את הרוב מוסדות התנועה ותקבל תקנון כוונון כיהה לתנועה רבתיה בעלת מוסדות כגן: ועדת ביקורת, בתידין וכירוב. עד לאוטו יום בר תקיקים הוועידה. קבעו ריק את המוסדות הזמנאים שבHALO את התנועה והם: הנלה ומרעצה. המוסדות הזמנאים יפעלו עד לוועידה, יקימו סניטים ועודות ויעשו נפשות וכיספים לתדר�. אננו צרכאים אבושים, ויש מקום לאנשיים גם במוסדות ה-

בפני הציבור והכבד, ובuzzו רותם. מיציגו את מטרותינו בדורות[DOROT] דלהן: 1) לדאוג לכך שיוציאי תימן בישראל וצאצאים יוציאו למדינה של שווין ולמיוזג של אמת בחברה הישראלית. 2) לקיים את מורשת יוצאי תימן, להאדיריה ולהפיצה.

המקירים שתוארו הערב בפה ביכם, מיכחים ללא ספק שיש צורך בגוף שיטול על עצמו את המאבק בשם המזוקנים ואשר ייצג יוציאי סוכנת הפיבורי. אולם בשעה זו עדיון מרוחת על אגן שים אלה סוכנת הפיבורי, ללא פיצוי ולבסוף תחולף למוקמות מוגריהו. ואמנם תגועת "ב' י"ת" בראית גוף זה. המטרה היא שיתנווה תתרכז בצרכים ובדרישות של יוצאי תימן אולם אין זאת אומرتה שהתנווה מוגבלת לחברים מבני העדה בלבד. התהווות תהייה כללית ורב-גונית הן מביבת השתייכות העדתית של חבריה והן מביבת מלחמות עותהיהם, השקפותיהם הטוליטיות והדתיות. היסוד המאחד בין חבריהם התנווה יהיה. נאמנותם לענין יביבה של יוצאי העדה, כפי שמתבטאת במטרות של התנווה שאזכורים להן. בענין זה נציגים של מלחמות שהזמנאים מנביהם ררי שחרבו תרבותם של מבני העדה. הקובעים שיש לפנות את המשפחאות בקשר דין מבית המשפט, רה לא כל פיצוי כספי.

tabuha נגד המחויזקים בה. הם בתבשו לסלק את ידם מהקרקע האמוריה, בטעהם שהם מסייגי גבול, ואין להם כל זכות לגור במקום ואף לא לקלבל כל פיצוי עקב פיברים. יוציאו שאוני עוז"ד החתומים על כתוב תביעה זו, הוא שההמליץ בשעתו לפניו המכשול אשר לקיינה את ההנחה זוכס- פית שנדרשה על ידו כיוון שייחס בודאי לשם שחלבו מכתם בנדון שטרם ראתה אורה, ואשר לפיה מתברר ללא צל ספק שיש מחדל ציבורי חמור בעניין זה. מתברר שמנון מקרע קע ישראל, הממונה על החקע האמוריה מטעם המדינה (שר- משה יציגו שמים אחדים לאחדר הרגשות התביעה, העיר שער עוז"ד) של עמידר לקובה (שהאף הוא עוז"ד) את הטיפול בתביעה האמוריה, ובתו לו את הסמכות מוסדות המדינה באופן מוחלט וסתמי מבלתי שתהיה למקרה כל שליטה על פועלותיו של הקובה. הקובה המשיך בתביעה זו, אך שם מוסדות המדינה הצלחה ל- קבב פסקי דין מבית המשפט, פחות הנזונות מהקרקע האמוריה.

היתה עזובה הפלגה לקרקע יק- רה ביותר. מסביבם של מתחכני גמוסין נבנו וילות של אנשי הצמרת, והתברר שאין מקום לא- אנשי גמוסין בקרבת אנשי ה- צמרת.

לענין חלקת הקרקע שבגרות המשפחות של עוז"ד שארם מסטרוף בכתבה האמוריה, יעצרו את השיג אינטלקטואלית מלאה ומושך מכח בנדון שטרם ראתה אורה, ואשר לפיה מתברר ללא צל ספק שיש מחדל ציבורי חמור בעניין זה. מתברר שמנון מקרע קע ישראל, הממונה על החקע האמוריה מטעם המדינה (שר- דרזון). הצדדים לסייעו יושב בוחות כחמש משפחות מזו שנולדו הרבה בידיהם ונידונו במשפט (ואשר חלק מהם משל- תים יומיים בזכה"ל), אולם ידעה זו לא מנעה מהם מלתחשב כליל. מהמשפחות הלאה ולהמל שיד בעיסקה מבלתי להתחשב בהם ובלתי לשמר על זכויותיהם.

בעוד שלצורך ההחלה אם אם לאו, המנהל הatural של החקע והסכים למכור את החקע על יושביה, הרי שלצורך קביעת ה- מחיר שהקובנה חייב לשלם למבר- הל (קרי המדינה) תמורה הcker- קע, יצאו בציגי המנהל מחד- ההנחה שלמחזיקים בקרקע יש- זירות ומכוון שהקובנה יהיה חייב לפצותם מהמקום, לכון שהתו- בה הנחה של החקע כמי שנקבע מהעדך של החקע כמי שנקבע ע"ז המעריך המשולש. הקובה שילם בסופו של דבר סכום שאין- בר עולה על 73,000 ל"י עבור חלקת קרקע בגודל של כ- 600- 600 מ"ר, אך שלפי חשבו אריטמטי פשוט, כל אחד מהדיירים בחל- קה האמוריה יכול היה לקבות לעצמו בעלות על ביתו תמורה הסכום של 15,000 ל"י בלבד. אולם אין זה סוף סוק. הצדקה והמוסדר הציבורי מחייבים שאמ- הקובה ששלם למטה מחז- חיר של החקע שיפצו את המחו- קים בקרקע, הרי שנציגי המדינה- בה יבシリ את זכויותיהם לקבל פיצוי מהקובנה, לפחות בשוכר דש וחצי אחורי ההחלה למכור את המגרש לקובנה, ביום אחד לאחר שהקובנה חתם על חוזה המכר, הגיש עוז"ד של חבי- עמידר, מטעם רשויות המדינה,

באי הכנס הראשוני של "ב' י"

זמןיאים, ואין צורך לומר במוס- דות הקבע. לכן, אננו פונים אליו- כם בקריה להצטרף לתנווה ולסיטיע לה, ואנו תפילה שברוא עולם יציה דרכנה, מפני שככל מטרתו היא לעודר ולשרות את אחינו יוצאי תימן באמוריה.

כיוון שבסתמה בפני משפחות צייר, וכן בעלי מקצועות חפ- שים — ריה"ח ועוורביידין. עברו עתה לעניין השאלת ה- אלה הדרך המשפטית. לא בורתה להם אלא הדרך הציורית — שניה שאותה העמدة בראשה למי ולכון עמדת בפניים השאלה למי דבורי, ככלומר השאלה בעניין הד- רך בה תנווה ב"י"ת מתכוונת לאגון את יוצאי תימן. בתשובה בתmol מזלם וממצאו גודל בשם אריגן אותם, והביא את הדבר את מטרות התנווה. דרכי פער-

欽定四庫全書

בנתי לתהום המושב, מה גם שהי
קימה שם אוכלוסייה יהודית
גדולה מאד, מגובשת ועוגיה ברובה,
הפהדרון הצירני היה פתרון מיידי
למצבה.

ב-¹ בסופו של דבר הקשר היהיטו-
רי - גPsi עם א"י הוא שהכרייע-
ב' -
עשית הנדייה הנצחית והאונומלאיה ה-
הדרודית. כך ה' כללה ההתיישבות הי-
תירה ב' והעלויות אליה מאיר-
ופה מתוך כרובות ברורה להקים מד-
ינה ונורמליזציה כביתן הארץות ו-

בד בולדיה הציורית בתנועת שחר רודר סוציאליסטי וללאי מתר הזרה במציאות פתרון לאוות המוגן ייחר שלם רביט שהתקה חותם הקפיטליזם פולטה אותם החוצה, ואז באר לא"ז מהדור תקווה שוזחי היהת התהנה מהרינה.

四

בעליה מבריה ים
עד היום הזה, בימי תקומה מדיני
בנת ישראל, פועל התהיליך הזה ל-
גביה מרבית יהודיה אירופה. כל גל-
ספחהות באotta ארץ או ארון א-
צורה פולטה המוגן יהודים, פשות ע-
דרה אותם והשיכת החוצה ואמ לא-
הו יוציאו היר צפחים להשתגנות
או חיסול פיזי. בעצם הימים ה-
לה פועל התהיליך הזה ברוסיה ה-
רב סובייטית. ההתקפות שמה בגייעה-
ה כבמஸטר הקפיטליסטי לדרגה בה יש-
צරך בישולם של היהודים ולפלי-
סטם המוקמים כדי לאפשר לבני
באותם. בריה ים ארינה מהפcartת צי-
את היהודים אהבה יהודים או שנ-
את ישראג באמת. היא מהפcartת
את מכיוון שזה האינטנס האזום
של כל, מכיוון שהיא חיית גשווה
את מכוון התהיליכים שהתקיימו נס-
במושד חמישים שנים קיומה, נס-
ושיקולים אחרים של מדיניות גל-
בירת.

בראה לי שזקיפת הייחור העליה
לזכותם מאבקם הלאומי כביכול של
לאומידים שם הילה בלתי מודיעיק
וראיהית מוגזמת. בריה'ם מסוגלת ל
דכא מרد, כפי שעשתה בהונגריה ור'
צ'כיה ומוסולות בעמוד בחזירים
בכפי שעושה במדיניות המקומית
הביבלאומית של — אלא שאיננו
ושעה זאת בפני "קומץ" היהודי
בארצה כי אין לה איבטח בסכום
אזורבא כי יש לה איבטח שדוקוט
יציא גל של יהודים להפוך אותן
מהוחה בפניהם.

המשך בעמוד 18

מайдן. יהודיה בריה'ם המאבק הלאומי ש-
"גס" שהתחולל שם והחירות אל
ליך היהדות והציונות. המאבק הח-
רינו תוצאה של אותו תהליך
סוציאל-כלכליים הנוגעים מעצם
אונומליה היהודית, ואשר הגיעו
שנאים בעצם התקופה הזאת, כפ-
שאירע, עם שניראים גלים, באוטה
ארץ, 80-90 שנה קודם לכך.

גם במשטר הסוציאליסטי של ברית
המעוצות בתגלתה אותה חוקיות
פעלה במשטר הקפיטליסטי ברוסיה
הצאריסטי: היהודים המשיכו לה-
יון מרוחקים מהטבע ותולמים, בש-
מירת קיומם הפיזי, בבני הארץ.

הגדיחות. אולם לפוי הראיה הזאת, מספר הארצתו שמעבר לים ולארץם ויצטצם ואנו יגין שהיהודים לא ימצאו ארץ שפתחה שעריה ב-³סבביהם והוו נחוגים לשבוכת ח' סכל פיזי או לפחות חיסול רוחני, וכך כירום כבר אין בזקקים לנו כמעט בשנות מקומ, ובשיגנו מורותיהם. עפלוים ابو להתגוננות כלכלית חמוץ ומתרוך כך גם להתגוננות תרבותית וగופנית. כבר כיוון אנו רוראים אמות של תהליכי התגוננות זה בוגדים מחרדיים.³

ציונות של חיסול גולה

כדי למגנוע את הגדייה הנכחדת
היהודי ולמגנוע קיום תחזיות זו
וגדרל מר כהה — בולדת הציגות
האירופית של השלטת ע"ד היהודים
טוענה בראש וראשונה כי ליהודים
כבודם זורמלי יותר העמים. כשחט
אמת, רעינו הטיטוריה הנפרדת
שהגתה הציגות האירופית היה מושך
פע גם מהתפוחות התבונעה להאריך
מיון באירופה, שהגיעה או לשבל
מתקדם ביבירות. כל אותן עמים קפָּט
במי שהיו מוסלמים לכל מידי מעז
צחות השיבו עצמאות המדבריה.
כל אחד מהם היה לו טיטוריה
משלו שכיל פתח עצמו בתחוםיה
לא התרבות. רק הירדים המפר
צללים בין כל העמים בין אירופה ובין
כל הרים שערכות שללה, ואשר עמדו במא-
סידר לאוטם עמים וארכזותיהם שמי-
ינן. שדר מה שברוחם של שניים מהם שמי-
ינן זה בונה לא בתורה הגדים, כי
אצוט השגות של השגת טיטוריה
באורוגנה, ברכובים נוגד צרפתים,
גבג ארגלים וכי, מצאו לפתח ש-
השתיכיות הוצאה הנה נגה פתקטיבית.
היא יצרה כפם שלחה ואילו אותו
עם שהאלוי כפו התייחסות והשתיכי-
ותם שהאלוי מכיר בהם ורוואו מכיר בזאת.
מכיר בהם ואנו מכיר בהם זרים.
בשלביה הראשונים של הציגות
לא נקבעה א"י לארכז ההירה ל-
שמש טיטוריה זו, מכאן היי ה-
עצות השגות של השגת טיטוריה
באורוגנה, ברכובים נוגד צרפתים,
כ"י. כי הראייה הזאת לא חיבבה
דווקא קשר היטוריה — וכואז היה שובי בז-
טיטוריה — שנות האמוריה ברארכפה. כל תבונת
לאומית הדינה קשורה מראש בטרי-
טוריה מסוימת ידועה ומרגדרת
שנות או יותר ובחומרה כבר צמ-
תה. הציגות באירופה לא מצחה בז-
טוד טיטוריה ממשלה, כי לא היהת
טיטוריה כזאת קיימת — אדרבא.
היא צמה מהתהוו ובוחו הזה, בחול-
ההلال הזה. הציגות הראשונים
פיקו לנווק עצם מהקשר היטטורי
טוריה מוכנעת ומרוגש שהאות
דר והונשי עט ארץ האבות. וכך
לא היה היה איכפת להם אם הטיטורי-
יה תהיה א"י או ארץ אחרות. נסרו
זה של ברוכוב להוכיח שדווקא
היא הטיטוריה שפתחה את ה-
בעיה איינו מוכנעת ומרוגש שהאות
מואולץ. לכל תבונעה לאומית יש קשר
טיסטרוי נפשי עם הטיטוריה של ה-
זיה הבסיס המוצק המעניק הר-
בשת השתיכיות. היחסים באירופה
מאות יבשף זה עם יציאתם את ה-
זה מקרה שהציגות שדבקה בא"י
דווקא צמחה ברוסיה כי רק שם
בשאר מושה הדומה לגיטו עט ה-
קשר שלו למסורת היהודית — כו"ז

ישראל איר

שני סוגים של ציונות כאשר שומעים את המונח „ציונות“ מבינים מיד שהכוונה היאchezrah לא", השתחררות מהגולה או מרד בוגלה, השתחררות מאנומליה כלכלית ומדינית של עם נורמליזציה של מבנה סוציאל-כלכלי ומדיני של העם היהודי. כך למדו אותנו, וכך כך נידונו המונח הזה, בנסיבות העשויות בשנים. אולם, אחרי הצלחת הציונות הזאת, שהtabataה בהקמת מדינת ישראל, התפתחו בתוך המדינה עצמה תנאים חדשים שהניחו את היסוד ליצירת ציונות מסוג חדש בתוך המולדת, אך בעלת קווים דומים בתקודות מגע לא מעטות עסן הציונות הידועה. ציונות חדשה זו איננה מקייפה את האנומליה של העם כולם. אלא רק של חלק ממנו שיש לו תוכנות מסווגות של מוצא, עבר היסטורי ובמצב סוציאלי ותרבותי.

שורשי הציונות האשכנזית

הה

אשר תמורה זאת ננתנו להם הי-
הודים שרותיהם בחוחמים אשרם.
אולם בני הארץ התקדמו והחלו
תחרותם בינם לבין היהודים, וברור
גם כאן הייתה יドם של היהודים על
התחרותה. הם סולק אט-אט ובעז
אחר זה מעמדות מפתח בשליטון ר-
בתהומיי חבריהם אחרים. הוטל עלי-
ם הגבלות-קידודים וההתפרחות מסור-
יתיהם, ובמקביל פוגרומים יש מסעות
טיהוריים והגלוויות לסייביר — וכל
זה בשל יהודותם.
במשך שבע שנים מ-1955 עד
1961 גדל מספר המದענים הכללי

במשך ימי הדוחות, מ-1955 עד 1961 נדל' מס' השנאים מ-1955 עד
ברית המועצות ב-80%... מבחן
משקלם היחסי (של המדענים היהודים)
ירד ל-11% מ-11% ל-8.9%.⁵
אמנם מאז שנת 1947 גדל מסתור
המוחמים היהודיים במידה ניכרת...
אלא שמשקלם היחסי בין כלל היהודים
מומחים ירד מ-17% ל-8.2%
ונעל חשבונם עליה כמותו מושׁ
קלם של שאלות העממים".⁶

בשווואה בין שנות השלושים ר' השים יריד חלוקם של היהודים:
בין הרופאים מ-15.9% ל-14.7%
בין הסופרים והעתורגאים מ-10% ל-8.5% ובין האמנאים מ-10.7% ל-7.7%.

הציונות של עדות המזרח

משמעות הבדיקה

ביסיקום, שבי מאפיינים יסודיים
בדילים אחד גולת עדות המזהה
בגולת האשכנזים: —
1. תחילה של נישול כזה שעברו
אשכנזים באירופה לא התקיים ב-
רוצות האיסלאם.
2. התנועה הלאומית בארץות ה-
ישראלים פגירה כמה עשרה שנים
חרי אהותה באירופה.
שני מאפיינים אלה גורמו להבד-
לים הבאים:
א. עלילתם של היהודים מארצות
אסלאם לא היהת תוצאה של תה-
ריך ונישואים בוואריאנט-ככל-
כך או אחרת.

ה של פוגרומים ואנטישמיות. לא היה צורך להסביר על רדמלייזיה היה העם המבנה הסוציאל-כללי של העם מכיוון שבעה זו טרם תערורה וטרם סבלו ממנה בארץ מוצאם האיסלאמיות.

תיכון תנאים מסוימים לא התהוו באנץ ארץ להחכלה ולטמייה נייחוק מהיהדות. אכן הלאומיות של צאצאי ארצות האיסלאם אינן מושעת בעזירה מהלאומיות המודרניות של תוצאתם של בוגריה מהtaboloth. לאזרם אצל יוצאי ארצות הארץ-

אם הינה המשך סבבי של קשר

ישטורי דתי. מנהיגותם של עדרו המורה בא"י: הם לא יזמו שינויים, וביעיר גורדי תיליזיציה של מבנה העם, כי התה- תחות אסוציאיל-כלכליות בארץ מושגחים לא עיררה אללים את הבעה נזאת ואת הצורך הזה, ועל כן הם מטרפו אל אחיהם האשכנזים ה- זומיים שנוויים מכיוון שאצלם היה ודוררו הבעה הזאת והצריך היה. עדות מודיניה לא בא לאידי שם ומורות גדולות, כמו שבאו האש- קצינים, ליצזר מודיעין לכלל עם ישראלי כשלב בלחימת הר- קאל כראש ובראשוונה אותו חלק של ה- גם בדבר אידייש. עדות המורה שם לא הביאו עימם פנאטיות כפי שהביאו אחיהם האשכנזים, שכן ה- המוסרנית לא הצמיח פנאטיות נזונות שהצמיח העוגן הנוצרי בו כפי אחיהם האשכנזים ומהונדרכו תיכון זו. העדר פנאטיות בקרוב יגדות המורה היא שהביאה ואחת מהוותני, סובנוני וחייבת להרשות תחתיות בגבי תרבויות אירופת של איסלאם, רומי וגריאן, ובתרבותם

האמיר הבא: לשאלת התיאוריה
הציבורית המודרנית: רק' הבעייה.
(1) ראה ד"ר צבי גראן: דברי
חי ישראלי, הוצאת יזרעאל, ת"א,
מהדורותיו היחידות לדוראי מושביה, כרך
שישי, עמ' 172. וכן הפרק האחרון
המיוחס וההתבולגות בספרו של אבּי
נזרעאל, הוציאו בדורותיו。

לא יותר ענ' המיזוגים. "היהודם היו מיזוגים בבר' ייזוג"
ובכבד מאור בדריגים השוגנים של
המיישל הסובייטי, לרבות הצמרת
בסגל הפיקודי של הצבא ובשירות
ההורן. טירiores התחלו בימי סטאלין
וירוחשו למיניהם מוסיפים להיות נא-
מנים לקרו זה... של אפליה אנטיא-
יהודית גלויה".¹

בדר' גם היהודים בריה"ם עמדו בפני
אותו מחנק וטכנת התנוננות, השו-
נית בצורחותן אך זההיס במחורותם.²
בפניהם עמדו אבותיהם לפניו 90-80-
שנהו. כד שגט הם, כדי לנצח מר
המתקנן הזה, צרכிலם להגן. אלא
שהמשטר בבריה"ם, איינו מעניק חר-
 מש הגירה לאזרחים, ואינו הוא יכול
לייצור תקדים כזה לגבי היהודים
אך אם הוא מעוניין בכך. וכך אנו
ישרראל: מבחינת השיבות קוימה של מדיניות
קור הרשותה, עידוד ואמתגה לעוזי-
בת בריה"ם, בפרט אחריה מלחתת
ששת הימים. יציאה של אנשים ש-
אינם רוחשים ההזדהות עם כלל ה-
ארץ הסובייטית. של אונשיים החשים
כרי ארץ אחרת. ישראל, היא מולד-

אשכנייז מעד על קייפותן של עדות המזרת

אולם בברוא האלפים — נחן להם הדבר דחיפה, עזידות, הרגשות
כזה. "ミラ, אנחנו אולי הדורותים, עבריביים" — אמרו זה אל זה —
אבל האם כל האלפים שבאו — אף הם כאלה ?!

ראש-הממשלת הקימה ועדות. ספק רב אם ועדות אלה מסוגלות להסביר את העניין. שכן אין בין חבריהו אנשיים מודיעות המזרז. הדבר נראה כביכול טבעי. ומדובר שיבשו שם אבשי עדות-המזרז? מוגין להם השכל? האיגנולקט? יתרה-זאת: איני מאמין שתפקידו מונח אי-פעם מסקנותיהם של אותן עדות.

בדיעבד? כי פרטוסם פירשו את המדיניה על ויתור של חיל גודל גיאתנו על משבבים, תקציבים, עד כדי אפשרות של אפילו צמצום שנות לימודינו תיכון או אוניברסיטה. (במרירות) האם אתה מאמין כי קיימים במדינה כוח פוליטי שייתנו יד להגשת מסקנות כ אלה? התשובה לשאלת היא: חילוקה אחרית של תקציבים ומונחים — חזק עידודו וסבירותו של השכבות היחסיות וביקר הנערר."

כאדם העובד בשטח, המבללה את עיקר זמנו בעידור-היפות — מה הם בערך מדי הביעות?

“ראאה, 12% מהמשפחה היהודית מעדות להזורה מולדת יילדיים. בכלל ילדי הארץ עד גיל 18, או אם תרצה, חצי מיליון יילדיים. 80% של משפחות אלר מעדות המזרחה הן המשפחות העניות של אגדת ישראל. יש להבין כי לחצי מיליון ילדים ישנים מראש ארכויים פחותים להגעה לרמה היגוכית סבירה. לדאבורני קיימת אפליה כתלנויות של סיירות שעד חינוך והבראה הגיעו עדות להזורה. צא וראה, לך מבית-השאן וילד מקיבוצים זוכים לאורה ניצבה “בית-ההתלהם”. משדרי-החינוך” משתתף בלילה אחת לילד לשנה. בית-השאן נאלצת להסתפק באורה לירוח אומלה ואילו הקיבוץ מוסיף הרבה לירוט רופאות, ובצדק!

בקבוצה מסוימת של האוכלוסייה, מבני המעד-הביבוני ומעלה, לאיזיהם מתחילה מבוגרים את היגוכם כבר מגיל שנתיים ואילו לאחרים, שברובם הגדול מבוגרים עדות להזורה, החיבור מתחילה מגיל חמץ או ארבע. “פערוטון פרטני” – טענים המתגוררים. אז מה? האם מותרת גבור להשלים עם מיציאות של אלה היה פערוטו פרטני ואילו ילדי גברים יסתובבו ברחובות ווימתינו עד גיל ארבע, עד אשר יתקבלו גונדרובה? יש להחליט איפוא כי חור שבח כל ילד במדינה יימצא בפרוטון. זה עולה בסוף? בזודאי! בחיליט אנו על סדר-העדריפות בכחשתו. אובי מאמן כי לא חסר לנו בסוף. כל שבח מגיע מיליארד ידרות מהעם היהודי וצריך להחליט מה לעשות בו. גם ה-“פנתרים” מתעוררים ובצדק: “נאמם להם להמתין עד אשר יואילו העשירים

החליל שוכנות כי גם להם מגיש משגר...

או ניקח את תחום הדירות. בישראל גרות 90,000 משפחות בתנאי גת-תדייר. החזין משלם בקצב של שואה ממש. אחת יודע כי יתרה מ-12,000 לדיים ישבו בישראל שביים במיטה! ולא תמיד בשל המחוור כמויות דוחוקה. אלא בגלל חוסר מקום להציגן. על פי מחקרים סביבולוגיים, מושם הפתרונות הראויים. כי יולדות היישנים שנויות במיטה אחת מגלים כבר מגיל צערם מארוד סימנים בולטים של מופרעת פשית — פיגור שאינו קשור בתורשה.

או מי יכול להבטיח לי כי ברגע שהייתה שלום — נבנה את
הדרי העדיפויות של חיינו ולכל ילד במדינה תהית מיטה משלו?
מי שアイדו דואג כי מחר כיל ייד יישן בMITTED — כאילו בTEL עלי
צמו את זכות ההכרעה שקבוצה מסויימת מאוכלוסייה הילידים
המדינה תסבב מופערות חמורה — קרבנה של מדינת ישראל בשלה...
מצבח הבתוחני הקשה". לדעתו, אין זו כוחה להליכת על כך —
לעוז איבנו בכונים להקריב את ילדינו! מי הירשה לבו להקריב
את ילדיהם של الآחרים? אני משוכנע כי אותן הירשות תקציבים,
עולם לא ראה ולא ארכבה ילדים הישנים לרוחבה של מיטה
רגלים מוקופלות? — יילד בן שלוש, ילדה בת שתים-עשרה, בער
ז שבע-עשרה ותינוקת. כדי פעם אחת לראות את זה ואחר-כך
החויה אם אמנים אנו עוברים על כך לסדרהיים בשתייה, במצח-
חושה. מי שמצויך כל זאת בנימוק בטחון הוא אדם מרושת?

עופר זעם. דבריו בשלחים כחניתות מושחתות בתקיפות מארך. עיביד האפורות והנוקבות מתיזות ניצוצות של חימה שפוכה, שהן שקרות עמוק עמק עמוק בארכובותיהן.

צופר ישראלי

ישראל זמיר

מובהאים להלו קטיעים נבחרים
מראוינו עם מר עופר ישראלי מ-
כבר ותיקו, שהתפרנס במושב
המשמר" חותם ביום 28.4.72

עופר ישראלי מכהן ויתקון שנלבך בעודו צער בגניף, החדר רכה בישוביה העולים ומארגו מטה עס, הנער העובד, מזכירות-הקבות והתקין טיבה של איחודה-הקבות והתקין בוצין, והחטיבת הבינוין של ח' בני קיבוץ המאוחזך — בוגרי-תיכונם, את התגייסותם לזכה"ל, כדי לח' יות ולעבדו בעיירות פיתוח". עופר ישראלי בן 32 שנה נשוי ונולד לשניים. מבוגר בינוגני, מושך שזו, איש מושב טפסטי. עט בראש הפגנות הפגתרים", ריצ'זה ראנשי הממשלת צוות-מוחות של אנשי מקצוע לטיפול בעביה, וכך נכללים בינוונים ישראלי וכן דרכיהם גם עופר לילדיהם ונורום מומוקה".

מהי השפעת העלייה בرمתי-החיים של כלל האוכלוסייה על התסיסה החברתית?

העליה גורמת להעמקת הפער. החל ממועד מסוים העלה ברמת-החיים בערך בין 7 ל-20 אחוזים ואילו הממוצע של כלל האוכלוסייה עלה בסדר-הכל באחיזו אחד. ישנו קבוצה אחת (12-15 אחוזים) ואילו האחירות ירדו מתחז לאחיזו אחד. לעומת זאת, עליה ועניהם מאוד מוריידה את הממוצע. תסיסה, קבוצה מזרי — נמצאים ביחס ישיר לעלייה ברמת-החיים ש- השכבות הנוח-שלאות. שעה שאנשים חיים בניוון, בקומוניקציה מפגרת — פחוות או יותר השלמה עם המצב. אולם כאשר חלה התפתחות טכנית ולאנשיים ישנה אפשרות לדעתה הכל ולהגיע רק עד לפתחן גן-העדן מבלי להיכנס פנימה — בצד תיסכום חברתי. וזהו מצבה של החברה "המורחת" היישר-אלית. זו כולה קטלנו את עברכי "חברה השפעה": יוקהה, עושר, רוווחה, היישג אישי ועוד. אך לא כולנו יכולים להגשיםם. כדי נוצר מצב שקבוצה אחת, שברובות אשכנזיות, חייה על פי הערכים הללו והאחרת, שברובות בני עדות-המזרות, שואפת לכך. אך אין הדבר עולה בידה..."

בمتגשמת בשיטת האיפה ואיפה?

הממשלה לא הצליחה מחדלים אלה במצב בטחוני? "

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְעֵדָיו כִּי-יְחִשּׁוּת לְבָעֵיה ?

"הראה, ברגע שאין קנה-מידה ערךי קביעה מדיניותם של מוקופחים זאים גבר; האלימות – זהה דרכם הקומוניסטיות הבלתי נזקמות בפניהם של מוסלמים מהטוסכלים להבאת מוצקתם בפניהם של מושער! הנסיבות הללו שמשרשים בכוחו הוליחו עצם מעבר למשוער! היר חדשים שהכל יחו אחריו הנטרארים": האציגו להם דירות, מקומות, אוניברסיטאות, נסיבות על חוץ-ארץ. מה לא?! ומדוע? כיון שעלו על הדשא המוריך של טדי קולק? האלימות והכחות הינט ערוכים של חברה מדינית. ולא רק של שכבות נחששות. ואנו – במו דינרו יוצרים מצער יהי ליבו ולקליטת ערכיהם אליהם אמריקני. מגנינה, מאגנליה מצרפת. וכי כן והנטרארים הופיעו טרם זמנם. משערכו אלה את הבוגנות הראשונה. לא האמינו כי יופיעו יותר מאילאה עשרות

ההמשור מטבח ۹

אתה רוצה שילדיך יילכו לאוניברסיטה והאחרים יעבדו? זה אינו מוסרי! חנוך אנשים לחיי עבודה. חנוך קיבוצניק שאין זו ברושה להעביר קוורים בכוכנה עם דיפלומת MA. זה או תגריר הימיטים: מרגיז את נורא לדורא את דברי המיטים מוסר לדורותם: "לכד לעבדו", 40... ליראות מה? גם הם רוצים להיות פרופסורים באוניברסיטה ולא פרעלוי בניגין? אל החשוב שהמצב בז'אל הוא טוב. לו ידעת איך מתחלקות שם הדרגות מבהינה. אולם צ'אל מצליח לשמור על לייד. ואיה לבו אם ליקוד זה יופר בזרחה חמורה מהוזע למסגרת הצבאית. ברור לי כי תהיה לך השפעה והשלכה חמורה גם על צבא".

שיר מוקדש לימי עיון וסיוור על יד יצחק בר-צבי"

למן בהרב
אפתח השיר בברכה לירוקים משתתפי הלינה
במרכז נופש שרוף זימרו, נסעו על כנפי רגניות,
בתתלהבות עד כלות הנפש.

תבורך היד, יד יצחק בו צבי המהוללת
היד לתורה ועד מוסד לתפארת
סדרה ברוב טעם ימי סיור ויעיו
בתוככי ירושלים קרייה נאמנת
כנס לחקר "הומות תימן" בוצרה ובעו
הגיאו אליה מכל קצוי ארץ
לשטעו לקח טוב מגני סטרות
ונתגלו לחכמים יודעיDat ודין.
יצירות יהודית תימן ואלה תלדות.
באו בלי עין הרע אנים מבני טעם
אל ירושלים הבירה קריית מלך רב.
ותחיה התכוונה על כל מכוניה וסדריה
הלוואי על כל הכנסים שיבואו החלו.
קיבל פניו הבאים י"ר ישראלי שעיהו
יוציא נסחת ישראל במלים כפנינים
ברוב רמו ודרש על כתת אשכנז השלטת
בעברית צחה, בזכות האומה הנצחית
כל עם ישראל שומרים תפארת עדות
הנאום המכובד התארים למבני דבר תלמידי חכמים.
על נס את רחל בן צבי הגבירה
את זכרונותיה הנעימה בסיפור יהודית תימן
בmeshcanot שאננים, ואלה שעלו על כנפי נשרים.
לא יספיקו השורות לתאר כל תג
דברי ימי חכמי תימן שומריו מצות תרי"ג
שבלו למאזינים פרופסורים מהוללים
חווקים צערדים ורבנים, פתחו תחנות מעברים
מהדור ועד כוש, מן הגנזה בקثير של מצרים
צרי ולוט מני בשמיים.
יוחדו ההרצאות לפאר מסורת פקידים מטעם
אישים שוחרים מיטבי טעם במשא ומתן.
פתח במסורת הלשון מורג שלמה
בא גס רביבויץ לפאר מסכת שלמה.
הקסן הגדול, הרוי הו מר טובי יוסף
הויסיף מקאם ודיאו, דברי שירה ורו
של משורות ספרדי מקובלות לשירת תימן.
תודה והודיה לסל החוץ, לסדרי תחבורת,
לשוחחות כל הנודדים מכל וווע צבע
החסריים במדורות גיא בן הינום, אל כפר סילואן,
סיפר על ישוב יהודית תימן ברוב חן.
ערב הפולקלור בהדרכת עובדייה טוביה
את המסורת החיה ברוב עם, רקודיו שונים.
יש בספר על הכנס עוד ועוד, אך יתר
הבדאים והרשמים יהיו חרוטים על לבות המאזינים
הרבה, הרבה שרים.
لامרגני הכנס שיר זה שי בתודה עד בלוי די.

בגלוון הקרוב נביא כתבה וסכום החרכות. שהושמעו ביום העיון
על הנושא: יהדות תימן תולדותיה ויצירתה שתתקיימו ביד יצחק
בר-צבי, ירושלים, ביום יב — יד באב תש"ב — (25.7.72). (23—24).

"במוסדות חינוך לטעוני טיפול מתחככים יותר מר-1200 לפחות ילדים"
— ממשיך עופר לאחר רגיעה מה. "96% מהם מעודות המזרחה. כל
הכבד למדינה המכילה בתיסיס ספר מוסדרים למענים. אך האם ידווע
לכל, כי רק 10% מכל המורים שם הוסמכו כמורים לחינוך-מיזוח?/
יפריעו חילתה לילדינו המהונגים, מסרנו אותם מורה-חייבת
או מורה-כושל והכל בא עלי מוקומו בשלות. מחר יבואו אבוי אבשי
"משרד-החינוך", יציגו לעצםם בלחמי ויצהירו בגאותה, בסיפוק
עצום. על המספר הרב של בתיה-הספר המיוחדים שהקימה המדריבה.
אך רגע אחד. לכמה מה המורים שם ישבה גם השרה מתחזימה?

מי שידוע מהי מצוקה נפשית של ילד בכיתה ב', המגלה
ילד בגיל שלוש, וברובזמו רואה מיהו הסגל החינוכי שמתמודע עם
ילד אומלל זה — מוכחה להזדעזע בכל נימי נפשו! אבל עדין
למורים רבים של תחנת-תזונה וחוסר-עמדת בקיימות של ילדים מעדות
המורחת. אין זה רעב פיזי — אם כי גם זה קיים. משוכרת צו זר פירושה:
מה "ביטוח-הלאומי" ו-80 מיל"שכתח-הסע". משוכרת צו זר פירושה:
יחס ותפוחית-אדמה. המשפחה הקלאסית מעדות-המורחת מתפוררת
אט-אט. בהדרגה בעליים תרבותה, מסורתה והרגליה-חיה. העדר
תרבות של אכילה אצל ילדים גורם לתוצאות רפואיות ובסרט
שטרם ידענו אותן. ילד החש כרעב כדי ימים רבים לסתור
וכשהצמא מציק לו — שותה מים. וכך ימים רבים של הזונה לקורה
וזו גורמים לחוסר-עדם ואפלו לפגיעה בתאי-המוח הקשורים בתפיסתו
ובזיכרונו. ילדים רבים הפקו כבר בעקביהם הונחה סביבתית.
דלות ופרימיטיביותם של השירוטים הסוציאליים.

לאחרונה הבאתי חולצות-תנוגעה בחולות לילדיים מכיתה ד'
(מספר 32) ולילדים מכיתה ח' (מספר 38) לאחת מעירות-הפריטה.
שבשבתני בעבר שבוע לברור כיצד חולוק החולצות. בסתר לדי כי
ילד כייתה ח' זכר בחולצות מספר 32 ולמרובה הפלא הן התאימות.
תבין, עד שאינך מלכיש אותם בחולצתך — איןך חופש שהם קטנים

אתה יודע כי באיזור תל-אביב ישן 300 משפחות בזקוקות על
כל עובדת-סוציאלית אחת! אז מה כבר חז' יכולות לעשות. והן
עוסקות בפתיחה תיקים: ארכיוון עזום של תיקי מסכנים. אין מבלות
את איש: שלום. מה שלום? תעוזת-הזהות בבקשתה. רושומות את
פרטיו האישיים ומלהרותו לשיבו ביום רביעי, כי בחוץ
מתינים רבים רבים לדורם לטור.

בעירות היפות� עובדת-סוציאליים רבים אינם מוסמכים. המה
שללה צריכה להחלייט שעבוד סוציאלי ישתר, ואנג אומר זאת
בפרוזה רבה, אפלו 5000 לירות לחודש, אז תהיה נהירה למקרים.
коים המצב הוא שרוב העובדים הסוציאליים הופכים ל"סמכנים".
עובד-סוציאלי המסים אוניברסיטה מראש מרבבש 200
לירות פחות מורה ששים יחד עמו. מודע? כיון שהמורים האלה
מלמדים את ילדינו ואנו לא הסכמנו שתהיה שם שביתה והעלינו
את שכרם? אבל אם שבת שבח העובדים-הסוציאליים — יסבלו רק
המכנסים ושם לא יזדרזו להעלות את המשכורת. מי אם כן ילד
לلمוד עובדה-סוציאלית ולהיות ממושכורת הנעה בין 560—600
לירות לחודש? הלא וזה כמעט "קרד-העוני" — אליבא דבז'ה-הרדז'ן
אני סבור כי עובד-חברתי המפותח חוי' חברה, היוצר
בקהילה, המהנדס אחריו יצדים, המשק משפחות
החשוב ביותר אחריו אחורי ראש-הממשלה! ממלא את התפקיד

יותר מ-90% של העבריים. הנמצאים במוסדות, הם מעדות-
המורחת. בשנה שUberaba ביגשו 12,700 צעירים ל"בחינות-בגירות" מתוד
תיראה מזאת: סטבר 1500 מבני עדות-המורחת עברו את הבחינות
4% בלבד. ואילו חלкам באוכלוסייה התלמידים הוא 62%!
בירה מזאת: סטבר 1500 תלמידים עברו את הבחינות
בז'אנר נסוכים נסוכים וותר ובפחות סיכויים להתקבל לאוניברסיטה.
אוניברסיטה המאוישת ביום בעיקר בנצח קבוצת מיעוט, שהוא
הנער האשכנזי — פירושו של דבר הוא שבבוד 30 או 40 שבה. זו
בעיה פוליטית מדינית ראשונה מהחייבת מחשבה רצינית. סטטוס
מגורדים מגורדים כמו: עדה, הכנסה-שתייה, רמת-השכלה.
מגורדים פרטל לעצדה, כל הגורמים ניתנים לשיפור ולשוני. אך
כיוון שבישראל קיים קשר הדוק בין עדות-המורחת לבין איננו יכול
לשנות את הגורמים האחרים.

אם תבחן את החלטות תלמידי התיכון למכינות: מי לומד בכיתות
ה uninstitutes וממי במקצועיות — תיוכחה כי "שלנו" לומדים בעיינות
והמורחים במקצועיות. האין המדינה זוקה גם לפועלם אשכנזים?

כללו לתהמון בראשימה מבלי לסכו את פרובוסטם. היהות ההאכבה היתה חז'נית. קשה לי להאמין שהרשימה החיה ייחידה בהגנה טפרדרית קיבלה פורת קולות מ"העולם הזה" ומהמפלגות הקומוניסטיות. לפניהם דעתיה תחוליך ה- ספרירה היה לך ופסול מיסודה, כי לא נערד תחת פיקוח ניטרליות אובי ומאמני שתוצאת הבחירות — מבחןيتها של "ישראל העצירה" — שיקפו יותר את רצונותנו מאשר רצונותם של הבוחרים. וכי כל הבחירה היה שערורייה אחת גדורלה — התchk מהתקנות המגמות ועד לזוטר בעת הביצוע! אחרית איד אפשר ל-

אָזֶרְבַּיְזָן

הסביר שקבוצה מקופחת, המהוות כ-
60 אחוזים בארכוליטיה, לא תקבל
אפקט נציג אחד... ובבחזרות ייח-
שוני? לעצמך על הקלפירות מפ-
ריזינג'רים: עובדות אלו אינן מז-
ביבות ע"כ, שהיא השורה לדורותיה
הישראלית היא שיטת בחירות חד-
שה: לשונות השיטה במצב זה, ה-
יה מעשה יותר גורע מאשר במצב
את הילד עם מי האמבטיה. במצא-
שאנר זורקים את הילד
דרים לעצמם את הימים הממלוכלים
כלומר: נהיה פולסים שיטת דמות-
דרית המתאימה לאוכלוסייה
גבירתה של מדינת ישראל... ושות-
הרים בקנאות על קיומם אי-סדרם ו-
צופים בוחנות הקפלי, מה שייתור
בחוץ לנו, לפחות דעתך, הוא:
א. להעלות לדין ציבורי את בר-
שה ויהר הבחרות והפיקוח על
הספריה:

להפריד בין הבחירה — לכנסת
ולרשויות המקומיות — ולהר-
חיק את שתיהן מהבחירה להס-
תדרות הפורטעלים.
בדואג למימוש מושלתי של וע-
דות הקלאטי, הוועדות האזריות
וועדת הבחירה בפרטיזן וairo-
שם במילוי תפקידם בפרטיזן
להציג אוניות משליהם של אנ-
טרכנטים מהמכפלגות הרתי Kotok.
לקבוע מינימום של 10 משקי-
פim להיות אחרים לגעה בכל
כלפי. לפרסם ברובם זוהות
ואת פורטיהם האישרים ולהזכיר
לעבד בשכונה.
לקבוע עוגשים קבועים לזמן-

מודיעים אזרחות טובה לאלה
הבחירות. לפרסם סעיף זה ב-
רבים כדי להזכיר אותן עמו
לחודשת הציבור.
לדאוג שתהייך ספירת הקולות
יהיה פשוטו, ביקורת כל העת
ולא לעורך אותן בחדרים
סגורים (קולם הבוחרים אינם
ברשות הבחירה של חברים).

לפרנס את התוצאה של כל קל-
פי במדינה בונדרה ולא להס-
תיר אינגרומציה זו ע"י נתינת
ראק את סך הכל הקולות בכל
עיריה או מועצת מקומית.
לפרנס פירוט מל"א של הקולות
הפסולים הפסולים מס' קלפי.
הקולות הפסולים בקלפי, סיבת
הפסילה, האות או אותיות ב-
מעטה ועוד.

ומגדת עם ובנה האיל קרייר. בז' הרמן רידות. בתנאים לא אידיאליים ובהרדרה. לא מלי שרצה להציג תכניות שדור פניו הדמוקרטיה, היה סביר דרש לצלחות המערך כי היחס בין דשא להיאחזו בה והצליח את עצמו טביעה. מצוף ההצלה היחיד הנרי באוטוק. העשר לעצור את התה' לדוד שיקיתו העצורה, נמצאו בתחום של מושחתה האלקטרואלית. לפ' דעתן, וממעידר הווש מפקד דיבר של הבור'ר יונסן לקשור את ידיו באמצעם של תזקיתיהם. היה תנשה לדתק את בוחר לשני הגושים — המערך האיל קרייר, כפי שהוא ריתקה את האיל קרייר. אך המוצע לקובת חולות! היא תששת שריריה נוספת במספר המגנ'טים שלה עלול ליזור מצב אשר ייא לשינויו של השלטון... על אמתה ו'בבאה של בח'ל!!! כמו עיריות

ישימה ספרדיות שנראה על כל

המפלגות, אמן בוגר למצוות בזירות, אין הצעירות הספרדי-מורחת עדרין בכונס. תוצאות הבחירות נקבעו ייטורי לשאיפות היינץ לא נתנו מדורות המורה. ב-1969 הגיעו היבר היבר רדום וגחדר וכאשר ישב אל צעירה, בוגרת הפלוריטה — קיא עשתה כן בקהל עבות חלושה כבמצדקה. היא נכונת למערכה לה-עדרי ציבור, שלא תקציבן. פחדו החתלים עברו בראשמה. פחדו להז-הווים אחת בפומבי. העתונאים כינו "עדותם". היא היה אריב

שנותיה — לכל הרשימות. מעתה ל-
שקליפים כדי לשמרו בקהליפות, אך
אליהו לא שכלל משליטים טרוריסטים
 בלבד. מי שהתגנדו לאותיות שללה
 והנכונות השישית — פש — היה
 ווקא... "העוזה". כחוצאה מכך
 לא קיבל את האותיות החדשות
 לה — פו — 18 יומם בלבד לפניו

הברחות קבלת את אותומטיותין 100 יומ' פונריה הבהדרות פגודה לרשיימה — ז' מסמך בזדוקייק מה שבני העדרת יכולם לא מודרךבתה מפלגות ומוסדות בחירות מוגבלים מאינטנסיביטם: איגנביי נאמנים שהובחרים מעדות מוסריה התעלמי ע"ד כדי קר' מ' ישראלי הצעירה" כפ' שהשתקף מ' תוצאתם הרשומות. כי בעצם לא

רגליהם של בני העדות גם מרדת השביעית. אך הוא לא יכול מצלחתם בזמנו לסתור הפלגית הה-להה, כפי שבתורה מתחזאות הבה-רשות, שאילו אתייחס ביחס-

(ו) ברשותם להשמיר לאן החותם רצוי להונן ובני עדות מאין המפלגות להנחות על מפתוח החלו לתרופש עמדות מפתוח רדיותם מכל עבר: מתחוד המפלגות אז, וגם ברישימות עצמאיות. בוגר-לכל החלו הנציגים המוקמים נסיבות עצמאיות ולפרוץ עול קורתם של מרכבי המפלגות. על צעדים הצדיקים להכנים שיגויהם בטוטרליים ובבחירות לדרישותם.

(ז) בשתיים האחראות מתחולל דרי עזום בקרבת בני עדות המזרחה בכדי זה בוגרונו אortho-טומם על האוכסוסיה - מפודעותם ה-

רת לטבעת האפליה הלווחצת על-
מכל צד. שינויו זה הוביל לדין
אותם לפדרוץ את מחסום הד-
ה כלכלי, המונע את התאזר-
חות והלהבות המתנכלות לזכויות הייצוג
ולגבותם. אם וכאשר פירצ'ו מחסום זה,
סקפ' שהם יצליחו להתחבר על-
עוותת הקדומות נגדם... ועל יייפני
היירות שהיו בעוכരיהם בעבר.
זה, דוקא לפי שיטת הבהירות
נשות, הריבוש מאין כמהה לא-
הボחרים.

— ולמעלה מ-80 מגדלים ב-
סטות לא הילך לג'ח'ל, שבשאר
26 מגדלים כמו בכונסת הששית.
וזה שabitur אויבו מתייחס למפע-
לכליות קיבלה 4 מהמגדלים הי-
דים, "הילך החופשי" קיבל
ים, והעולם הזה" קיבל תוספת
מנגד אחד. על כן לשלון המעדן
שנואר שניצר במאמריו של ייל-
ן הקובנים", "מעריך" 7.11.69.—
קפקן: "עובדת היא שהמעדן
תשיעית המגדלים שלו: "עובדת
כל תולדות הבחירה בישראל רק
אחד היה לפוליה הפסד בגודל
(הצינונים הכללים בבחירה לכו-
ה שלישית): ועובדת היא שב-
הבחירה שערכו בישראל לא
עוז המפלגות השונות מעדן

דוקראטיה מאלך זוריות, לפניו ש"האריך"
חר"ח "ה-פרטיטיה" שלו. לפי דעתו החוץ
עה ה- "ה-פרטיטיה" מועד להגביל את החוץ
מיועד להגביל את דעתו החוץ
של אוריח המודעה ולאלץ אותו ל-
בוחור באחת משלוש המפלגות הג-
דולות כדי למןום את חזירותם
של כוחות חדשים לכינסן. בוחור
מבנה כוחות חדשים המרוכזים כמכורם שבמקורה
בזה ייה צורך לפצות את המפלגות
הקטנות — הידיעות בכיבור של ה-
גודלות ובכבודו אורת איברטס לש"ג-
מירה על האיזון הפוליטי-עדתי. יש
כבר סימנים לכך כי, נגד האוריב
המשמעות לא חתינה בעיות עם ה-
מחלות הקטנות. כנראה שמה ש-
אפשר לאכול בשולחן פדור — אפ-
שר לאכול גם בשולחן משותף עם
המחלגות הגדולות. העיקר לשומר
על "הסדר".

משמעותה של שיטות הבחירה
יחסיות הקיימת אצלנו — על הניבר
— היא تحت יצוג פרלמנטרי גם ל-
תקציבים סטנוטים באוכולוסיה. במציאות
אותן, השיטה לא פועלה כלכלה מוחזק
נה זו? (עובדה: ל- 60 אחים־ב-
אוכולוסיה יש רק 15 אחים־ב-
ביבון, ולכן לא ניתן למסור לזרע
בקבוצה, וכך לא ניתן למסור לזרע
יש). המפלגות הותיקות הצליחו ל-
גבוב את דעתם ואת זכויותיהם ייצרו
של בגין עדות המורה בדרכיהם שר-
בותה (גוניבת צאתה מוחזק על פ-
טורי). אחות הדרכיהם, בתחום האקלק-
טורי, עז' עירובית הבחירה לבסט-
ורושים־ו-פדריזים. (בג'ריזילנד...
אך בקלפטין נפדריזים).
עורכים 3 הצעות בקהל עיתוי אחד:
"סידור" זה אלילץ את בני עדות ה-
מורחה — ללא מימון מיסדי לרשי-
מותיהם העצמאיות — לפזר את פ-
יעליהם בין כ- 25 רשימות. היינו:
16 רשימות לבסטן (השביעית) ועוד
9 רשימות בממוצע לשירות המוקומית.
כאשר הם מקודשים את התושבות
לבם בעיקר לבחירות המוקומיות...
ומפקירים את קלפיות הכנסת בידיהם
שכירים ואינטנסיביטים של המפע-
ל גנות הגדלות, שrank להן התקציב
לאיש את המפסד הכספי של ה-
קלפה ברוחבי הארץ בתנאי שוק
שחור, בפעילים השורדים ביום ה-
בחירות. בתנאים אלה, לא ההצעה
בלבד היהת השאית — כי גם
ספרית הקולות בששתה בסודיות
גמרה! בחדרים נעלמים פשוטו כי
משמעותה השאלת: אם ריבורי מפ-
ל גנות ורשימות הצלחה להילד שול-
טן מושע!!!

באמצע חודש נובמבר 1971 הודיעו העיתונים על החלטתה של לשכת מפלגת העבודה לאפשר לסגן שר החברות, גדי יעקובי, להציג הצעת חוק פרטית בעניין שינויו שיטת החירות לכנסת. ואכן הצעה כזו התקיימה ב-12.7.72 ותתקבלה ברוב של 61 חברי כנסת מסיעות הקואליציה.

זהו פחח אופניי למילכודות שביההן על האזורי הרdots להלכניות ראשן. שכן שבירו שיטת הבהירות אינן בין הנקשות הפוטוריות שבקד-שר אלו יכולם המעריך להרשות ל-חבר כבוסת זה או אחר להגיש הצ-טרות חוק פרטיטו. אין ספק שככל טרי בחוק המוצע עבר בדיקת מ-

המיכעל האלכימיק

(המשך עמוד 11)

שה הדומה לו לישראל, להביא ערבי
בדעתו אלו בפניהם הציגו. אנו ממליטים
לדעתם, אך השיטה שעה באיזור
ששאכלולותינו אינה חומרית, בΈπον
אילרנד, ממאמרו של מר אוון
אשר הופיע ב- "העריב" בתאריך
— אג' מס' 4.4.72:

הארצאות המשגננד לשיטות הבחירה
במיוחד לדרי, יכול ללבת לאלטэр ו-
עליה בפורמונציה זאת אחורי גוף
פאסט, ולפומינצייה כיצד קובעים איזו
ררי בחירה בעלי שום קשר לממצ'י
אות אוגראפיות, כדי להבטיח תמיד
כל היושב בשלתו ייכבה גם להבא
ברוב מוחלט בחרירותו. באלאטר
הצליחו בכך הפורטוטנטנים ממשך
50 שנה, אשר בכל זאת מהווים
תקולות, יותר מכך אף יותר מהאובלוסיה, כלל אין
שליש ועוד יותר מהעיגורוניות וכ-
מה שומר במוועצות העירוגניות ומ-
mobin לא בפרלמנט של אלטэр —
בסטרומנט. הדבר הוביל ליפויו
מכוכב של הקטלולים, הרואים את
עצמם כבני התרבות, ה, "ילידיים"
של אירלנד, לעומת הפורטוטנטנים
„המתיניבים“ — בכל התחר
מים. במישרות, בחינוך, בשירותים,
בחלווקת התקציבי הפיתוחי, ממא-
בק היסטורי על רקע דתי התגלגל
המאבק כפי שהוא היה לחירות
סוציאלי-לאומי — כאשר רוב ה-
קטולרים באלאטר תומכים, לרשות
כח מאה „הכaba הארץ הפליליקני“,
של החזקאות המעשיות הצעירות של
ח"כ יעקובי: אומרים שהדר לגי-
הינום רודעה בכוכבות טרובות. נזוב
לרדע את הטנטימנטים הפלילים
מחייבי החוצה. ונבדוק את גודל
הරוחחים הצפויים לערוך ממנה ב-
מנדים ובקלות. חתולם הארץ
על פין הצעאה. חתולם הארץ

על פ"ג הגעבה, החלוק הארץ ל-
18 איזורי ביהירות. שבעה אחד מהם
יבחרו 5 חברי כנסת בבחירה ייח-
סיתות. יתר 30 חברי הכנסת יבחרו
ברישיותן ארציות, וטן כן לאי ה-
שיטה היחסית. להלן מסקנותיו של
מר אברהם בריכטהן. מרביתם
מד אברם ברכיטהן. מרביתם
המדינה באוניברסיטת חיפה. המש-
לים את הדוקטורטים שלו במושא
שת הבחירה והמכניזום של פעולות
הodemocratie, בוגר לשיטת זו. אובי
מצטט מאמריו של שמואל רפפורט.

משמעותיים ביביהו — מوطב שי-
פיעו בעשר רשימות נפרדו אשר
שקבוצה זו או אחרת מוצאת
מיוצאות כל בנסת. ואם יש עשר
טפלות במדינתה, חמיצות רק איז-
מחצית האוכלוסייה דוחהה היא איז ליצבע את
ההבלתי-מיוצגים. ולא איז לצמצם
את מספר הרשימות הקיימות.

(4) בג' יעקובוב: הרקבה של רשי
מת מועדים איזוריית, מצומצמת ב-
מסטר מושמדיה. יושטן באופון ניכר
ע"י חבירי המפלגה באיזור.
צע בשיטת הבחירות ייחוק בודאי
דר' קירילו ארכונוב: השינוי המדוי-
את הנטיה לתה יותר אוטומטי
לטבניטים ומחוזות...
דר' יעקובוב: הבזיה של ריצ'ו-
תדר של כוח בידי מפלגות השלטונות
וגבעת ופוגעת בכל חברו החמוץ במדינה.
פחוות מכך הוא נובע מהשתל-
חן: ריבויו כוחו של מנגנון המפלגות על מנת
הוותה של הסתדרותם ויצוירויות ועל מוס-
רחותיהם של ממלכתיים ויצוירויות. עובי
ההשכלה שמקיריל ההסתדרות הפעלים. גם
הבר נבסת מטעם מפלגות השלטונות.
יעקובוב אמרין לח' יעקובוב יש
ויזום לב לעשות דבר מה שמי-
די "לDLL" כוח זה — כי הוא
מינו מתיחס לעביה זו של כלל
אציבור אלא רק לעביה המכומצמת
על עסקין המפלגה בכנסות ובמ-
רוות. אם ח' יעקובוב רוצה
דרביש את עצמו יותר עצמאי ככל-
הנחות מפלגתן — אדרבא, סילוחם
גד שיטת המנגנוניים של מועדים
וחוד משפטו של שילוב: שיתקן את
סדים בקייר ביתו — לסייע שהוא
צייע את שידורתו לכל בית יש-
אל! אדר באבל העצמי של עסקין
דלאן לא ייבואל ע"י שיטת בחיר-
ות זו או אחרת — אלא במשוין

— לפי הראש
מ' מית' הצמ"ה שללה
לגביה הבעל מן הרשות
וקילבוך, העתוברות היומיות וחתול-
זיה. (יצחק ברגמן. בכתבה לא-
עדירוב) — "שיגורי שיטה בלי תמר"
— (10.2.72).

הה המרכזית בפוליטיקה הישראלית – היא לדעת האפרחים לחדר שנות את השלוון. שינויו שיטות הבירורים יבטיח את השלוון לمعدן אחד 500 שנה. (ברחמים בריכת), מגדע המדייניות באגוניסטיות

(3) משה שמר: הפתחה בירכת
הספר המפלגות והסיעות שהיינו
רצותנו בכוננות. עד כדי גיבוש
שניהם שלושה גופים מפלגתיים,
אליל, ל-
עמם הרשות נצלחה. אוליל, ל-
ץ את מפלגות האופוזיציה להתי-
יעוד ולהתכלד על בסיס לאומי ר-
דתי רחוב וגובהן. מtower מאמץ
ירון להציגו לנצח של ממש בכל
ת.

גד יעקוב: שיטה זו תזכם את ספר ההיסטוריה המתמודדרות על קו-ת-הבורחים. צמצום זה ייעוד התד-ודיותם בנסיבות בחירותם בין סיעות פליגות הקדומות זו לזו. מכיוון שיכר (אוילו גוץ' - ס.ש.) בעת-

בר מארש במצב הקיטים. לטבעות אלה און
ידי תשובה: לפני שמודרים על "ספלגורות
אוטומיציה", צריכים להיות בטוחים
בأنם קיימות מפלגות כללו. ב-
שם השישית. כל כוונה
על

בג'נובטש של השווגוטים נבדקה במדיניותן על
ההשיבותם של בני עדות מזרחה...
בג'נובטש הם הושוו למשתמשים

הທגבות בלתי עקבית זאת של פטלוות האוטו-齊יה". ריד כוחה המערך אחרי הבחריות לכנסת שביעית ל-56 חכמי הכנסת בלבד! סופר לכך מגובה התמורות ה-

לשמור על הפרטיכלים במשה
4 שבים, כדי לאפשר בדיקה ב-
מקורה. לדאוג לבייחול תקין של
השתתת היקימת, כדי שהאזור יוכל
להפעיל במילואו את זרצוינו. כבר-
הריבוני ולא לסבד אותו מחר

ה' דש בשיטה שחביב לארתו לגוטון פוליטים מוצמצמים. ה' זרים לרחדן עוז נחשך מצב זה. א' א' א' א' א' לאתתיתיחס א' ימ�ן לכל העצה שאינה נוגנת תושבה לשאלת: כיצד ל' חוסם את אריהשוון הח' בירצ'ן שהוא אבי הפער העדני. כי ה'

הנתקה אחור של מפלגה אלטראנטיטיבית. לא מעשה היה הפליה רודר לצייר אלטראנטיטיבת. מאשר שהיא הפליה נעה לשיטולו. אילו רצה גוז'ה במאמה להפיל את המשטר ה-סוציאליסטי" גוז'ה למעוקק את כתר הסוציאליסטים לערד בכל הדינגורות. הנה נגיד מעדיך את החואר ה-אומוריז'ה" כל לא לא הסתיגורתיות. היה עליו

לעשות דבר פשוט מארך: לצעוד לפרקת המוקופים. אולי רואו — לא? בח' תחמיד עשה את היחסים! שמד חתר העדויות בטוננה שאל לו רשותם לשביתת' — על אף (או ב글ל) המכונה המשותה בין וביני המער

חווצת מנגינות של "מאבק" פר-
טלי כבויים בין "יריבים", שהמשופח
לילדך לאומית) — היא שבד זכה
בגין לשיא עולמי בcheinתו כ-
ראש האופוזיציה! הוא עמד בראש
שלימה שנכשלה בבחירות 7 פע-
ען, ובמשך 23 שנים — תופעה ש-

1) ח' ג' ג' יקובי: חברי הכנסת
חושו עצם עצמאיים יותר בשידור
קוליהם ובתנהגותם.
משה שפירא: היקרתו הראשון הוא
היקרתו של הבחירה האישית.
פרוט' דניאל שטנסון: השיבורי

דיביא עלילית ממעמד של חבר הכל-
נסת הבודד.

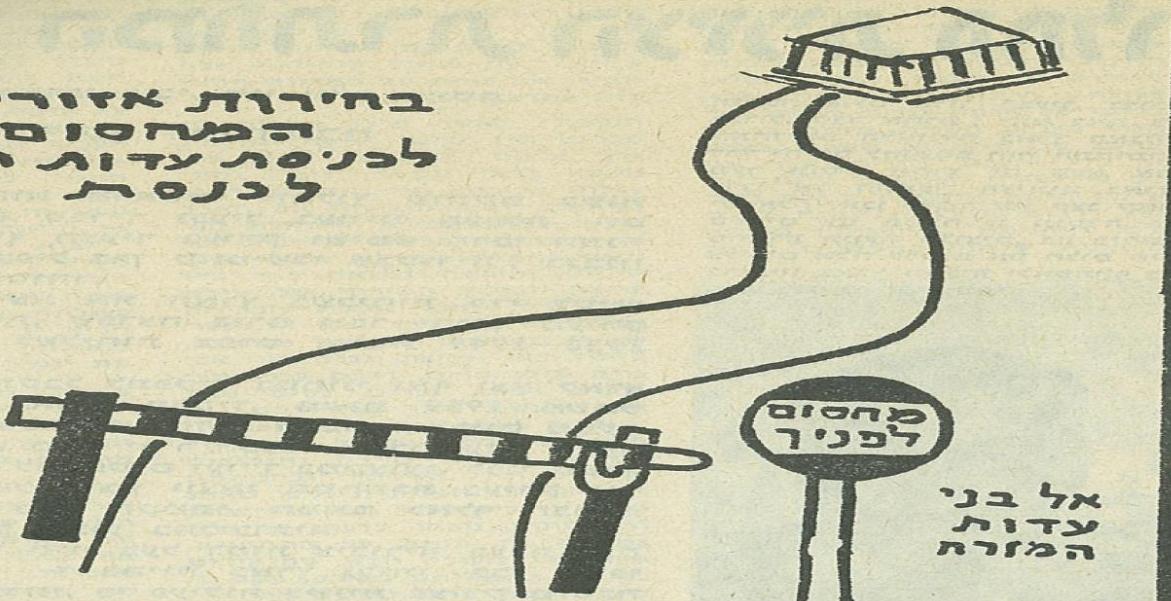
בבחירות הכלליות 1922						בבחירות הכלליות 1935															
מספר קולות למגדלים	מספר סיה"כ מנגדלים	קולות סיה"כ	מספר סיה"כ למנגדט	מספר סיה"כ מנגדלים	קולות סיה"כ	מספר סיה"כ מנגדלים	coliots סיה"כ	מספר סיה"כ מנגדלים	coliots סיה"כ	מספר סיה"כ מנגדלים	coliots סיה"כ										
27,000	248	11,570,179	18,180	296	5,381,433	18,180	11,570,179	248	53,000	184	9,930,460	30,706	138	4,237,490	30,706	138	53,000	184	9,930,460	248	27,000
הפלגת השמרנית						ספקת העברות															

שהופיע ב-“מעריב” ב-23.1.72: «...הוא בדק את התוצאות המושערות של הצעת יקובי על חילוקין 30 הזרים לכינסת במישור הארץ. בהתחשב בהצעה מפלגה שתקבל פחרות משלואה אחויום מן הקולות הכהרים, לא תשובו בחיקות לכ-מכדים. על בסיס הבחירה של עיר נסת החביגית, עם שמעו מה הוא זה — קובע מר בריכתא: חישולו של המפלגות הקייניות: “פועלי”, אגודות ישראל”, “המרכז” והרפשי”, ומ’כך...»

אתניות ארכיאולוגיות

(המשר)

בחרות אזריות המחסום לכעת עדות האזרה לבRESET

אבל הַת קִיְמִים ! הֵם כָּלִם קִיְמָנִים ! שׁוֹרְשֵׁיהם שְׁלָתָם בַּרוּשֶׁלֶט, עִיר
שְׁבוֹפִיהם בְּכָל חֲלֹקָה הַמִּשְׁקָה וְהַחֲבָרָה.
שִׁיחָתָה הַבְּחִירָות הַאַזְעִירָות אַמְרָה
לְהַרְחִית לְכַבְּדָת-שְׁמִירָה לָהֶם — לְהַבָּא
קִיּוּמוֹ שֶׁל עֲיוֹזָה הַפּוֹלִיטִי אֲשֶׁר
מִתְּחַדֵּר תְּכִכִּים, זִוִּיפִים, דִיעָתִים
זְדוֹרָמוֹת. תְּמִימָות הַאַכְלָוָתָה וְהַחֲלָשָׁה
הַפְּרָטָה הַקְּטוּן, הַבָּרוֹד — נְגַדָּה
כָּבוֹד הַמִּבְזָרֶךָ וְהַמְּאוֹרֶךָ הַמְבָצָע אֲתָא
דִימּוֹתוֹן בְּצִילּוֹ שֶׁל הַדָּגֶל הַלְּאוֹמִי,
שֶׁהָעָם וּבְכֶסֶף !!

הישראלית ותגביר את ירושם ואות
קדשווניותם של המקומות — מכיוון
שהיא תיטול מהם כל אפשרות ל-
בטא את עצם בא-זיהת הקפני.
זהי שיטה הדומה המקבילה
על דרום אפריקה, המכיממת אפליה
בצורה יד-ו-יד. ישותה עצם
יוריד קיצוני מאריך את אחדו
החסימה ל-5 שנים — מה שעשו
למפלגה הנאצית בגרמניה המערבית.
אבל הפעם היא הפעגת בברית עדרות
המרודת שאנים מוגבלים בסטרוקטורה
בעדר גוחל המפדר". מעמדם היה
כמו זה של הקתולים בעשורים בצפון איר-
ופה. שגולותיהם נשלו מימיונם ור'-
חסרי עדר. כמו של דוברי הצרפת-
ית בקנדה, שגדחו לשולי הדרד-
ע", השיטה האיזוריית. כמו של ה-
כושים וכמי העור באמריקה, המ-
קבלים סכין בגבם ממומדים בזע-
ביהם בשתי המפלגות גם ייחד.
אמנם עברו ומצאו של העם הי-
הודי שוגנים מלאה של עמים אחד-
רים, מכיוון שהוא יוזע עד תום
אפליה מהי. בורגר' וואלאס הישי-
ר-אל לא יזע לדבר על הפרדה.
הוא חייב לדבר על מיזוג. הדרור
על גזענות" שלון חייב לעשות מאומים
על אנושיים כדי לשפט ולהכחיב את
תדרmittוחם בעיבי דעת הקהל. את ה-
לבגדודרי" הישראלי יש להסתור,
בכל מחר. מטיבנו האיבור.

בבנת אחת, מספר הקולות האזרחיים של הרשימות השונות יכול ביחסן להתבצע במאות אלפיים. כי יש לזרור שבסכום הרצוי רשות יסימה יכולת של מיליארדי ל"ד קולות ולזכות רק מוניטין אחד במקומם 7 מוניטינים. מר-
בית המוניטינים האזרחיים ייעבר, כמו-
ז, למערך. תחיה זו הפתעה בעימה
פער נורא בין מפלגה שככל כוונתיה
בבראזה זה הוא העיקרון של הבחירה

איאשית והכשרה הקרויה ליצירתה אלטראנרטיבית משמעותית.

מנדרטים בצוורה הבאה: רישימת
אמ"ת התקבל 16 מנדטים, גח"ל —
9, מפ"ד גל — 3, אונ"י, לה"ע וע"מ
— מנדט אחד כל אחת. תואצאה
זו, המבוססת על חישוב משוער
של חולות הקולות על פי תוצאות
הבחירות לכנסת השביעית, מראה
כי השיטה גביה יתירונו ניכר לא-
מפלהה הדומיננטית, שיפור מה
מפלהה השניה בגודלה ותשמרו על
网络传播 של המפלגות הביניגנות הוויד
חישול הקטנות. אמ"ת התגדיל את
זוחהה בכשבועה אחוזים במישור
ארץ ואילו גח"ל בכ- 1.5-
במושור האיזורי שיחולק כך, שב-
כל אחד מ- 18 איזורי החירות ייב-
חרו 5 צירים, יהיה המدد 20
אחו מס"כ הקולות הכהרים. אחוז
החסימה יהיה על פי ההצעה
שנילשווים מן המدد האיזורי,
דהיינו כ- 13 אחוז מהקולות הכל-
שרים בכל איזור.

נניח אפיקו כי חבריו ועדת הבחין
רות המרכזיות היה מלי' החזקיקים
והכל היה כשר למדידתו בהתי-
ווית ובולות אורי הבחין
מר מר בריכתה (לפ"ט תוכאות ה-
בחירות לכסט השביעית, יש ולמ'-
עד 20 מתוך 37 הנציגים בועודה),
הרי חכזה חטופה בתוצאות הבחני-
רות לכסט השביעית מכך עיריה כי
רק אמר' ווח'ל זכו במשিיחו ה-
ארצית ליותר מ-13 אחדו מקרים
המצביעים. יוצא, איפוא, כי אחות
החסימה האורי
מריבות המתדים לשתי המפלגות
הגדלות, ולאחרות אשר להן רוי-
קו גיאוגרפיה של "בוורדים נאות
ニム". (סוף הציגטה. הגדשות נאל-
ם"ש.)

עתה בתרבם את אהוזי החסימה.
על פי הצעת ח'כ' יעקובי, למספ"ר
רים — בהשווותה לאחורי החסימה
בביהירוט לבכשת השית' (לשם גיר-
דו). ככלומר, עם אותו מספר הקור-
לוות הכספיים כמו שעה אז —
1,206,728. לפי מספר זה, הקROLות
הכספיים באיזור ממוסע יהו —
64,048

אחוון החסימה בהבחרות לכונסת השש
אחוון החסימה הארץ לפי הצעת יעקר
אחוון החסימה האיזורי לפי הצעת יעקר
אם בגדיה, לשם הדגמה, שרשימה
משמעותה התקבל 8,700 קרולות בכל
אחד מ-18 איזורי הבחירה. סה"כ
הקרולות של הרשימה ייה' —
156,600. אך היא לא תזכה לפילו
במנגד איזורי אחד. מכיוון שהיא
לא עברה את אחוז החסימה האיזו-
רי, הרשימה תזכה רק ל-4 מנג.
דעים במישור הארץ. אילו אוטם
הרשימה היתה משתתפת בבחירה
לכונסת הששית. היא הייתה זוכה ב-
16 מנדטים. פירושה של שיטות יע-
קוב במרקחה זה: ביזובו קולותיהם
של כ-120 אלף מצביעים, ללא אף
מנגד!

להרב יוסף קאפקה הייז

**לרגל קבלך פרס "יד מימנו" על תרגום
מורה-נבווכים להרמב"ם מערבית לעברית
שא ברכה מצומכאה דלאא :**

יפוצו מעינותיך חוצה להגדיל תורה ולהאדירה

לחברנו היקר שלום תנעומי לנשואיך עב"ל מראים עתרת ברכות ואחולים לבבאים: תצכו לאושר ולשלום במעונכם החדש ויהי נועם ה' עלייכם, אמו. א פ י

the preise

ליסוד המתרת הציונית החלוצית בעירק

על פניהם שלוחות וסניפים והתפרסה על התנועה הציונית. שקדמה למתו תרומות החולצותיו היוותה למשה שפי עבורי" ו"המוראה". הוא עסוק עבירות ונהננת התודעה הציונית ל- המוני בית ישראל בבל. פעילותן היהתה בתחילתה מוצמצמת בקרובו רוגדים מסויימים בגאץ ובמיוחץ ב- בביבליוספר החלוצית הציבה לעצמה יעדים רוחוקים, בהתאם לצרכים המתויהיבים, בשמייה על הקהילה ועל נכסיה החמורים והחוותניים. זאת ועוד; היה כורז לאחון את התגונווה שהחלק מהבריה הפליגים ייחך לתודעה ציונית והגשתם חלק ציון; החלק השני של התגונווה נק' ראת, "השורה" — זוהי ההגנה ה- יהודית המקומית בגאץ, שהורקמה לצורך הגנה על הנפש והרכוש. מעל לכל אלה שמנינו, שמרתת הזרע של שלישיות, שמרתת היפוי כל דרכ' אפשרית להעיר יהודים מבל

שאליה : ספר נא לקוראי העתון בקצרה על מפעלייה, היישגיה ודמויות תחת הכללית של תנועת המהפכה החולזית.

תשובה: אכן יש כאן ממשו מפיעי, בהמירות הבזק נטפסה בעדי לתוכה של המהתרת בקרבת קהילתיה ובעדר ולאחר מכן מכון בכל קהילה זו קהילתה בעירק. פועלותיה של המהתרת התרכו בחינוך גוועה, בליד מודד השפה העברית, ידיעת הארץ, מידען תולדות העצונות ובהספקת מידען ישיר מושם המתරחש בארץ באופןת תקופה. התונועה הטיפה לגאותה הארץ, גייסה כספים慝ן להר��ה הקימית עבורה ולקרו כשלישיה, שאותו חונכו בזאת שיש בה מມיטב הספרות העברית יישנה והחדשה; ספריה מזכירה לאלפי ספרדים, שאוחננו בזאת מהתרת בבלט בריבים והוויה צורך לעליון לשמר על סודות מוחלתת; ספריה זו סיפקה מזו רוחני ל-המוני הפעילים וחיניכים בתונועה. לעומת תקופה קצרה הקימוו את תנועת החלוץ העציר, שמט לתקה לחץ ווער עבודה ולומד, גילאי 15–18 לשורותיה, כדי להחשיר ולהזכיר את לדורות עלייה הארץ. התונועה הקימית סנויות בישובים היהודיים רחוקים וקרובים, הא של בה בפועלות ההז גם נשים וכח העייניקה את החוץ והונען הנשים לעולות התchia. כו' יינכה התונועה להקשרה פגיעה כדי להזכיר את חזויים ובוגרי בתנאי העפה הארץ, התונועה כללה אף חברות מוסדות פמי ידרא להשלוון; הקימית מה מעשייה בחוקות העבודה בזורה מעשה ופעלה הוכנו כמה אמצעי החסואה לכל תקלת טוילום של יוצאי מחיה היה נערבים שלא תבוא, ואחר, המשרת למדת לתקופה מזמן מלחמת תלמידים של בתה תורת למקומות רחוקים היה נעשה כתולול

ווגואלו. אולם הדור הנוכחי, בראבו הגדוד, שבר את המלחמות הלאומניות בארצות הברית ייחודה להגשים חזונו התקוממי. נזקן מכך נמצאת הארץ. דרכו אל התגוננות ציונית בארץ ישראל, ואכן כעבור זמן קצר קשרים עם תנועה זו ונסדה בה- צעירים אלה לרקום את ההלום שי- בת-ציוויליזציית האבות ולהשתתף ב- פועלם בבנייניהם ובଘנותם.

מרדי כבibi

שאלה : האם לפניו־כון הייתה תנוי
עה ציונית בערך ואס־כון הייתה
מה היה ההבדל בין וביו המחתה?
רタ הולודית?

תשובה: מעולם לא פסק הקשר בינו
הידות עירק ויהודי ארץישראל.
קשר זה היה חזק ואייתו במשך כל
תקופת הגולות, אולם כאשר צחלה
עירק בעצימות מוגנתה בשנות ה-
עשרה. החלו להזכיר בהדרגה את
פעילותם הציונית של היהודים, ו-
למרות הכל המשיכה התנועה ה-
ציונית בארץ להזכיר את קרינית
על חוגים צערירים מיהודי בגדד
ושאר ערים השודה; הם החלו לחק-
רוא את הספרות העברית הישנה
החדשנית; הם היו שרים משידי
הארץ של אותה תקופה, אולם,
עקב האיסורים והגזרות שהזרו ממנה
שלט עירק על כל פעולות ציונית
והקשר בה, נסכה הפעילות ה-
గלויה באמצעות שנות השלושים, אבל
הבריות תנעהו, והקלם כבר היה
בארץ, וחולקים עדין נשר בגדוד
היו בבחינות נבטים שעמידים היו
להיקלט במעמקי ההוויה הציונית
הטבעית של הדורות עירק. ככלומר:
היתנה כאן ההזדמנות לנPsiת להצמד
לתוכנות התוכנית או לאש מסיבות
מהחוץ, ואכן בשנות 1942 כאשר
באו שלושת השליחים מארצו יש-
ראל לעירק והם: חיים אנצו —
סרג'ן זיל, ויבדלו לחיים מריה
גוטמן ועזרא כדורי מכאן מיד
קשר אל הנעור הזה באמצעות ה-
זוער שעלה לארץ והספק לה-
תרש בה. השליחים הללו גלו כר-
קע פוריה לפעילותם החזינית; ר-
אכן הוקמה תנועת המהומות ה-
לוביות בגדוד, שהסתעפה לאחרר ח-
כו, לכל רחבי המדינה; היא ה-

רדיוכו עם מרדכי ביבי, סבו יו"ר הכנסת

במאת יוסף דחוח-הלו

בשובו ארצתה נתקבל לתפקיד בטחוני וארץ יצא מושל מילידי בשלהיותו אותו תפקיד. משנת 1959 מושל מילידי חבר הכנסת, בתפקידו מטעם איחודות העברודה, וכיוון מטעם המעדן: הוא משמש כסגן יו"ר הכנסת וחבר ועדת חוק ומשפט, מוסמך למשפטים ועו"ד במקצועו. לפניו מספירה של שנים יוזם הקמתו של ארגון יוצאי המהגרות בעידק ומגדל שמש יו"ר הארגון מאז הקמתו, המונה כאלף חברים מוכר כזהיר, מאופק וצנوع בהליכותיו.

מר מרדכי ביבי הינו בעל דמות ציורית בעלתה ותק רב. פעילותו החילונית, ד בהיותו בארץ עותתו, בבל. אופ� פעללה זה היה מהתרתי, כי פעילות ציונית בעירק נחשבה לפועל חמור, שגרר אחריו עונשו כבדים ואפילו מיתה. אופיו חולש בלחץ הניסיות, שהו צמחה פעילותו על כס ואולי בשל כך הרגשו באוירה רגועה בשבתו על כס

תה בbijito. מעבר לשולחן ישב אדם רב-נסיו ועתיר עלייה שצעוזים ובין עברו על ראשו. דומה היה עליינו, שרית חת החיים וסערותיהם מחוץ לכטלי הבית אינם מגיעים לפינה רגועה זו.

שלהה : מה היו הגורמים לישוז תנועת המחרת החלוצית בעירק ?
 תשובה : הגורם החשוב ביותר היה התנועה היה נפרעתה בגין שבועות טון ותש"ב שנתקוללו בחג שבועות טון ותש"ב (יוני 1941). זה קרה, כאשר פרץ מרד אנטו בירטלי ופרונאציז ב- עירק, אשר סילק את המשטר הבריטי מלוכני, ורצה להקים מטה ברוח המשטר הנאצי ; ואוטם הימים הגיעו צבאות היטלר לשיאם בנצח חנויות הצבעאים.

1000 איש פוצעו. הרכווש שנשודר לגיניגם, אלפי נאמד בשירות מלינוי-שטרן או נהרג עד היסוד. פרעותם אלה, שניכחו על ראש היהודים בחרף, הדיחמו ויזיעו אותו לב יהודים, עד ייסודם. מצאו את עצם אבלים וחפוי-ארון וועלם נחרב עליהם ביריליה. העוזר היה חמור במוחו לגבי דור הצער, שהחל לתהות על דרכם בגנות זו; הוא התחיל לחפש מושג' ושאל את עצמה, לאו? חלק קסטמן הנעור הזה הסיק ססנה נסחף הרת, והיא, שהפתור לבעית היהודים יבוא ע"י השתלבות בתנועה המונומנטית העולמית. ריבט מהתועים הללו נתקציבו עד מהר וזרו לזרם מהצחים. היה עוד פועל העם, וזהו בו הדור הקשיין שסביר היה, זה מנת חלוקם של היהודים ויש להשלמים עם זה, ולהשאיר איר את כל התרבות לדורותינו לנצח.

ללחץ הכבב והעצום, שהודרך עי' המחרת הרו' כתבהה מחדן ציוני במשפט כשר השנים שקדמו לכך, והוא באכזעתה הבריח את ממשלת עירק בפניהם מצב קשה. יש לציין שבפרק הזמן, שבו נפסקה ההעפלה דורך הגבול המערבי, כלומר מאי מל'ה חמת השחרור 1948 ועוד לעלייה המוניות בשנת 1950; מנגנון מס' ערך הקומס על פניו אלפי קילומטרים עיר בעיר ואנו עולים בדרכיהם בלתי העבר אלפי קומיות וחצי חווית עד לגבולות הארץ. למעשה הריס מנגנון זה גבול ארוד ורגיש בין עירק ופרס, ובדרך זה נתנו את הדחיפה לחיפטר מון היהודים במאהירות האפשרית. יבוא יום, ודזון עוד רשות על מעלי גורה גודלים אלה של מחרת ההעפלה עירק* — אשר כתבה מנגנון מוחץ ועקשני בעקבות פועלותיו, אשר הביבה את מנגנון הבינו של המשטר העיין והביבה לגאותם של יהדות אצילה ועתידי כת יומו.

שאלה : נוכח אופי פעולתי זה של
הדוות עירק בארץ גלויה, מתעורר
ררת השאלה : מה מוקם תופשת
הדוות זו בארץ ? מדוע אין ישotta
אזרחות בקשר המדינה ?

ענישובה: העליה מעירק הגיעה בת-
אי מצוקה קשים במדינתה; והיא
הציגו כשהיא מונשלה מכל רוכ-
ביה את עצמה בתנאים קשים של חי-
ים מעברות, חוסר עבודה ותנאי קל-
יטה קשים מאד. ההנגשה הות-
ירם — המשורתיות של יהדות עירק
אייבדה השפעתה בקרב המוני
יהודים; ואילו מברחה בהנוגת המ-
דריה ולא היו יומיות משלחן.
תערו על המוני יהודיו עירק, גרים
זים הוא למכבה ולטיסכול, כי היה
יקשו לרകוש קולות ולא יותר ב-
קרב העדיה היהתו זו הדירה שט-
חית-מנוגתית לאם החלה בכל זאת
טיפוח ערכיהם. הרי זה הודה למתוך
התאוששות הרחבה שהיהודים
הראשכלו עולם.

עירק מאיר גלובום.

על כל פנים ההנגשה ממשית, בע-
לות יכולת השפעה, לצערנו, לא
קמה. כוים בארץ כל אחד רוכב
בבון את עצמו חדש והמאיץ
הזה להתקדמות איזת שיש סוף א-
מן האידיות לאכזרי כולם, סוף א-
כל הכוחות הנפשיים אשר עברו
גוננו רבות לאיבורו, שלא על
רבבל פרט, אלום יש לקות עס-
תתbastש, תנאי החיים יוכלו
רבבים להפריש מכוומם לטובות ה-
בל.

*²) מעלי גבורה אלה של מהותה הציגונית בעיר כבר נקבע עמידה ע"י יוסף מאיר, והספר עמד לבראות אור בקדושים הקרובים ב-

הцентр לפורה אפקט

יריד בגדה בהם, מכווניות התהפה
וקברה שניים מהם שעד היום טרם
נמצא מקום קבורתם.

שאלה: כיצד זה קרה שמשאלת עירך הכריזה ביום בהיר אחד ל-
נתת לכל יהודי הארץ לוטר על
שנהיגתו לצאות את המדינה. למרות
שהיא ידעה מראש שיולדת אלה
גabbrיו את כוחה של המדינה היהו

שאלה : האם פועלות הפעולות
כלת להגשים משהו ממשי לפני
עליה ההמונייה ?

תשובה: באשר להעפלה
פעולתה של המ.mjתורה בשדייה מוק-
שים היהת אחת הפעולות הנ-
זיות והמופלאות ביותר; תגונעת
ההעפלה התמודדה ונאבקה בסכנות
מרובות — ויכלה להו. ראשית,
פעולתה היהת בזמן שחנוך צבא
בריטי על אדמת עיראק. בלחשי מל-
חמת העולם השני, נסכהה הימצ-
אות של היהודים ששרתו בצבא
הה, כדי להעביר הרים לארכ'ן, אף
על עדר הרה הצטמחה וכונגה הר-
שיטה הזאת והותונגה סיכלה לעצ-
את דרכי אחרים: קנתה דרכו
ישיות, החתימה "חוותמות" וארגנה
משמעות שלמות באמצעים מזוינים

מרכז השבייעי

חברי מרכז התכווצה

המכרז שכלל יהודיו הרוצה לצא את המדינה יכול לעשות זאת בתנאי שיוטר על אזרחותו העממית רקייה; היהודים החשו בתחיילו של מפלצת פרושה לרוגלים, אך לאחר מכך קיבלו את הוראות המוניציפליות המחרתתיות בדבר הרישום לביטול האזרחות. היהודים נהרו מהונגינה לוטר על אזרחותם ולשם הרשם לעלייה. ממשלת עירק נוכחת בדעתה, שרובם של היהודים יוציאו על אזרחות, הוציא צו וויתרו על הרשות היהודית. מכאמנה בדבר הקפה הרcosa היהודים, החלו היהודים עולים לארץ המוניציפליים ואילך, לאחר סיורים טכניים, החלו היהודים באורה ליאלאי. שאלת כיצד קרה שרבבות יהודים הגיעו לארצם, כך שגולה שלמה עלתה רקע שנה אחת? עליה זו נתאפשרה הובוטה

ב' בירך יברך ר' יגאלית' כביבול
ונשלחו תיירים וברים לסוריה וללבנון
ובנורם ומשם הורחמו לארכז. אולם
ווסף לכל אלה פילשת דרכיהם במדינת
בר הקשה והנרא, דרכו עברו צער
רים ברגל ועל גבי בהמות, תוך
סכנות נפוחות עד הגעתם למתחז' חוף
אצם, ומונת נפוח שנספלו חללים בריבים, אבל
המאבק לא נפסק. כמרוכן לא פסק
כו על ההברחה באמצעות מטוסים מל-
ועובדה היא, שני מטוסים מיל-
אים יהודים הוטסו בחשאי מבודד
ונחתו בחשאי בארץ. היו גם קבוצות
עלולים שעברו ברגל במדבר, כי-
אלף קילומטר, ונוגטשנה הליכתן
בחדרים ימיים, כשחשם בדבם, עד
שהחלו להгинע לגבותות ישראלי.
עלותם אחריהם נגדו דרכם הצפוני
צפוני שורחה ולכונתם ומשם דרומה
לארכז ישראל. היו גם עליים שה-

ספר, וכאשר היו מתכוונים למו-
עצות ולଓידות היו מסווים זאת
במסווה של מסיבות חג וחתונות

בתחלת דרכה התקשתה מהה
תורת המעשיה, לא כל בית היהודי
היה מוכן לפתו שעריו לפועלו
זהה, שהרי כל פעולה ציונית נחר-
שבה לפועל עיני השליטין, שתווש-
אתוינו עלולות להיות עד עונש
מורט, אולם במרוצת הזמן, ביחס
בלחצם של הבנים, נפתחו יותר
ויותר בת' היוזדים, לפחות פועלות
המוחדרת, הבית והמשפחה היהודי-
דית היר אחד הגורמים והחשובים
ל hasilחת הפעולה המתרתית. ב-
עצותם מבחו רכשה התגנונה את
לבם של היהודים שראו בה מש-
געת חזקה ונאמנה לעת צרה ר-
מצוקה.

כדי שלא יישנה הטבח ביהודים. דוגמת 1941, אירגנו התנועה הג'נה עצמית מזוינה בנסח חם. נשק הועבר מארץ ישראל ווכן מכון נשק במקומות. בכינוס התאמנו בקשר קור וחום, למדו לטפל בפצעים, למדריך תורת הלוחמים בתכנון שוניים, בנו "סליקים" בבתי היהודים כדי לאחסן בהם את החומר נשק כוחה של ההגנה בסוף ימינו נתקדדו לפיה המבוון המקובל של אוטם הנישם, והוא מטבחיתן כמושות ריבם, שרטתו בארכו זה של המטען.

בפּוֹרֶץ הַקְּרָבוֹת בֵּין צָבָאות עֲרָבִים
לְבָנִים צָהָל שְׁרָה מִתְחִזְקָה גְּדוֹלָה
בְּקָרְבָּן הַכּוֹרֶד הַדִּינָם בְּעִירָה. מִשְׁתָּר חַיִּים
וְרַם הַכּוֹרֶד מִתְעַסֵּס הַשְּׁלָטָנוֹת, הַיוֹם
סְכִינָתָל פְּרוּעָה מִתְדָּשָׂות, בְּרַם לְ-
שְׁלָטָנוֹת, כְּנָרָה, הַיהִי יְדֹועַ שְׁלִיָּה
הַדִּינָם יָשַׁנָּה הַגְּנָה עַמְּמִיתָמָה מִשְׁלָחָה,
הַמְּאוֹרֶתֶת הַיִּתְבָּבָב, וְאַם אַמְּנָתָקָה יִקְרָבָה
וַיִּפְרֹעַו בְּהַדִּינָם עַלְלוֹתָם הַעֲרָבִים לְ-
גָּוֹרָם לְקַרְבָּנוֹתָם מִרְבָּבִים, וְעַל כָּל
פְּנִים לְאַתְּה הַיָּה כְּדֵאי לְשַׁלְּטוֹן הַחֲסָבָה
תְּכַרְבֵּה בְּהַפְּנִיָּה זַעַם הַהְמוֹנוֹתָם כְּלָפִי
יְהֻדִּי הַמְּקוֹם. הַגְּנָה הַיְהוּדִית
הַתְּפִרְשָׁה בְּיָמָיָה מִתְחִזְקָה וּמִשְׁבָּר עַל
כָּל הַשְּׁכִינָות הַיְהוּדִיות וְהַעֲמִידָה
בְּמִצְבָּה הַכּוֹן כָּל צָעִיר וְצָעִיר מִתּוֹרָה
שְׁבִי הַמְּקוֹם, עַיִּיל כְּדֵי גָּדֵל הַבְּתוּחוֹן
הָעָצִמי של הַיְהוּדִים וְנוֹתְחַזְקָה הָ-
אַמְּנוֹן בְּתִגְ�וֹעָה וּבְפְעִילָה. הַיְהוּדִים
הַתְּמִימִים שְׁתַׁעֲשׂוּ בְּעִירָים אֲלָה
יִצְאֵי מִמְּחֻרָתָה יְמִינֵי הַנְּשָׁקָה,
שְׁעוֹד תִּמְולֵל לְאַחֲרֵי בְּנֵי הַעֲ-
רִיוֹ נְכוֹנוֹת אֶת עַצְמָתָם כּוֹחַם. הַקְּ-
מַתְּהַמְּדִינָה הַצִּיתָה אֶשְׁ- בְּלָבוֹת
הַגּוֹלִים; הַם נָכוֹחַ רַעֲדָת שׂוֹרְכָת
שְׁלַבְבֵי הַדָּור הַצְּעִיר הַכּוֹיִחָה אֶת
עַצְמָה.

לימים — בעת ובעונה אחרת. כאמור: צריך לא לטפל בבעיות המזוקה ולדוחות אותן עד שיבוא אליהן. זו עמדת שאנו לה לא הצדקה משות בחינהה. אך על פי כן יסייעו בני המזרחיים להרעד לשר הבטחו, איפואו, בלי לנסתות להוכיה לו את טעונו ולדרשו ממנה וממפלגתו להעלות את דגל הפער החברתי-העדייני בראש סולם העדיפויות הלאומי. בଘיל ("חרות") היינו עדים בזמן האחרור להדחתו של אריה קוצר, מכך סיעת 'תכלת-לבון' ב-"הסטדרות", מפני שהיא התייחס ברצינות אל תפkickו ונאנך למן המקופחים. بعد, "חרות" הציבו בעבר המוני בוחרים מבני עדות המזרחה. הם לא קיבלו שום תמורה. ואשר ללייבורלים שבଘיל, ידועה דמותם החברתיות ואת האינטלקטים של מי הם מיציים בכנסות. אני חושש, כי גם להבא יסייעו רבים מ"יוצאים אפריקה-אסיה" להציגו לאחר גח"ל תמורה כמה סיסמאות בلتיג'מומי בות ומחמות מחניות.

נדמה לי שהבוחר מבני עדות המזרחה הוא תנאים עוד יותר מן הבוחר האמריקיקאי, שם מתרחרים המועמדים (במשטר "האיידיאלי של שתי מפלגות...") בהפרחת הבטחות מוגמות, שאנו הם מתכוונים להגשים אחריו שיבחרן.

ריכון של בחירות עליה באפנו. אף כי עדין עומדים אנו בתשל"ב ומועד הבחירה יגיע רק בראשית תשל"ד. הטבחים המפוגמים, ראייתם הירוקה. כבר היום הם טורחים לחבר וגופרט אשר יערב לחיכם של הבוחרים, כדי למשוך אותם לאחיזה בשביב רשיומותיהם. ככל שהמתבאים צריכים יותר, המפלגות קטנות יותר, דרוש גםו בפועל לפרסם את טיבם של המתעניים אשר יכינו. אין לתמה, שסיעת ל"י, ואגודות "ישראל" היו הראשונות להעת לות את אידי הנציג אשר יציגו. הליברלים העצמאים הגיעו חוץ לנושאים ארוחתיים בשביב, "פסולן חיתו", ענייני הרובנות, "אגודת ישראל" ביקשה לקבוע בחוק כי אין גיור אלא לפי ההלכה או לפי פסק דין של בית-דין.

אף לאחת מן ההצעות לא היה סיכוי קלוש ביותר להתקבל בכנסת. זאת ידעו היטב המצביעים. אך הם לא היססו להגישן, מפני שתכליתם המשנית הייתה לעשות נפשות למפלגותיהם ולהביאן את המפלגות הרקובות אליהם דוקא. לע"מ, כמחלקה חילונית, נחזהה בעניין שהಚיבור החילוני הגיע לו. היה סבורה, כי אף אם תידחה בצעתה לנישואים ארוחתיים, יזכה לטוביה הבוחר החילוני בלבכתו לפחות, אף לא אחת מן ההצעות לא היה סיכוי קלוש ביותר להתקבל בכנסת. זאת ידעו היטב המצביעים. אך הם לא היססו להגישן, מפני שתכליתם המשנית הייתה לעשות נפשות למפלגותיהם ולהביאן את המפלגות הרקובות אליהם דוקא. לע"מ, כמחלקה חילונית, נחזהה בעניין שהחיבור החילוני הגיע לו. היה סבורה, כי אף אם תידחה בצעתה לנישואים ארוחתיים, יזכה לטוביה הבוחר החילוני בלבכתו לפחות,

החזדמלות האתרכות

נתן ילי פוד

כל יום מוכחיה, כי את בעיות הפער לא יוכל להציג בצהורה נכונה בפני המדינה, אלא נציגו הנבחרים של הציבור הפגע. אם לא תהיה סיטה בכנסת, בעיריות, במוסדות השונאים, שטטרטה העיינריות להעביר מן העולם את הפער, באמצעות תחיקה ובהסדרים ממשיים — לא תבוא תזוזה רואיה לשם קראת פתרון הבעיה.

יש להזכיר: הבחירה לכנסת הבאה, השמינית, יהיה האחידות לפי השיטה הקיימת. בחירות אלה עוד תהיה אפשרות לפניו את "מוסט הקול" של אחיו אחד ולהעניש לכנסת נבחרים אחרים. שם הם ימשו "קבוצת לחץ", "חבר טרנס", "מקימי שעוריות" למען העניין המרכזי שבו ייבחרו. בכך הם ייבנו את דמותם בעיני העדרות עסקנים שלא דופים ומיציגים נאמנים של קורבנות הפער. הם ירכשו אשראי של אמור לעצם ולמסגרתם.

הבחירה לכנסת התשיעית כבר יהיה לפי שיטה אזרית-יחסית (מי אנדרוגינוס שכזה...), שאותה ערכו נציגות בכנסת בראש חדש庵. לא יספיקו המוקחים לשפור עד תשעה (bab) והם ייווכחו לדעתן. עד כמה ستמהה השיטה החדשה כל דרך לשינוי, כל תקווה לתמורה, בכדי עדות המזורה יושפפו להויות תלויים בחסדו של המפלגות המשורתיות ("הגבודה") תקבל כבר בבחירה הראשונות לפניה שיטה זו רובה מוחלט (ומכרז) ולא ברכזם המגושם, בכוחם הפוטנציאלי, בהחלפות תברורתם המпорשת.

הפער יהיה תופעת קבוע אצלנו לדורי דורות. הוא יונצח.
לווא ניתנו הדבה תוקע התיי נזוייהם בשופר גדול:
שרבן, הקיצון מתרדמתכם! פן תחקרו את הזדמנויות
האחרונגה...

ח' אושרי וגנות ביתו זהבה
 מברכים את ידידיהם לרגל שמחותיהם:
 — לוגנעמי שלום לנשואיך עב"ל מרימים
 — לציוון ויונקה עזאנاي לכלולות
 הבן בשוו עב"ל דברורה
 — ליחיאל הלווי לנשואיו עב"ל רנה
 — לzechבה ומשה ארץ להולדת הבן יצ"ו
 — לאלשע כהן וגנות ביתו מירחה
 לנשאי הבן עמייקם עב"ל עליזה
 — ליהודה ורחל פרידמן לנשואי
 הבן אריה משולט עב"ל אסתר שרה
 — לשמהה וחיות יפת לנשואי
 הבת דליה עב"ל יורם
 תרביבנה השמחות במעונכם וישרו השלום
 ואושר בביתכם לעולמים. כה לחוי!

הראשינה שיזמה את ההצעה ויצביע בעדיה. "אגודת ישראל" התכוונה, בהצעתה, להoxicח לציבור החזרדי, כי אין כמוה נאמנה לעיקרי הדת בפירושה האורתודוקסי. גם עיניה נשואות לכך שהBOR הדתי יగמול להלה בבחירות ויעביר את קולו מפלגה דתית אחרת, המאפשרת עם הרחילוגים למעו תוכל להמשיך לשבות בקואליציה.

שתי המפלגות התקנות הפכו איפוא, מכינויים מנוגדים שבאותה ובמשך תכיסיס מוחכם של חיינו. המפלגה הראשית, "העוזרת", העוללה להפזיד קולותWithMany קצאות הרובבה האישית, הייתה מעוניינת למונע את הצגת הבויהה בשאלת מוצפנות. היא העדיפה להכחיש את ההצעה בגיןוק של דבוקות בוגהלי הקואליציה והסתמוכה. אף כי לא היה שום סיכון שההצעה יתתקבל, התකבל, ללא הניטה ראש-הממשלה למפד"ל להצביע בעדיה. שמא תעלת קרנה אצל הדתיים הרגילים להצביע בעד "עובדת" והפעם זאת יצביעו

כך נוהגה ראש-הממשלה גם לגבי מפ"ם, שרוב המזכירות של חיבר את סיעת המפלגה בכנסת להצביע בעד הצעת ל"ע, שהועלתה על-ידי חה"כ גدعון האוזנר. מפלגה זו הצביע בעניין הצביע כאופורטונייסטית במידה כזו, עד ששוב לא תעוזר אף לחישוב על עזיבת „המערד“ והופעה עצמאית בבחירה הבהאה.

החשיבות של בחרויות בבחירה הבהאה, בנסיבות המכוננים הוא השהש בזאת, לדעתינו, מחייב השבאות האחוריים שהמפלגות שבורות כי אפשר לקנות את לב הבוחר במחלוקת בענייניהם דת ואמונה. חילילה לי מלזלzel בבעינה זו, שהייתה חשובה לבוחר רבים במדינתה, דתניים וחילוניים כאחד. אך נדמה לי, כי עדין לא הגיעו השעה להכריע בהancaן או לכאנן. עוד שננים הרבה יתירנו סדרם הגיינו בסוגיה זו תוצאה של מאבק בין הצדדים ושל פשותם. לשינויו של מוסג'ן יונסן עד שתימצא הנושא ההגואל לחיים-צדדיים, בלי שצד אחד יונסן לנצח את דעתו ואת רצונו על הצד الآخر. אף אחת מן המפלגות הקיימות איננה מעלה כלל על הדעת. כי במרכזו חיינו, בעבר ובעתיד,

ירור בעתיד, ניצבות בעינו הפער החברתי, שהוא פער אשר מונע מושג'ן מהאפשרות לא מזאה, כי טוב בשביבה, „על-עלות“ על הפער, על-ידי הצעות חוקים סוציאליים ואזרחיים, המכוננים לביטוח האפליה והקיפות. סימנו הוא לדעתנו, כי העייה איננה מסוג'נת להוציאף להן קולות אם יטפלו בה, ולא לגרוע מהו קולות אם יושב-

לבחירתם מוחיה בפועל ולהזינחה.

בוקריות "הידד" לאומניות, לא יהיה מתרה להם בעירויות הפיתוח
בוחרים מבני עדות-המזרחה. ואם יכרכו את סיסמאותיהם העדתיו-
התחייבות ובלי מסקנות ממשיות, כדי ליהנות שוב מתמיכתם של רביבה
הברחות, יחסם הוא ציני למדי. על סמך העבר בטוחים הם, די יהי
הפריח בסמוך לבחירות קטצת סיימאות של דימאגוגיה עדותית, בל-
הובורים מבני עדות המזרחה. הערכתם היא כמותית. באשר לאירועים
או זאת אומרת, ראשי המפלגות אינם מעריכים את פוטנציאו-

הנה הנוסח המקורי של ברטון: **משה דיבין הכריז לפני זמרמה כי אינו לננו דבר שחייבים**

רוח יהודה קרני 21, רמת-אביב
תל-אביב 56025, טלפון 2144622

ועידת היסוד של הסת"א

דברי יויר — משה חתוכה:

- א. יויר — משה חתוכה;
- ב. סיריר — זוהר צדוק;
- ג. מברק כללי — סיאני עוזרא.
- תיכנית פעולה לזמן הקרוב:

א. שעורי עוזר בתקילת שטמבר תשל"ג ייחילו שעורי עוזר ב-20 בתים ספר במקומות הבאים: 1) ראש העין; 2) קריית אונו; 3) בני-ברק; 4) רמת עמידר; 5) גבעת עמלן. התחedorות מתלבשת בהשגת תקציבים לפעולות הללו, ואולם אף מאמנים שנשיגם.

למטרה זו הוקם ויתחיל לפועל קורס למדריכי כורע, עבדה קהילתית וشعורי עוזר. בסמסטר תשל"ג ייחילו הרצאות בנושאים הללו ע"י סוציאולוגים קריימינולוגים ועובדים סוציאליים. הקורס ייחל ב-13.9 פעמיים בשבועות אחה"צ. הקורס מתקיים בשיתוף עם ההסתדרות הכללית — אסח"ה. מרכז אושרו לנור מדריכי חברות רחוב בקרוב הנער בשכונות הבישול על מנת לקרבות להורים, ובמידה נגלית להחוירם לספסלי בית"ס. הבחנות אלו נארדו בשיטת השתקינה עם שר הסעד מיכאל חזני במשרד בירושלים, ובבה בכתו הייר' וסגןו. מי יתnz ויעמוד בהבטחו.

ב. ערב פולקלור הנשייה החליטה על הקמת ועדת שתזון ותוציא לפועל ערבי פולקלור תימני שיטקים ממשוער בוגbamבר בהיכל התרבות. מטרתו: א) הפצת הפולקלור התימני; ב) הרכשות מהערב יוקדשו לקרוון מילגות שהוקמה זה לא מכבר.

ג. גבעת עמל בעיון בישיבת הנשייה הובא עניין גבעת עמל ליידענה ועוד באותו ערב ערכו חברי הנשייה סיורليلי במקומות על-מנת לראות ולהתרשם.

ענין גבעת עמל יוזע לכל מסדרת כתבות בעיתונות — שכונת עוני בלב הצפון האристוקרט: התרבויות החיים למעלה מ-25 שנים במקומות אחד לפניו הייתה צפוי וזרום בתל-אביב — געשו עתה מיותרים. הם מכערים את הסביבה ועל-כן יש לפנותם, בחוסר-כל וללא כל פיצוי.

ד. עוזרה מוסרט.

ב. פעילות לשיפור חזות המקומות. ג. למדת כל הדריכים האפשרות במטרה להביא לידי כך שתתר שבים יקבלו דיר נאות.

ד. שעורי עוזר פעילות חברה לנוער.

דברי יויר — משה חתוכה

סטודנטים יקרים!
השנה הקרובה הבעל"ט תהיה שנה קשה להרבה מפעולותינו וזה ממשום שעניינו לא החזדנו בפעולות מעין אלו. בקשתי אליכם להטוט שכם לפעולות אלו, שאם לא כן אמיגורנו תרד ופעולות החשיבות אלו תכשלנה. על כן בואו ונוכיה את תרומתנו לחברת הישראליות המתהורה. כמו כן אמי מבקש מכל הסטודנטים לשלווח לנו את שמותיהם. כתובותם והמקצועות אותם הם לומדים, על מנת שנשbezם בשערי העזר ובשער הפעולות.

נition לשילוח זאת לפפי הכתובת — היסת"א.
ת"ד 1539 אוניב' בר-אילן.
ולבסוף מירב אהורי להצלחת הפעולות הביל' ולשיתוף פעולה מלא של כולנו. געה ונצילה!

הועידה שהתקיימה ב-20 בתים ספר ב-13.5.72 כט אייר תש"ל ב-12 בביתן אהרון ובנה נכחו כ-100 סטודנטים מאנרג' אווני ברסיטאות — בר-אילן, תל-אביב, טכניון וירושלים. כינוס וועידת היסוד הינו צעד ראשון חשוב בתולדות דרכי פעולה לארגון.

בישיבה הראשונה שבתקופה הוקמו הוועדות הבאות: ועדת תקנות, ועדת תפקודית, ועדת עתון, ועדת שעורי עוזר ופעילות שוגרת, ערב תרבות ופולקלור. למחזר בבורק ישבו הוועדות בדיד ניהו, ולאחר ארוחת צהרים הובאו הסיכומים והצעות החלטה ועדת תקנון. בהתאם: ועדת תפקודית, הביאו את הצעות הבאות:

מוסדות התחedorות:

1. המועצה תורכב מ-21 חברים — 5 מכל קמפוס + הייר'.
2. הנשיאות תורכב מ-9 חברים — 2 מכל קמפוס + הייר'.
3. ועדת ביקורת תורכב מ-5 חברים — 1 מכל קמפוס + מברק כללי.

מטרות התחedorות:

1. ליציג את ציבור הסטודנטים התימניים בישראל כלפי פרטיטים ומוסדרות בישראל ובתפוצות.
2. לקדם את העניינים האקדמיים, החברה התרבותית והכלכלית של הסטודנטים בישראל ושל העדה התימנית כולה.
3. לשתח את הסטודנטים בפיתוח הפולקלור התרבותות והמורשת הרוחנית תימן.
4. כל מטרת שוללה שיזחל עלייה ע"י מוסדות התחedorות.
5. לעשות כל פעולה שיזחל לביצוע המטרות הביל'.

עקרונות התחedorות: תימבג בפעולות הכרוכה בפגיעה במסורת ודת.

2. התחedorות תהיה עצמאית ובלתי תלויות בכל פעולה — בගורמים פוליטיים חברתיים או כל גורם חיצוני אחר, למעט התחedorות הכלכלית של העובדים בישראל.

3. מושבים בסיסים ושיכנותם של מוסדות התחedorות יהיו פומביים, אלא אם כן יחולש המושב על סגירותו. ועדת ביקורת תהיה רשאית למנת סגירתה הישיבת.

הצעות הועדה: פעילות בשיטה

- א. שיחות להעלאת רמת המוטיבציה של ילדים בבתי הספר.
- ב. טיפוח והקניה ערכיים תרבותיים של תלמידים אלו.
- ג. הנקית שיטות של חינוך לרקע מושלים לפועלותם.
- ד. הארגון רואה חובה גם בבית ההורים במקומות שבהם ישבו ילדים של העדה, במטרה ליצור רקע מושלים לפועלות הניל'.

כמו כן הועאה הצעה לקים ערבי פולקלור תימני בكمפוסים ומואחר יותר ברחבי הארץ, על מנת להעшир את הפולקלור הישראלי. ועדת עוזו:

הועל' 2 הצעות: א) עתון נפרד, ב) שיילוב עתון היסת"א באפיקים במדור שיוקדש לסטודנטים בלבד. הועידה אישרה קבלת הצעה ב'.

ועדה תיפקד: הועידה הביאה להחלטה את הצעות הבאות:

- א. יו"ר-ראש היסת"א — מאוניברסיטת בר-אילן.
- ב. סגן יו"ר-ראש היסת"א — מאוניברסיטת ירושלים.
- ג. מברק כללי — יו"ר ועדת ביקורת — מהטכניון.

שם מתקדם ונעם נסוע

יווחד הפטוחונטיטים, עלולים אנו ל- העמיק עוד יותר יהוור את תהליך ה- ניכור והפער החברתי בישראל. לא די בהקצאות פיקטיביות ובבחירות מילוליות בתמיינה ב- בחשליים. כל אלה לא יושלו ר- לא יビיאו לסייעת הפער החב- רתי בישראל והאומה התפצל לשני עמיים, מאחר שלא ניתן לפטור שום בעיה עי' הטפה ומושך בלבד.

יהודית אמריצה ולקויים, ואהבת לרעד כמוך" כmitsvah המשוררת ה- יהודית. אם רוצים להצליח ב- קליטת יהודית ארחות האיסלם אם רוצים להוציא את התיסכול יאת המריות, שהצטברו במשך זמן רב. יש לחת לצייר זה ליטול חלק בהנאה של המדינה, בעבודה המעשית. הם מושגים לכך, אחרת התיאוריה על "פִרְגָּר אַוְרְגָּנִי" של יוצאי המזרח.

ערוב פולקלור תימני באוניברסיטה העברית

הרוי מוטלת עליינו החובה, אנו המזרחיים, לקחת את גורלנו ב- ידינו לפתח את תרבותינו לה- פיצה ברבים, להתארגן ולהיאבק על עתידנו ועתיד בניו.

הmeta על אפיקים

החליטם בדבר המשך קיומם ב- שכגה — בחושה, רזאת מעדיהם דבריה הנמרצים של אחד מתר- שבי המקומות, גב', יונה צ'ילע': (בתיקופות ובחיריפות, מצינית שלאג תוחנו לא יlid לrisk? שלימנו מ- לחמנו מעמלנו (וכי לשם מה בקרא הרושך ייחזר לנו במלואו כשווין הימים אין זכון, יש לנו זכון ר- מה "הדרים" או תנו עד כה ? האם בשביב איזור התיילות יישלנו עתה באמצאות תירוצים ? !)

הבעל, מיל סעדיה צ'ילע', אף הוא אייר יכול שלא להתרעב: "כל בעל הבינו ישאל עצמו מה היה קורה אילו נשאסר כאן הערבים ?" אשטר פרוצת בחוסר סבלנות: "כמה- אפלו מלון ליל", לי' היהת משלמת לערבים. אבל כשחמודובר בנו — זה עניין אחר !"

כלום יתכן בישול תושבי "גבעת עמל" בלי סיבה מוצדקת ? כלום ייהפר עמלם לעמל שוא ? !

תכשיל קידום ותגדיל תיסכ- למ. הם נחשבים לנחותים ו- אולי בלתי כשרים. בשיחות אי- שיותוathy לוי שם טסטודנטים מזרחיים מוסיף ד"ר אבניר שחקי, רבים מהם איבנים מסתרים את האכזה והגיבור אליהם.

לગודל הצער תhalbיך הגיבור הולג, הייבו כל הציבור ה- בו כולבו, ומתחרב. ואם לא ביחסים יהודי בישראל ובתפוצות ובמ-

בות, לא די ברכzon טוב, לא די במסמכים ובהכרזות. יש צורך במעטם, כי הקיפוח מעיד על- כדי שהסטודנטים המזרחיים אי- גם מקבלים מענקים, עוזרה ות- מיכה מאוביירטאות ומשדרים משליחים למרות היותם א-רHIGH המדיינה לכל דבר. הם נחשים כמקבלים גדבה וגמרות הסדים ותו לא.

אנו מושגים לגלוות אחורה

במשך שנים רבות "הורדה" ת- בעית ושות פניה המתגוננת לעצם האלים. הללו סברו שמדובר השבטים הפלחים מילא את התהיישותם להוציא (זאת עפ"י "חוק התהיישות"). מה גם שאיש-יציבר שקיברו במקומם אישרו את התישבותם של הדיירים כהתישבות פליטים (!).

אולם, לשוא היהת תקוותם של בני "גבעת עמל" ! כולם מעדמדו בבחיבות פולשים, משתכנים על קרקע "לא להם" שהגיעו זמינים לפניהם אחר. שיחת התובעים, המשמשו כהבדל בין קדרו בהתיישבות במקומות זה שבשכנותו היה רק גב- עות חול.

משמעותם של הדיירים לא פיצויו. ידיהם הצלicho התושבים לשפר את הנגאי הדירור במקומות ולהיבנות בו. יחד עם זאת ניסו תמיד להתחזות בככבודם למלוכה הנדרשת. הם מתייר בקשה להפור את התישבותם בגבעה עליה הטעות בקהל גדים וקוראים לכל עלי מצפון בשוחרי-צדק כהדרם. הם אף דורו קית. לשם כרך באור בדורם עטם בדורם הגורמים הבוגרים בדבר, אולם עד היום לא השיבו מברוקם.

ראיון עם ד"ר אבניר שחקי

זכירתה תנעמי

בארכ השתרשה תיאוריה כובבת, על "פיגור ארגוני" של יוצאי המזרח. מביו 45 אלף הסטודנטים בישראל 5 אלפיים מיווצאי עדות המזרח בלבד.

בראיון המוחדר עם ד"ר אבניר שחקי בתאריך 6.7.72, אמר ד"ר שחקי, שבארץ הולכים ונוצרים שמי עמי, עם מתקדם ועם בסוג. בארץ השתרשה תיאוריה כובבת, המקובלת גם על שרים, כי רוץ- אי המזרח הם נודרי יכולת לה- מודד עם החברה המתקדמה.

בכוון שקיים פער בין העדות, מדגיש ד"ר שחקי, שגם אין זה רק באשמה המזרח. הפער הוא רוא כלכלן, חיבורו וחברתי. למשל: הפער בחינוך מתחbeta כרך: מבו 45 אלף הסטודנטים בישראל רוק 5 אלפיים הם מיווצאי עדות המזרח, המהווים כ-60 אחר- זים מכל האוכלוסייה.

62.5 אחוז מילדי ישראל הלומ-דים בכיתות העתודה, ורק 48 אחוז מ- 10 אחוז מתחלים לימידיהם באוניברסיטאות, רק 6 עד 7 אחוז מסיים. 3 אחוז בקירוב מגינים עד לתואר ד"ר. לא אמרו, על 100 דוקטורדים ה- 3 בלבד באים מכל עדות המזרח והסדרדים גם יחד. הבעה היא לאומית — מלכיתית מדרגה ראי- שונה.

על-כן יש להיאבק לישראלי של שירותים ושווים באמת, ולא ישראל של שירותים שיש בהם שווים יותר. לא די בכורנות טו-

האומץ נועז אקטuat עז ?

גאולה קאפק

בלב איזור בניני הפאר בת"י, לצדיה של שכונת וילוט חדש ומספרת, ני- צבת לה שכונות עמלים יש-נה כמו הhabiיט את יפי מ- גורי העושר שבסביבה.

שירת ישראל בתימן

פאת רצוץ הלא

הנושא העלייתי בשירה התי-
מגנית, כפי שعروצב בשני הדורות
האחרוניים. הנושא אופי של
דריכים ועלית בודדים. אין כמעט
מושר שלא כתוב רשמי דרך
שריר. החומר הוא רב ומגוון
ורחור. אנו בוררים מנגנון רק את
המשמעות. את המרכיב השני,

לפניהם בזאת עבדם. מה שארנו משורר אלמוני, אשר קורא לנצח מה שארנו יודעים עלינו, שהאל "הצער הצער" ("אל עצער") בפתיחה שירו. היא עיר מחרוזת השובבה, השוכנת נמצפון לאב� לאב� יודעים עלינו מאותה. כמו כן קשה לאחזר את הזמן, שבו בכתב השיר, אבל יש להניח שהnight של האי מאים ייחיא. השיר שלטונו באחד האידיואטים הבולטים, שייצאו לאור בה-ארץ (חפץ-הדים תקללא). השיר מצטטין בחזוק. רב מחד, ובחולשה בשבר הדיבור מוגמת מאידך. החזוק נובע מעוצמתו הבוטרי ואmittתו הדרגת הגלים בה, והחולשה באידיגיולוגיה לבנות בוצרה מוטודרכיה את מה שהוא רצח לתאר. בקיצור היה לו, לשומר, כושר הביטורי, וכי, הסר היה לו יכול לדור התיאטרון, ועל כן לא בירור לנו בדיוק מה ארידע לו, גם לכד צמץם ריבועת השיר של השיר (ששה בנות שלוש עשרה מהשה כתורה הרוחות). שני בתים שנכתבו בימי עברית ושבו בתים אלה אחת מהולשותיו של השיר. סגנון מאולץ, ומורודש שהמשורר לא נשלט דיניזטור בלשונו העברית. ובכן רונגרו מסר על מקהלה ביש שארידע לו, בהганסו לצבען. הוא מסר שבחותם ע"ז סדרדיוטים עבדים והווונים ליבת הסזהר, באש-מה שהו וככוס לא רשות ליבת

قال אלפְתָא אלצעדי תפ'כ'
מן צ'יק חאל' ואלכדר
מן עעלס קד גאנַי מנכָר
כיף קצחה או מא אלכבר
ווע דיכילתה, נצעא תכ'יטר
בינו אלמונעאץ' ואלהגאטר.
יא נאָס מא ריטו פָּרִיד
אַכְלָן נַחֲרָן פֵּי יָם עַד
שַׁבְּלָן דְּבָרָן בְּרַחַם אַלְבָּזָן

תירוגוט : אמר צעריך צעדי ראה-הנה
צוקת זמכי גענעה
וכל אשר בא לו מנוכר
מה עניינו מה הדבר
מעט בקיסיטה עצנעה
אודו ביגנות מובנים ואבניאס
אללי בני איש אידאנוש
עם אהוריית יום של חג
אמרו : מקום אסור נכנס.

המשורר משלומם על גודל החין והזעקה, שביתך על ראשו, הואذكر בסיסתו עי' אחד העבדים (זונד). בחמיותו שכבל בקבלים (זונד). שככל זאת באחיה עליון שכבר המשורר, שככל קובל כונຫה לברית העבדים, אבל תכלן, שוכנס לבית הגשימים בעלי ידיעה ו'העבדים' היללו אתנים אלא סריסם, השומרים על בית הגשימות. המשורר מברגש חוץ ומשבוט:

מֵאַלְנִי וְאֶבְלָשׁ לְעַקְלִי
לֹא בְּאַטְוִי בְּאַלְגּוֹנוֹד

יא רית כאן ואחד מו אהלי
יבידי עלייא באלייהו
פ'צחת ואנא פ' רבק
חין בנת פ' יומ אלגירק
מא אחד עלא אותי נבו

תרגום :

מה שמאד בלבל סעיף
זו כבילהתי בכבללים
לו היה אחד הקורבים
מודיע עלי ליודים
אזעך ואני חנק
שרוי בתוך המעם
איין לא יכולני ענגן.

כפי שאמרנו לעיל, מבנה הילדה קרי עד כדי גמורים. מהבב לילדlein הסתבר לנו, שהמשורר יגיד בഗל כוניסתו ל"ב"ת העברית שפה של כל הארץ על המשורר ובשבילו תיבץ עזאר. מעתה אין אנו יודעים מהה בעצם בא המאסטר על הקב"ה בית העבדים או בغال ההורן שבעגל שני הדברים יחד נולדים בחניתה עבירה גוררת עבירה ועוור רודר עוזב... עובדה זו מתחילה ביבא אמרא מון אלטסא ארגוי אללה ייטר עלייא באלהחסא חי אמליך קבל בענבה קד אלשוני באלאטלאב ואחד תהדרני בחרבת, חי אחוב אלמיינז פאָר

ברגוט : עתה אני לא-ל אקווה
יחוס ביום-הדין ויחמול
עת המלך בא בחילו
היעיקוני לראיון
את מנוון לי בחרבו
ביזבזותם של אל-הבר

המושדר מסיים את שיירו בדברי עבוועים לשיבת ציון והפעט בעבע-

אתה תומך לשירותי לא-אל
עושה גדלות מפעלות
יקבוץ קהילתי מחייב
אל תזיד ירושלים משלימות

פָּשׁׂוֹר אֶחָד מְגֻמָּה מִבְּנָתָה לְבָנָה

הפעם משורר הידעו לנו בשמו
שם אביו ושם משפחתו ויחוס
אצאיו חיים בתוכנו. יבדלו לחיה

ובבבון וארוכין, רבי סאלם משורר ספר כהן, מהחומר אלבעזרן, הספר עוזר קמה וכמה שירים, רבי עזץ צוברטון, לאחד השירים המשמרם סבורה הנושא המשיחי.

השלטונו הדרומי לא זכה מעולם
לכבודו ותוארו וגונדרו גורו
הרביבר ולהייסט, בהיותו ידען בש-
ם הלשונתו הדרומי.

מיד במצב של נדידה ומסעות. ארץ הררית בלתי ניטה לATABOSH ולשליטה. התורכים, למרות היחסים מוסלמיים, נתקבלו ע"י השבטים בצדם ביחס עזין. כאילו היה כופר ים גמורים. לעומת זאת השבטים לא נתנו להם מנוח, התפקידים בשיטותם נבעו וברוחם". לעומת זאת השבטים של גייסות התורכית בתימן היחסו במצב מסעות עזובתו כבגד השבטים המתמדרים בגטינה. המסעות הללו היו מס הגביגות החלו בעיקר החזרה. באחת מהפקידי המכפוי עליון והחל בבודדריו עבר מחו מולדתו. השיר דבונ הינו רשמי מסע של נדודים אל הגביה מהיחסים השיר:

שרד מനאכני עותגי אלחור
ומשמעות טairy אלבחור
וירושק עליון כוכב אלניר
טרפי אבאת חאו אלסטור
ו Анаן ויחד ואלהאל מעדייר
מוג אלבחור קורבו תודור.

תרגום :
הציג שנתי זה צבי-חן
ואני בלביים נחמר
זרחו לעיני כוכבי-אור
ומבטוי סביב תועים
ויני חיים רבינו יesh

המשורר מזכיר עופר הטוhor (עד הגבי אחריו). והוא מושג בדעת בר-שורה הקבלה, והוא יסוד חזוב בשריה התימנית. ל. "עופר-טוhor" זה שרבבה המשמעותית. לפעמים מופת הדימוי הזה למשיח, בפעמים כבגד הצבאי-ישראל, ועל כל פנים חזיל נתבו פירוש לדברי שיר ה-שרים על "שני עפרים תאומי צביה", הכרונה למשחה רבונו, כפי שהוא רוחב בהרמוניה התרבותה.

פ' צ'לה וגודה ואגביו
די אצטפ'א מוסא אלן
וاعتא להו אלמכתבי.

תרגום :
טובו וחסדו נוכחים
בזה במשה לבכיה
וכתוב וניב לו העניין.

ראוי אלנץ'ם אשכ' באפ'כ'ר גור התודיב אלס'ם זממס'ם לקלבי כם תסער זיון'ק' בוטואן אלק'פ'ר. לא ליתנא ואקו' במנצ'ר מא' בו' האלוי' אלפ'יכ'ר אהאל אלעלום זינת אלח'ב'ר כי'וצה אלתלאמד' אעתיבר אלר'וק יאתי'ה בתחס'ו ולובס'י חאסני'ו

תרגום :
בשיר אני אכתוב מרوروות
מעוצם צער המשמע
נמס לבבי — מה קשויים
דוחה חמץ בלב מדבר
מה יתנה אשכו טרקלין
גיוטות באחשי דת ודין
אנשי שדר טובי חברים
מבחר עמייתים נטר
מאצא מזוני בכנעמים
לחמי וסתמי באומרים

המשורר סוקר בחתר את מוסעיו
תירוע שמניגים הוא רב ומגוון. מס-
תבב עיר זבידי ושהוא נחטף למילוטין יומ-
לאחר מוכן בסעה גיסות משם ונטרל-
אותו יחד עםם. בראש המשען
עומד מפקד עותמאני בשם מוקבל
אפאני. מביתו המסען היתה מזובץ
צפונה. הגיאו עד לירימה ול-
ארץ הזרניך. שבטי הזרניכים היו דרו-
עים כמרדרנים בכל שלטונו. הם הת-
פקידו נגב העותמאני ובאותה
דרה גם נגד שלטונו האימאמים. ביר-
הווא מזכירים את מוצורייה, באגל
ארץ היזידים; והוא מזכיר את סוק-
אלוחורייס וקלודריין ומסים פ-
רוטס מסעטו בהזקירו את אלענטרה
אשר המרדו את הדת בערכו ועשו
שיחתו בדת נבי האיסלאם: הווא
הזכיר את נבי האיסלאם בשמו -
מללא, דבר שאינו מתקבל אצל
היזידים, בהתאם לכתבים - "ושם אל-
להם לא תקירות" (שםות כב-
(ב). הוא עשה זאת מורת רשלנות
על-כן. רשם לייד השם של נבי
אייסלאם את המלה פרגבן, התכוון
כבראה, לדת הנזירית ("האי-
רומי נקריא בתימן פרגבן"). הוא
עשה זאת בתמיות ובאי-השנת ה-
שיר, שכן במללה ביטל את משמעו
ונזננות השיר, זהה פועלות "אנזורה"
מושדר מוצלחת ביותר. ואלה הם דבריו

אלענתרה די כיאלפיו אלדי
מילת מוחמד (פרג') מושרכין.

זרגונים :
העכטறירטס מורדינידט
על דיר נבייאם סועפיס.
אגב, הענתרירטס הימן בני שבת
בכדרויל ניזה ומיחסים עצם לענתר
הגבור הערבי הקדור, של תקופת
הוואלההערית, "תקופת הבערות", שקד-
מת לאיסלאם.
עתה, לאחר שגמר למנוח את
שכחות מוקומית מסותויו, מתחילה את
בשורה, לספר את רשמי, מאותם
מקומות, וביחד איה ייחוץ של קה-
ילות ישראלי של אוטם מקומות כל-
פדי. הרשים הללו הם שליליים
ב切り. הוא מותח בקרות עד כדי
זאה אפיקים, גלויונת ג-

הרבה דברים ואם געשה

איןן אלא בבחינת תורוצים להו
המקות מודע בעיות קשות של
המדינה נמצאו להם פתרונות, ו'
בעיה כnova זו אף לא נמצאות
ברשימות הראשונים של הדרך לפאר
דוון לא דרושים דבריים ולא
תיכנויות תיאוריות – אלא מע-
שים. יש לנו שאלות לפתרון העיה
בקוותה תנופה ובאותן דרכיהם ש-
ליטת עלייה.

נראה שהוא משלימים עם מכב ומוגבלים ל"רעש" בחלק מהחיי השגרה. פאמרים סתמיים, ראיונות, הרצאות ו"שאיות" ותקנות — לא כנאות וסתטוטטיאהה בפועלן עד אשר העברן והצופים, והאובייקטיבים יפהקו מעשומ ועדיף כבר לראות תכלית לתהילת העברוב.

של המזינה — ליצור חומר מוגן מפני אחד וסורי לבניין העם. אך מודע המערבל מסתובב זה שנים לא נעצר ولو פעמיים אחת כדי לא שפוך מօרנו מוגמר מודע הקלה בבעיות החברתיות איננו מתרה קנטן יותר מזה: מודיעין היה גורם אהה וועלה מדי יוס וקיים החשש מהמצב י חמיר יותר?

עתונאים עומדים ומדווחים לאלה הרף, ומתראים כל אחד בסוגנו על המגב כפי שהוא נראה לו, ולאחר מכן מלאת התאור והדרוון, "הולכים הביתה" – ובוים מתרשימים וורושמים, ו"הולכים הביתה", וחזר חיללה. אין שום סכבה שתצדיק מכב זה. כל השيء בכתוב הנbowות ממצביה המ�חר של ישראל, והרשות לשביר את השגיאה והרשכנות בנשאלה החברתי

ונם מבלי כל תפניות מעשית דרש.
שיהת האדם האובייקטיבי נראה כאדי
רו ראה באידיותו לתוך מערב ענק
הסתובבבים ומתרverbבים במחירות
בתונעה אינסופית משעממות. האדים
חטובייקטיבי, שאנו בבחינתו "ה"
אשתכלל, אלא הוא מהו זה אחד

החלולות היו להרבות מרחבה הנעה
הנחרמים שבונם המרכיבים וסובייקטיבים
בכמצב זה ללא רגיעה, זהה מי-
שיהם שיאמר במדינת ישראל לא קי-
ימות אובייקטיבים וסובייקטיבים
מהותן. אילו מיניות עד ל-
גקליטות — חומר אחד בסיסי ל-
לענבר את התהיליך הנואר בתוכו
ההעובל, אך ליטול ממנו את של-
ותיו, ואת זהותו ומחותו ולהנחו
גקליט, ניחא. השובטיקט היה
לענבר את התהיליך הנואר בתוכו

לאה. מושלים — העוקב אחרי הפרסומות. בכל ממציע התקשרות, ונוטן דעתו ל- מרקחות היזדיינות בנושאי המכב החברתי במדינתה, מסופקini אס ימצא קו אחד ועקב, והייתי מוסיף, אף רציני, במובן היפ- סומיניה אלה ביחסו באטען הד- המנון העתונות. אין יותר, כמו עט, שאין בו חדשנות. יעתים ש- קשות ולעתים סועירות, בעניני המשכבות החברתי (עם הנוף העדתי) בישראל, החל מודיעינות על מעשה פליליים של גורר-שלולים ווד- ל-תונחים פסיקילוגים-צראיאולוגיים לתופעות, קריאה של גורם זה או אחר לתה את הדעת על כך, עוצות ודריכים לפתרון, הכרזות על הט- בות וקרונות ומגלות וחלוות, תק- ציביט, הרקמת ווועדות וכיו' וכו'. ר- דברים אלה הזורמים ונשנים שוב ושוב במתכוונות ובמקנס אשלי

שְׁרָת יְהוָה בְּתִימָן הַקְשֵׁר (חַטְבָּה ۱۹)

שְׁלֹבֶד :

כמו כאו עאלם צ'אלמי
כמו כאו תנאו מחרמי
ישיבנו מנאכ'ה יסלמי.

לאחר אלראפאצ'י הורא מטבח
חיצי לעבד בגדי אדם בשם וולד
צאלת. את דבריו הור שולח ב-
צורת מכתב עם אחד מבוגרי הגמ-
לים, ומשביעו שימוסר אותו לידי
ילד גזאלח והוא שאותו גם ייכיר
את האיש בותן כמה טימגנין, שהם:
(א) הוא דומיה לחומר דיסטר. (ב)
ההוא שחוץ ונשיא קהילת מבאכיה.
(ג) הואר שחוץ ומתקבר לכל הקרב-
אנלי. (ד) הואר עצום ודומה לטובנדי-
חמייר. ועוד לשינוי:

ביללה יא גמאל אקייף לי
שארסלס מעאך פי דפ'יתרי
תלקא ולד צאלח בענץ'רי
וושביה חומר אלדייסרי
עאנקל מאנקה אַלְנָאַרְבִּי
ישבה מוקהוי חממיירgi

דרכו

אשבייעד גמל עמוד לי
אשלח אתחז מכתבי
תומצא ילו' צalach בצלמו
דוגמת חומר דידייסר
הוא ראש מנאכ'ה סר ונטען
קדמות פונדקאי חומייר.
כאם רעלל המשורר בחב' שירר
זה בגיל שמונה-עשרה שניה. בעורוין
ברוברים בצורתי החותבתאות של
שיר, בתוערה החוזיפית בסני' גדר
לעם וטוביום: הוא וטפר בגובל עדר
בסתרים מלואו לו עשרים וחמש.
הסתפק להשאיר לנו ברכה דבה ב-
צדקהה. סדרת שירים נאה ומוגונגה
בתכוביה.

תרגום :
בצדדים ראות כל מגמותו
והרעיון היא עבודתו
אלראפץ' מורה ברעוי
חללה בושת מפרצופו
אל תאמין בתפילהתו
קבצו ומכור את פתו
עת תראה צונך כומתתו
כמו חמור במאבטחו
וגם חאי טרופים בדעתם
אלראפץ' היה המוכתם
אביו ישרת לקלים
קבבו ואמרו תרגנית
אנשי מכאה עם מנאר
ממרומים במוסרות וחוק.
זהו מרייע את המוסר המforkש
של אנשי מנאה. לשמך הוא מא-
ליר אשה שהאה אם לבני הנח-
ות למגאה כדי להיחיד צערדים
וישור לדרב רעה ולר הא רוחב:

אם אלעוויל תסראע בעיירה
וועזאלת גאנטער רחאללה
תונגנין אלשאבען ואלשאבע גומלה
די-אלנד קבא ליל משקרה
העריך יונגען פִי כוֹל דארה
לאלמלהען ואלטמזרה
צעראו בעייחה אלטסטין בתרהוין
העריך הארבון.

תרגום:
אם הבנים תחוש בರיחחה
בואהנה מנאכ'ה חופזה
תפנה צעיר וסב ייחדו
וזותם בעיכוס עט רמזו
מתתקבצין כולם בריעיות
لتעלולי מומראות
ובערחות ראותם דל בדלות
ובורחים בחוכת חוליות.
ומסתים המשורר דבריו אונשי
זגאכ'ה לאמר: כל מי שהוא מלומד
ענגול וכל מי שהוא סוחר וחסן
בלבד כי יש לו הרבה הרצאה ונויין לו רב ל

תנו בה חמתת-אש צעומה
כל היהודים בה כפרה
לאנשי חבאו נבררה
לא ידעו עוכני ענינים
רוטפים וובכים כדווים
המט עליהם מחשך
יבכוו בניםם במצחוק
יתומאים יונדוו ברחוב
דמיוו קחמוו גחרופים
ג' בדילן הוא נקחן – סיטיפול – לא עדין
כיבור באיש אחד. שמרו אלראפצעין.
כביר בכתה תחלתו דבירו מבדיק לו
הדרmitt של וגאי, בעזיבנו שמאלاكتו לו
סבדרות. של בעזיבתו געלאים לא הינה
גאנטערת בעזיבן. אנטם הײַ לאמוֹת
סבדרערט. אבל איי
אונטערט זענערת גאנטערת
אונטערט זענערת גאנטערת

ונז' כשהחדרן דובר בפושט-יעם שעסקס
ומלאכה זו, ובכון, אלראאנצ'י, היינו אדים ממורה
עוז-מצח, לא כלבי זרים. אלא גם
משפחות ושבורי (עאַזְבִּין) ולא
הו. גם אחוי כולם משבעם. האדים
זהו מאושווי מנאקה. רעל-כך
שכטיר עלייו המשורר וועל אנשי
הדפנום דליין דליין של חרפות גז'

דפנום:

של אלבשטיין חאל גהאטה
אליעז'ן אליעז'ן הו מהרטה
אלראפֿצִי עאצִי וואלאטה
קאל אלחאייא מן נעהטה
לא תוכינאנַד יאכִי צלאטה
לאשׁ בעיינַד לוקומתָה
או תנכיזְרָה יקלָב כויפיטה
שבה אלחומר פי אַרטה
ואכּוונְחוּ אַיצִיא מגאנְגן
אלראפֿצִי דאַךְ אלעלִין
וואבּוֹתְיךָ קְדֵם טוֹרְפִיה
לאשׁ וואומה סוקְהָה
אהלְין מנאכִיה קּוֹם זְנִינוּ
ברל אללאטָן אַטְגָּוּן

תירור שהוא מוביל להרשות
בנה. על ראשן הוא ממיר אש
גופרית. בטענה שהו קשי לב ד'
ובגביה הקהילות הללו חיים כולם
בדוכניהם מארץ סבבים ורחבילב. עלייה
אקדוש, לא זכיבם סידרים מושדר.
בזהם קשים. ישLOC זכור. שהוא היה
שלאל קובל אוthon גרמה לכך
שהאריך עזמור גם לא כמי
ליה מוערך בעיני הקהילות. ובאותם
בגללה ובנטשה. שרוי לכבר רב-
ו. וכך הוא היה היה זר לא ידוע.
שם נסורי לכך את אופיו הנמרת ה'
התקומתנו. נביא את חומרת ה'

יא מומשלין נעצם בגין
כוון לוי רפאל בלאודוויה
ונגול חרוץ נשתי הדינה
ענד אליהו אלכפריה
קריות מנקה'ה הדיא כ'פ'יה
עגבל להא נאר שאכאייה
כל אלו חובאו פיה הדינה
לאהה חובאו מלמאניה
מא יעריפו חאל מלמסאכין
ישכו יעריבו גנוועין
סלט עליחים אליג'אדאר
אלאדחים ישכו יאליג'אדאר
איתנין יטופו בדור
שבה אהמיר יוד אלמלמאען
אללבב אלארקם לאיביסו.

תרגומים:
הו שלוחי נסע בחפזה
התלהה לי בעמקים
נבוא חרוץ נרצה במתת
אצל קריית מנאי' הקבר
היא אטומה

ציר מרדץ ללבבי. אבזרה מס' 30 צדוק הילוי קרענקי

עפ"י זכריה ט, יד : וה' עלייהם
בראה ויצא כברך הארץ. (9) צח וכרי
כינויים להקב"ה, על פי שיר
השדרים ה, י : דודי צח ואדים,
וועתלהים עוו, ה : נואר אתה אידער
מהדרי טרף. מקור האור — אָרֶן
המי הביניהם. השווה למשל כתוב
מלךות לרשות ג': וושאב ממוקור ה-
הן. חמצז ושאור — כינוי לגוים.
תתקיך באור — תשרוף באש. (10)
דלה — ישראל שבഗלות. יוצר ה-
דרים — כינוי להקב"ה, עפ"י עמוס
ד, יג : יוצר חרים וברא רוח. צרים
איובים. (11) אַבְצָעִין — אברחים
גענאנין, וואה בםבוא. כשחר אור
על-פי ישעיהו נח, ה : אז יקבע
בשחר אוריך. (12) חנין דעה — ה-
קב"ה. ותהייל אור — עפ"י איוב
מנא, יט : עתימשטיו תhalb אויר. (13) כי-
גרא וכרי — משלי מושג, כב.

חלוקת סקט איסיקים

הזהודה רענן (ריעאנין) — מאת יעקב
שלום גפנער יציגו מאייר ווישלים
(וראה אפיקים ב' מאיר בשם
צפונה פונחה ר' שלום שר' עברי זצ"ל שנכתב בירדי כותב
טרוריטים אלה).
הופיע בשנת התש"ל ספור "אור
הMESS" חולדות הדיו ופעולתו של
איש האקלים גורא מאייר אשר שמו
יצא לתוכיליה מקצתatable עד קצהו
רבב שרג' שלום תלמידיו ותלמידי תל-
מודר זרעו תלמידיו ותלמידי תל-
מודר אשר איש הרים קראם מאה ור'
עשרותים חסידיים קדושים וטהורים
אשר שאבו מהם טהורים מעין
קדשו הוא בית-אל".
בראש הספר הוא מבנה את חכמי
תורת הגטאות שקיבלו מפי איש
החול ממנה רבונו רבונו בשנות בתה"א
ועוד הרש"ש זצ"ל בשנות התקה"א
שקיביל מרבו ורבו מרבו עד משה
רבנו מפי הגבורה.
בנו של הרש"ש זצ"ל הרב הכהן
סידני ר' חזקיה יצחק זצ"ל מליא
מקום אביו קרבעם של חברת המקבוב
ליים לאמר פטירתה האב. נבדו של
הרשות זצ"ל הרחם שלם זצ"ל חברת
בקרא בא שם בעלה הגבגון הרה"ש
איש פלאי מליא פלאות, ומועל
מושעות בקרב הארץ בכוח קדשו
וגם בקהל מושית היה וזה גדור.
ורא עמד בראש ישיבת בית-אל"
ושימש רbam של המקובלים ההח-
סידים. כך נמשכת השלשלה המפר-
חת המקובלין עד נמייר שעומד בראש
שלים ע"ש רבינו שר שלום שרעבי
זצ"ל הרב החסיד רבי מרדכי שר-
צבי שליט"א. צאיו הרש"ש זלה"ה.

1) הבית הראשון מבוניה מזמן פתוי

חיה לשיר ואמנו מגור השיר עצמו. יצירנו, ועפ"י ישעיהו ס"ד: ז' אנחנו החומר ואתה יוצרנו. אמרו/ואומרו — חוץ-סගול בפתחה עפ"י היגיינה יהודית תימנו. אקורד אוור — עפ"י ישעיהו נט, ט: נקודה לאור. (2)

גאה רם, הקב"ה. שפל — הא לים קלה, ז: רם ה' ופל — תה עראה. לו משתחאה — אשר לו, לקב"ה. מופת, ועפ"י בראשית כד, כא: והאיש משתחאה לה. (3) ברון קקר — איבר כו, יג: ברוחם שמים עפ"י איזוב לז, ט: בינו לשמיים, צופה. (4) רחש לבן על-פי תהלים מהה, ב: רחש לבני דבר טוב. תאיר הלבבי — ע"ש שהירושב בחושך היה הוא עלוב. מאורי אוור — על-פי חזקאל לב, י: כל מאורי אוור בשמיים. (5) היכל ציון — בית ה' מקדש, עפ"י שיר השירים ג, ט: אפריווע עשה לו המלך שלמה. תשכח — תסלך. והשותה יהיל' ב- פיטווע, צאן אבודות" (דוידיזון 29) וגונגן עלי אפריווע בל' פיטווע. (6) מזור — נראתה שכוכבונה לאלהיו נביא. והשותה שיר השירים רביה ד, כח-כת. תננות אוור — על-פי בראשית רביה, כת: ויעש

לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשים
(בראשית ג, כא), בתורתנו של ר' ימי
מצאו כתוב כתנות אוור. והוא הלא
ואה"כ הרוניה שהייתה לאדם בתכייה,
על עתיד לבורן, קיבל האדם שוב
לבושו הרונני. (2) בחור — כיינו
למשית, ועפ"י תהילים פט, כ: א ז
עדרת בחזון לחסידיך ואת אמר שווי
עזר על נבור הרימוטי בחור מעטי.
כצבי יברחה — אף הוא מכור אל
המשיח, ועפ"י שיר השירים ח.
ד: ברוח דודו זדמה לך לצבי. (8)
נתיב וכו' — אולי כוונותך לדרכך
הגבאים שתהיה פניויה ממשך
לימים. השווה יעשה לה, ח-
שביל. שווים קמוצה ולא שווה
עפ"י מסורת תימן. חציו יבריק

ספרוא חלשה ומסכינא דוק תפל
אבדזין הקטן מועט מן המעתין מהר
דרא ומשבח אגא למאירה דבלא ידי
רעווא ומשבח קמה דאזכה לכתחוב ספרים
הרבה עאי' אכיד' אבוי אבראים
בן צדוק בן שלום בן שעדייה זק"ל.
ישע' בנו כה מתנה נגרא השם
בצרכ'ה יזכה לברכה משולשת ר' ד'
קדים בנו מאש לא ימוש
מ ר ז ז א י מ ו ע סדר זה
התה ליגולו ואשא אתכם עכ"ב
ברוך הוא לעולם אמן ואמן תושב' ג'
אכיד'。
ונראה שכה' ניזיל משריפה. שכן
הקליר העליון הדריך ומפרוחם. והפיכת
העלירינה החיצונית של כל הדמים
ר' כה'.

עיסוקו של ר' אברהם בקבלה, ובמיוחד בקבלה הארוי. יודע לנו אף מהי ברו כדור שולד הולמים ומכתבי-יד ידיעות נצירן שככל שהוא חכם הרבה תמיון לעסוק בקבלה. יותר מכך צבאי תמיון, ובמיוחד יותר מכך מרכז תמיון, ובמיוחד יותר מכך צבאי.

להלן גבאי את השיר שהעתיק ר' אברהם בסיום לכתבי-היד שלו. המחבר חתום שמו בראשי הบทים:

אברהם אמר, דודך. כל בית מסתiens במלחה אמר, קמונן מעביגנו של כהן' כולם. ובמיוחד חלקו זה אשוריון העתקות מוזהר הרקיע, שהוגה פירוש על מאמרי הזוהר המכירות שומרה. בכל בית ארבע כל-זריזות שומרה, שלוש הרשאות מהן חרזריזות בחזרו ממשותך. משקל אשריך הוא משקל התגבורות. דהיבנו אשריך תגבורות בכל צלעית: השוואים הנעים והחפים נחשבים לתגבורות. עלי-פה ששיר זה מיוחד בשירת תרי מן הן מבחינות מבנהו והן מבחינות הרצתו.

1	עֲרֹודָה זָמֵר יְצִיר חֹמֶר
	אַזְדָּה גָּאהֶה
	כְּרֹוֹה גַּהְבָּא
	בְּשִׁמְיָה שְׁפָרָה
5	אַעֲרוֹה נִיבָּי
	לְחַשְׁ לְבִי
	הַיְבָל אַזְיוֹן
	מוֹר יוֹפִיעַ
	לְחַרְ בְּרָה
	גַּתְיִבְגְּפִיק
	שְׁבִיְיל גִּרְיִיךְ
10	אַחֲ וְנָאָרָם וּמִקּוֹר הַאֲרָם
	דְּלָה תְּרִים
	וְאַגְּיִ צְבָדָה
	קוֹלִי שְׁמֻעה חֻנוֹן דִּיעָה
	אַרְאָה חַדְוָה אַמְּצָא תְּקוּהָ

יומך טובי לשבני כשבנה וחציו נדפס הספר קו- דש הלולים לר' אברהם בן צדוק הלו צבעאני, שחיה במחוז עמד ש- מדורח לרדאע שבדורותיהם. ובס- סר בערב יום הכהנורים תרע"ז (1914). בספר זה (^{עמ' סג'}) הובאו שרידי וטיטורי של ר' אברהם צבעאני, ובמבואות השונים נזכר כמה וכמה חיבורים אחרים מ- שאל².

ר' אברהם היה בן למשפחה אל- שטיינר צבעאני, שאחד מבניהו — סבו, ר' שלום אלשיך — נאלץ לבודת מנהה במחיצת הראשונה של המאה ה- 18. מטעמים שאין לנו לענין, יוץ זה נאמר אף בכתובה קבשתו איזקומה מבית מלובגוי. והוא לשון ה- כתובה: ³ "בקשה להרב הגדור אבר- מהרתו ר' אלשיך צלאח [ ] הלו מכוונה [אל] שיר מעית צבעאני אשר שם לו דירתו זו כמה בערבי המורה עיר עמד ובוותיה והרביץ קדרושה בארכץ הלו ככמה תלמידים שואבים מורתו דהארץ אכיר".

מכובן בז'אנצ'י משלו של הרושים מצוו עתיה ולא נזכר בדברים שהוקדו לספרו הנזכר קודש הלולים, ומס' טרר 3211. כה"י הוא העתקתו ולי- קוטים מספר קבלה בערך מעץ היי' מן השעררים השוניים לר' חיים ויטאל התלמיד דהארץ, וכן מספר בתבב'יך, בגרהה דף אחד בלבד. שבו היתה הקדמה של המלקס. סוף התקדמה מצוו בחציו העמוד ה- ראשון שכחתי'ון. וזה סיום: "כה- דברי הצער ובקללה שפל ונבזה עני ובאיון צער אבצין"⁴ ס"ס חמ"ט. בדף ר' ה' לחדר תשרי בקטצ'ט⁵.

האחרון בכתבתי'ון — דף 77 — כתוב המעתופן שיר משלו, ולאחריו בא הקלוופון. וזה נוסח: "וותהי הש- למת שער הליקוטים אלו יומם ס' ס"ו לחדר שבט בקטצ'ט אנה

אכו השיכור לערלט – על השיכון הסוציאלי

שכונת סוציאלי

שכונת סוציאלי	שכונת קעולה	השנה
13,600	13,800	1965
11,100	16,500	1966
6,500	17,000	1967
-7,500	12,500	1968
12,000	15,000	1969
15,500	26,600	1970
22,400	39,400	1971
16,000	32,100	1972

בכל משפחות העולים באותה תקו
נפוחה היז בנות 2-3 נפוחות ו-30-
אחוז מהעולים היז בודדים. הרוב
ההדור של משפחות העולים בנות
3-3 נפוחות קיבלו דירות בנות 3

הדרים. 4. מגדה מגד גם מחיר הדירות
בגבעון ריאלי כלל וכלל. לפי מר' עוזי הצעה "המציה" הדירות לזוגות צעירים באיזור ת"א והמרכז לשבים ירים במת' 72/2 בחת' 2 חדרים הוא 36,700 ל"ר. בסוף י' 60-80 אחוז של המהיר צמוד
למגדל יוקר הבניה.
ובכן, "הקלים המוכרים" עדין
אל הזמן. והם אף יהוקם ויתאש-
רתו ע"י הסטטיסטיקות הרשומות ש-
התקיימו בשנותם בשונאים הסטטיסטיים
ישראל. הבה נזכיר מכל:
אם נבדק את הלוקט פתרונות
הדירות מהשנים 1969-1965, הון
על כל פי התחלת הבניה ההן פ' פ' 1
הסטטיסטיקאים לישראל, אף
כל דבר ומהרו ביחסו: נמאנ:

סה"כ שיכון סוציאלי(**)

השנה	התחלת בנייתו	גמר בנייתו	התחלת בנייתו	גמר בנייתו
1965	8000	12800	10980	7070
1966	4580	9860	4010	9200
1967	5960	5870	3060	6700
1968	5590	3410	2830	6010
1969	5890	3050	7610	6100
1969	26200	24100	24100	25200

במה שקדם בזאת 33
בשורה את הכל בשנים
1969-1964 נגלה כי תחילה הובן
לגביו העולמים הרה פחרות מהר
אלת הבניה לגביו השיכבות הסדר
יאイラיות באזרחה ניכרת, ובכלל זה
נושאים אחדים משל עצמם, כמו:
1. בהשוויה בין תחילת הבניה
גמר הבניה לאחרונה שנה, אנו מודים
שים שעד כה גדול הוא לטובה ההן ל-
עתה. לכן הגיבו ומעשי יותר ל-
סתמאך אך ורק על גמר הבניה.
2. לפי החלוקה של גמר הבניה
כבר כווצאים, פרט לשנת 1965 שנה
קדמיים יתרון בולט לטובה העולמית.
אמנם המאוזן הווא לטובה ניכרת.
זאת שוטרונות הסוציאליות בזורה ניכרת.
אך זוהי רק למראית עז. שכן
נשווה את כל הצל בשנים

מטבילה זו ביהו למדוד כמה דבר
ים מלאפים:
1. מחיר הדירות לעולمة הינו בכל
שנים הניל' יותר גבוה ממהיר
הדירות הסוציאלי ומגיע אף למאהר

בנוסף. 2. המחיר הינו פונקציה של גודל הדודור ושל השיפוריים שבו. במלים אחרות: הדודר לעולה הינו יותר גדול, ויש לשער אם יותר מושפר מהדודור הפטוציאלי.

3. במשדר כל השנים שצוינו בסכbla, פרט לשנים 1967-1968, הרוב המהולט של העולים היה אמריקופה-אמריקאים. זהו פירושו: בשפחות קטנות ייחסית. זודקא לא אלה ניתן דודר יותר גודל.

אישור בלבד בינו לבין מצואו בעבודות שונת-גדעה, שנתמנתה ע"ז ר' ראש המחלקה: "בשנים 1964-1969 אוכל-תרית: לחקר שאלות המזוקה החברתית: למלעלה מעשרה אלפים ממשתתלים נפש אחת או שתים עצלמים בנזק נפשם מצריכו... בשנות 1970-1976 הוקמו גודקות צרכיו... בוגרים בוגרות בנות 2 חדר אחד. 7 דירות בוגרים ובוגרות כ-50%. 3. דירות בוגרים ובוגרות כ-72.5. 63 אחוזים מה-

15 JULY 1944 WALTER S. HICK

לבנה זו: הבניה לשיכו עולמים איננה דוחקת את רגלי השיכו השוציאלי. נתונים מallowים של שר הסעד, מיכאל חנני, מזמינים אחד השברים המוסכמים.

כאו ברכונו להזכיר את השק' פרנסט הצעפה ועליה הסתמכ ש- בפרק ס' כזה. כדי שהקרויא יבין במה הדברים אמרו ואמ' גודל ההוראה זר' דבר, נעתיק להלן את הטבלה ש-

שלמה בנו סעדיה

השבה		דירות לטעולים		שיכון סוציאלי		היחס — עולמים שיכון סוציאלי	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
2.66	2.62	75,100	5,530	200,000	14,500	1956	
0.30	0.26	129,690	11,650	49,500	3,000	1966	
0.56	0.22	105,510	16,180	59,400	3,500	1967	
0.32	0.20	85,550	11,450	27,100	2,250	1968	
1.50	0.97	104,850	8,800	157,500	0,500	1969	
3.29	1.93	159,700	10,250	525,000	19,750	1970	
1.07	0.61	461,225	20,620	494,500	12,550	1971	
0.68	0.34	448,685	28,790	304,900	9,500	1972	

²⁷) בשיכון סוציאלי בכללו: שכונות עממי, חישול מעברות ומשכני גותם צוגן. דיבר בהתיישבות ובאזורים פיתוחן. שכונות אירופיות.

2. מהיכנו ידע השר שהזוכאות הבוטה היו כאלה דורךם בלבנה. שחררי אלה הוו תכניות בלבד נבדקו לא נכטש לשלב של ריבועים ממש. כוונתו היא זו: אם רימי עולמים במהירות מזמן לזמן 3. ההסתמכות על מספר מוחלט של פרט��ן וחביבי גזעינו את גודל הפורטדו מכוונת. שכן אפשר לחתה לזוגות עיון מרדיה בת 3 חדרים ולמשתמש בעליים דירה בת 5 חדרים ובמקרה פחאה מרובת ילדים בת 10 נסודות שותה — דירה בת 2 חדרים בלבד ולציוויל מטבחינה טטיטיסטיות שוניותן הגדירה — והריה לבניינן מודולריים מודולריים מודולריים עד לסיום הבניה בפועל כשי

לך שווין מלך !
 4. את הטעיה המכוננת הזאת בידתו בגללה ע"י השוואה בין מס' ספר הפטרכונות והחצאה נטו בשני טוגי הדירות. בעצם, השוואה זו מביאה ליטה מונה נסופה שמן הסתכלות בעלה מהעיבר השער: מספר יותר קטן של פתרונות טורה הוצאות גודלו יותר קטעו וויה, בעוד שמשטרו יותר קטעו וויה הוצאות גודלו יותר קטעו וויה. פירוש הדבר שמשתת הפתורו של העולים היה יותר גדול מאשר הפתורו לגבי השכבות הסוציאליות. הנגה אותה טבלא שפירטם הצופרים אך ערכוה לפיה גודל ההוצאה נטבלאי לכל פתרון בשני טוגי הדירות:

ספר תפקת את ד"ר ישראל כץ

ודובר חממת יתעבו (עמ' 6, 1)

ספר יצא על ד"ר כץ דוקא מ- סיבה פשוטה מאוד: חורה לו שדר' כץ משמש לפחות לציבור גדול של אומללים: חורה לו לה- אותן של אומללים: חורה לו בקשרן איש השולטן במסטר של שחיות וחדדר אידאלים.

ד"ר כץ אחד הבחרים בעל נפש הקובב את כאב העם: הוא אינו "מסית ומידח" אלא מסביר מצב ותנאים ומזהיר מ- תוך דאגה לחברה כולה.

ד"ר כץ מסתמך על נתוני ועובדות ברורות ידועות ומנסה להתחזק עמו יוסדים ושעה ש- עה בגאננות ובמסירות. הוא איד- גבו בא להעליל או להאשים מי- שהו אל-בטא אמרת כאבה ר- מבשה ליטוט אותה בתודעה הד- צבורי כדי שימצאו לה פתרונות. אם במשמעות זה הוא חוטא. איז- ירכו "חוותאים" ככל הארץ.

ד"ר אשר פרחי מעריך:

במאמר "אנטרכיה שח דיבורים" נפלג מה טעויו וvaksh לתקופת: אמר יוסוף דוחן ואבוקש ר' את השכלת הגבוחה רכשתי באנטרכיה אילינוי, אך לא כיתה ר' בתפקיד דוחן בכיר, אלא בבית הספר לרפואה של אוניברסיטת וני- דרבל, נשלול, טנסיס.

(ב) תפקידי הדרכה, פיקוד ומיניהל מלאתי בסוגרת ההגנה וא"כ ב- צה"ל עם הקמתה ובתקופת שירות ב- צבא ובמלואים. בהווה אני מילא כל תפקיד.

(ג) התפקידים: חוקר בכיר במד- צי הרטראוי בביות-חולון איכילוב כ- רותי במפקודה-ישראל מלאי ע-בר. אך לא בהרור.

(ד) חברו האחרון בעברית: היה חברה השראלית לא בהוצאת "עמ- עובד", כי אם בנסיבות מכון להג- דסת אונוש.

הסתפנדות שחולקו, אלף ייח- דות הדיור שנמסרו וניתר ה- שירותים שביניהם מכם זרים את הפער מבלי לטrho ולביצין,alo ברמן, מה חלקם של עדות המזרח בכל ומיעוטם היכולה ב- פרט בחלוקתה הזאת. איןנו מכ- חשים, ואך פעם לא הוכחנו כי המשלה בונתת שירותים כלו- רבים — השאלה היא למי נ- תננה. אם כל השירותים האלה בינתו דока לבני היוכלה ול- עולים מברית המועצות ומארכזות הרוחה, הר' אין בכך משום צמצום הפער, כי אם דока המשלה הרחבות. ואגבם כה עשו ה- ממשלה — אחרות איך אפשר להסביר שלמרות "המאכרים ר- כבירים" שהיא עשו, הפער ה- לד ומתרחב בפועל? אנו סבורים כי קצפו של מר

עם ישראל מיסיתים ומדיחים. אבות ה- חיונות, שבזכותם מכח הרים וסידחים, כיוון שפקחו את עיני העם והזיהירוה מפני המשכת קיומה של הגללה. על מה רג' מר ספר עד כי אמר דברים לא רצינליים ל- חלוטין, על כד שדר כץ ציין כי רבע מיליון איש חיים מתח- לקרו העונש שמר ספר שמע זאת? אמרים על גבי מאמריהם שי- הכליל סטטיסטיקה חמורה מ- זאת נחרסמו בעונות ובכל זאת מר ספר לא רג' על כות- ביהם ומוציאות עגומה הוא מ- סית ומידח, אם כד, הרי כל מר ספר, בתכנית הטלויזיה מוקד מיום 1.8.72, טען כי אלפי

מר פנחס ספר, שר ה- אוצר ידוע אדם בעל שבט לשון שאינו חוסך אותו מ- יריביו או שנראים לו כירידי התבפלות שערכ' נגד ד"ר יש- ראל כץ, מנכ"ל המוסד לב- טח לאומי, עוברת כל גבול ומש מדינימה בחריפות ובי- חוסר ההגיו שפה. על מה בעצם יצא הקצת על ד"ר ישראל כץ עד כדי לבנותו "מסית ומידח"? האמי- נם מי שמתיר על סכנות צפ- ריות ממצוות עגומה הוא מ- סית ומידח, אם כד, הרי כל נביאנו הגדולים, שהתריעו על גורלו המר של עמו אם יתמיד

מאת י' דיש

אל שר הסעד בזעם: אכו השיכו לעולים — על חשבו השיכון הסוציאלי

(המשר מעמוד 22)

מאחר שהבעיה הבוערת מתרכזת בדוחן החילוקה בפועל, היה כמעט שווה. אם נזכיר שה- אוכלוסייה הסוציאלית במשר החילוקה הנ' היה יתר גדולה פי כמה מ- מצב, כפי שעשינו לעיל, בין גוריה זו לבין קליטה חדשה בלבד בלא עולמים, על פי השנתונים הס- טטיסטיים לישראל:

השנה	דירות למשכנות עני וזגות עיריים	התחלת בנייתם	גמר בנייה
2020	2500	9700	10800
	2780	9700	8160
	2540	9700	2720
	2190	9700	4530
2030	2030	9700	1570
		11560	2190
		9700	29110
		22930	

השנה ה- 2020 גמר הבניה והן גמר הבניה, הנה יותר גדייה מכמות הדיור לקידי- גורייה השכינה. ב- ב. הפער לטובה בין התחלתו הבניה וגמר הבניה בקטיגוריות ח- גורים הינה הרבה יותר גדול מאשר בקטיגוריות משכנות העוני וה- גודות הצעריות. לסיכון: בחשבו סופיensus ד- מציאות, פתרונות הדיור ה-ים ב- טבות העוני ברכותה, ומאר- חר' שלא מחיקם את העונה בצד רה' יותר הגיון ומחשעת וצדקה. הר' הדיור לעולים הוא בחרחה ע- השבון הדיור לשכנות הטוציאליות. 1) יש להניח שכון חיה טעות דפוס. יש להניח אתיחס למספר כ- 10500. 2) עוזי בנזימו: ציפויות הדיור יוצרת מרידות. הארץ מיום 20.6.72. 3) דוח' געוגה: עוזי חסכו- שים בערים ובתישבות וחיסול מ- עברות בשנים 66-1965. 4) שכו- גבנין, שכון ותיקים באזורי פיתוח,

מטבלא זו אנו למדיין: 1. בהשוואה בין גמר החלוקה של גוריה הבניה בשתי הקטגוריות, אנו מוצאים העדשה בולטת לטבילה הקודמת. קיימת העדשה בולטת לטבילה הנ' לימים במשר כל השנים הנ' בלבד, פרט לשנה 1969 בה יש העדפה קלה מאד לשובת השכנות הסוציאליות. 2. נחו מבעין שלא בלט לא הקודמת ה-פער הגדל בין ה- החלות הבניה למטרת הבניה באותה שנה בקטיגוריות העולים. פרט לכך לטובותם. לעומת לשנה 1969. לעומת הטוביות הקמי באותה ה-להר' קפה בקטיגוריות משכנות העוני ו/or גות צעריות. 3. הפלופרוציה ה-פער הגובל בראית בטבילה האחראות השכנית בטרור ומשועת ע"י הר' סד הכל': א. האוכלוסייה של משכנות עוני וגבנין השנים הנ' הר' יוצרת גדולה פי כמה מ- השנים העולים החדשניים, ובכלל זאת כמות הדיור לעולים. ה-ה-

החתוג ה-72

לחבר היקר

זכירה חממי היין

שא ברכה עם מינויד

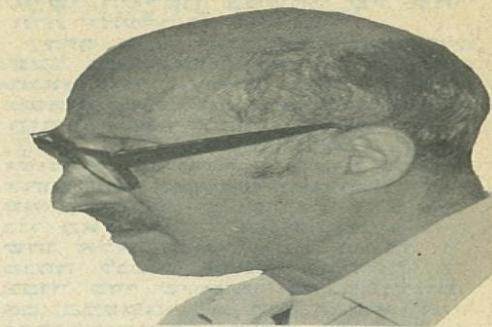
لتפקיד סגן יו"ר המועצה הדתית
ברמת-גן

עליה והצלחה בעילות האזרחות המברכת

החו' לתהבות, חולו.

פנחס אביזר מ-

עַדְתָּלֶזֶן שְׁלֹשִׁים שְׁנִי לִסְודָה מִחְתְּרָת הַתְּלִידָה בָּעֵירָאֵק

יעקב אלעזר

שר המשטרה, שלמה הלל, שפשה שליחות בMSGRT הילך בעירק, העלה זכרונו מון העבר וMASTER דברי הערכה חמימים על תבوعת המלחמה. הוא ציין כי סימן ההיכר של תנועה זאת הייתה עשתה והצליחה, ובמצפון שקט נוכל לומר כי עשינו את הדבר המוטל עליינו למען הבאתם של היהודים מעירק הארץ. רק בזכותה של קבוצה זאת נורו הרים פחות מ-500 יהודים בעירק. זו הייתה תבועה ציבונית חלוצית שהייתה בה אלמנטים של הגשמה עצמית, של עמימות, של נטילת הגולל בידי, גורלה של קהילה גדרולה, שלמה. זו הייתה קבוצה שבחלצה וקיבלה עליה חבות. באישר הגיעו לעירק השליחים הראשונים מהארץ. מצאו כבר ציונים של התארגנותה במקומות, של הילichoth עצמית. השליחים הגיעו והדריכו את התבונעה, ואולם המשמעת העצמית קויימה בידי החברים בני המקום. אילולא הגערין שהיה קיים שם אי-אפשר היה ליצור יש מאין. הציבור הזה דלה מתווך כוחות נפשיים ודרגוניים כדי לארגן את היהודות עירק, להציג ולהעלותה. השאנץ היה בבחינת קצבי קישור וקשר להכובנה. מספר השליחים שפעלו בתגובה היה מועט ובע בין 3-1, ב-6 תקופות פעילות התבונעה, פרט לתקופה סוף מלחתם העולם השניה, אז שבו חיללים מן הבריגדה העברית.

במלאות שלושים שנה לייסוד תנועת המחברת
צית בעירק ועשרים שנה לסיום מבען יוצאי בבל, קוימינה
עכרת בהשתתפות 500 מחים מהחברת, לאיזו הישג
תנועות בעבר ולהזבות יעדים בעירק.¹
העצרת נקראת ע"י „ארגון יוצאי המחברת החלוצית בעירק“,
והתקיימה בבית הסופר בתל-אביב ביום 29.6.72. נחוו חברי כנסת,
עסקנוי ציבור, חילילים מהבריגדה העברית ושליחי הארץ שפעלו
במהדרת בעירק.

במה שקדם הזכרנו נאמר: המצווקה הכלכלית, הסבל הנפשי והפיזי של העלייה המונית מארצאות האיסלאם נתמשו יתר על המידה וללא הצדקה. הימן חשים חבריו הארכוגן בחומרת העינויים ובשלוחת הערכיהם שהולידו את מוקדי העוני והנוירון החברתי בהם שרואה אוכלוסייה גדולה בישראל. המחדלים בפרטן הביעו הטרזיאליות יגעו בבחורון המדינה, בכושרה לקלוט עלייה ובאחדותו של העם. על המדינה לקיים מוסר חברתי וצדק סוציאלי לכל אורךיה, למונע קיפוח ואפליה מכל סוג שהוא ולבער מקרבה דעתות קדומות ומשוא פבים — מסיים הזכרן.

אליר כהן גביהה הנארט

שלמה מדלייה

(במלאות שבע שנים לעלותם במעלה הגדרות)
ח' לק' ב'

לא מעט להצלחתו בקרוב הגשים
במהותו הנוץ' של החברה הסורית
כך נסלה דרך חדשה אל בית ה-
שבירותם. אליה הווען ל-
אשרונה למסירת יום הולמת של
אשת השגריר.

קנאותו של קאמל אמין לדגלתו
של העם הסורי אortho לביטויים משתייך
ביהאה אוטו לביטויים עווים מאומה על
שהוגלים אינט עזושים מארמה לע-
דום המולדת בעופי הכלכלה הש-
רומ. אולתיד משועת זו מביאה
בהכרה רפוי די דוגמאות מאיפות
הואה נגה להיבא המוקדנית ישראל, שאין
דרואים אותה כמעט על הגלובוס.
העולם מגישת משובים מכל יהודות
ביטורי ההאמנויות והקולטים של
אמין מצאו איזון שבת כלכלת
מעמדו לא רק כאייש כלכלת, אלא
כבעל משחבה והגות. הגובל האפן,
מי שהתי לאחר שנות נישאי סדרה
קוטר ארגנטינה. הוא התרשם בע-
ברית ביטוחו של קאמל אמין
קוטר מכושר ביטוחו של קאמל אמין
בקוטר ביטוחו הענפה במישורים עmmo
בקוטר, והיה תמים דעים עמו בכל
בקוטר, "圆满完成" והאנפ' נפלו לעתים קרו'
הפטו לשם החלפת דעתו ולآخر מכון
הפטו לדיידים בלב ונפש. משך ה-
זאת לאחר שידען איש רעהו
הצעיג האמן לא נזoor לעלה
בארכון מחודש של מפלגת העצאי'
וואר בקורע את מושבו בדמזהע.
"圆满完成" נדמת למשמע ההצעה,
אד העמיד פניו תם ושאל: האם
כני? עד בהפרצה ובדלות יותר מד'
עתהו בחרצת וחיל להכין את יציא-
הארון לדמשק. כדי לארכון יציאה
הסדר עניינים שוטפים בארץות
ארופה. כדי חמק ויצא לישראל-
אל-בל' דבריו. בין היתר נאמר לאלי-
ע"י מדריכיו כי רצוי שייעשה דרכו
לסוריה לאחר ביקור במצרים על
מבת שיטוטה החומות המצרי עיל דר-
בגו. ימים אחדים בטרם יצא מהש-
רומ' רב: לאלי הייתה דודה.
אמו, שהתגוררה בובאנוס אירוס
זה שניות רבות. לאיל לא כיריה ו-
מעודו לא ראה אותה אלא מתר-
יצלים שהיתה שולחת לאם. הואר
בל' כד התואנה לרואה ואת בני
ביתה. אך התפקיד מעשיות זאת
משך תקופה בובאנוס איריס רך
פעטה. מאחר שהוא עוזב את המקום
בכונ' לתשוקתו וسر לביהם: הואר
הסתיר את זהות האמיתית וקרבתו
אליה, אלא מסר דרישת שלום מ-

באנוואס אירס. מסדר ליזו קרטיס סייס
שדיה התעוותה של בונואן אייריס
היה הומה מהמומי אדים, ואלי בת-
לחזרה למזויא מקוטם מבודד על מותן
בעודו יושב ומהרדה והנה החל עף
פבי איש קשר והוא נולחה אללו
אל דירה השוכנה בעבורו.

אל הייב שדייה לדעת את השפה
הספרדית שהיא שפת המדינה. לשט
כל ומצעה אשישת ישישת, ובדי
קשה לממדיו את השפה. לא עבדו אלא
שבירועות מספר והשפה היה כבר
שגוררה בפיו. תיפויו המהירה הד'
ידעה אף פרט על אלוי. אלוי שמע
בלידתו משה בשפת הלידנו, וכך
שר הורי זקנינו היו מושחים ביד
ונדרם. עתה השלימה השפה הספרדית
את עיצוב דמותו של המהגר העברי.
ילדי מצרין הרים סוריים אשר
שםו קאמל אלם זון טבאב, שם
מושאל של איש סורי. שהיגר ב'

עוזו ליד לאריקה הלאטינית.

עתה היה על אלוי להתעורר ב'
עדת הסוריה, שבעיר באנוואס אידי
ריס ולהתפרקם בשם זה. משימתו
הראשונה היה יצירת קשיים ביד
הברבה, תוך מטרת להתקערת באגש
הצמרת המקורבת לאנשי השלטון
הסורי. בולדיה הפך אליו מצלחת.
ידעו קאריש אמיד, סוחר מצילה,
את משבכו קבע בסביבה נאה וב-
מרכז מגורייהם של האצילים והר-
רים. ולאט-לאט הפך להיוות מודע
במועדון החברון הסורי והחל
לטוטו בחכמתה ובתרבונתה את מעמדו
במועדון של החברון המצוצת.

כבר נאמנו לעם הסורי האציג החל
לפתחה לבו להתקערותה ולשיגשה
של מולדתו סוריה. עד כה לא חשב
על כך. כי היה צער. ולא היה
לו תודעה מעין זו, משום שהחט מסר
יתר על המידה לקריירה הפיננסית
שלו. עתה הוא הח בכל
אבריו את קירובו של גולמי לבני
עמו. והוא קאמל אמין טבאב, מוכן
 לכל תרומה, זו חמירות והוא מושת
למפען המולדת. דבריו להט אלוי בש-

מער בשיחותם עם אישים המקורבים
לחazar השליטון ולאלה העורקיים אותו
בם יחד. היכרות ברוחה הרתת לו
עם העורך של העתון הסורי המקו-
מי. הוציא לאור מדיה שבוע. אלוי
רכש את עבו על-ידי התהבות
קייזובית והמשכנית בבדרו על המר-
נדת הסורית. אליו פירסם מודעות
ענק מסחריות בעתונו זה. ושילם תמו-

ריה יפה بعد פירסומים אלה: הוא
טעןנים משווים להחותמים יהודים.
שםו קאמל אמין טבאב הדר לפגיו
במועדון החברים. קליסמו האישית
של קאמל הגיבו גם לשראל.

נאמנה אמרה מתחש העדרות הממושכת, האפוייה של אלוי שמנת כל תפקיד השוטל עליו, באשר הוא ניחן בכשרו למפלגה את אשר אמרה מתחש העדרות הממושכת, האפוייה של אלוי שמנת נאדייה רוחוקה מאד מלחיות עקשנית, אך מה שאירע לה הפעם יצא מזרר טבעה מגניה, כאשר תלמיד שמנה בפni בעלה והתגנזה לתפקיד שנטל על עצמו וטיעו חזק היה בפייה, שתפקיד סוכן נושא מעבר לימי איננו הולם את אישיותו של בעלה. היא אמרה: אתה, אלוי, מדרדר והואולך אפרע-לפי שבמסתו ריבת ידעתה, שאכו, אלוי שלה, ימלא נאמנה כל תפקיד השוטל עליו, באשר הוא ניחן בכשרו למפלגה

רבותות באור בזווית הינה שאלת שאלת
בזהן. ברם מילוי הדרישה שאלת
בהתאם דעתו כי תישאל שהסבירה והשאלה
משמעותן. השאלת היברא היא: מה פתרונות הח
אטט לגדיל שפם. שטמייד יהסַת אורה
בכיסיון היכר לבני דודינו הערביים
תשובשתו של אליל באיה מיד, ובכיסו
משועשתו של פיצ'ר רצוכם שהפעוטות
שלנו תדע להבדיל מבני ובין אדידה
יכאן פרידמן המוטבון בחוץ רם.
בעדרינותו נפש הטרוצה בו הצליח
אליל לחמוק מידיידר, שקיבלו להה
סיעו או להחלוות בטעמה שאינו אלל שדר
חטופה, מוגזמת.
פרק ב' מימי פרברואר 1960. טרטם
באחד כשהחרה בעיצומו, נעצרת
מכוניות פרטנית מביקקה ליד ביתו
של אליל בבתים. נאדייה. לאחדר
ליל נדודיים ממושד. לא עמד לה
כונחה והיא בולוחה אליל עד
מפתחת הבית בלבד. פרידית קלחה. לכ-
ארה, אך נסערת בעמקיות שתי ה-
גופשות האוהבות. מלוחה בלHIGHET יד
ונשים שפטיטים לשולם ולחתראות.
מלוחה היחידי, איש מדען מוביל
ה-ץ, שאין אליל מכירנו כלל, למרות
שאינו מרכיב משקפי הטעאות. ו-

גם אליו ידע אל-גנכון כי נאדייה איבגינה את האמת אשר באל-בַּיְנָה: הוא האצליה לרקל את עמדותה ובהבטיחו פעמיים איזנסטדור, כי ביר-קוררו בארץ יהיו תקופים והשחיה בחברתתה תהיה ממושחת. דבריהם אלה לא סיכבעהו לחלווטין. אך הריגועה לא. כתובוצה מכך הרעיפה על בעלה ושיקות חמותה, כאotta השלמה מרצין גנטישטור וכבר למחמתה בסע לדרישלים לשבור קורס של הקשרה לתפקידו. הקורס במנזר כשהה אינ-שים, בהם קיבל אליו הדרשאה איב-טסוביבית במכלול עבפני השירות ה-חשי. מלחילה נעשו לו מבחנים, אשר להפתעת המדריכים עבר אותו בהצלחה בתמי רגילהן. כוח הרצון שהרבנן בוי, אליל, הוגדר כעלידי ה-בקאים כזכרון פונומלי, ראתה הטרפה במסמך או מראית עינו קלשטי נקבעו בתודעה של אליו צזילום פטוגרפי של ממש. בקדחה זו היה מהחשיבות בהצלחתו של איש הש. רות.

בשליחי הסיטום של ימי הדרוכה
היא עליון להתחזות כתיר נברן
כבעל מעמד רב-חשיבות: היה עליון
לטבות קשורים עם אבשי מעמד מ-
עלם העתקים". עם כל הקשיים
שהעריהם עליון שולחים, ולמרות "ה-
עינויים" הפגנויים "זוכה" הם —
 עבר אליו את המבחנים בהצלחה מושתת

באחד המקצועות הסביר המדריך

ובכלכד שלא להביא את בני המשיח
כחורה להרהורים ונגיהושים על מהות
משמעותו ובעבורתו. אלוי היה חושש מ-
טטר השאלות המשפחתיות הצלויות
במסיבה מעין זו, ואכן אכן צדק. שאלות

ברשתא אל בני ישראַל

**קודות החולין. ~בבחינת מעליין ב-
חדש וain מוריידין.**

ד. שרכי הכפירה בישראל

בהתורה נצטרכו, "ושנונתם ללבך
דברתך גם, בשבתוך ב'יתך ובלכ'
אך בדריך ובשכלך ובקודך", כל
מן שעם יישראלי למד ושינן את
זהותה עמזה מוסרתו על רמה
בבוחנה. מכאן ויכל שהתחמעת שקי'
אתה בילדות התורה כן ירדה מוט'
בכליים בית יישראלי" ואך למטה
זאת.
הירידתה נמשכה והביאה לידי ביר
וול והזנחה מוחלתת של לימוד
התורה וקיים מצותיה, אשר הגז'
מן שבני הכהפה בתורת ד'. כל
אבותיהם משגניהם לומדים תורה
בדרכו בענאותם ושוקדים על קיום
מציאות יש לתורה ד' יסוד דתני
האומה. ולעולם לא יוכלו,
שהקר ומ שאוטו שוא ומדודים
תור תחת יסודות האומה, איפילו
נסיבותם החיים יובילו לפעמים
שדעת זרים, או כאשר היטהתא
דם ברגע של חולשתה, או יושפע
דרעה מן הפתיים השוגנים וקסמי^ה
הבל של החיים הארץים – גם
המאור שבתורה ציירהו – וב
מוסטב, כי התורה מצורפת ומצוcta
את סייג התאות. אבל כאשר מ-
העיטים ומלוזלים לימודי התורה תחן
טיטה להסתפק בקיים המצוות וירידה
מבלי ללמידה את התורה – ב-
תור תזונת-דרותנית יגרוד אחריו גם
את ביטול ביטול לימוד התורה טומן
בחובב, מתחה לטס ההכרה. את שר'
שי הכהפה בעתיד.

הוּא שָׁאוֹן וְלֹמֶד תּוֹרָה, נִפְשַׁת
לְבָבוֹן רִיקָּם וּפְנוּרִים תָּמִיד
אֲתָא כֵּל פִּיתְחוּן הַשְּׁקָר הַכְּזָב שְׁבָ-
רְגִינְטִים. אֲתָא כֵּל פִּיתְחוּן הַמְּסֻלְּפָטוֹרָה, הַשְּׁבָ-
רְגִינְטִים וְהַעֲתוּדִים, אֲתָא הַטְּפָשָׁות הָ-
מְתַחְעַפְתָּה בְּאַיְצָלָה שְׁלַכְמָה וְאַתָּה
פְּלַקְלָלָה בְּבָבָדְרָא-רָאשָׁה, עֲקָרָנוּתָה וּמְשָׁפְטִים דָּרְ-
מִים. הַיְתָכָן, אַיפְּרוֹא, כִּי יְהוּדִי כֹּזה,
לֹא וְילֹךְ בְּלֹכְפָּר בְּעִירָה? אִין, דִּי בְּתַודְעָה
שְׁלוּמָדִים בְּבֵית הַהֲדוּרִיתָה שְׁלַמְדָדִים בְּבֵית הַסְּפָר,
אַתָּה בְּתַבְנִיתָה לְצַדְרָה הַדִּינָן אוֹ
בְּכָסְפָר הַיְסָטוּרָה. אִין, דִּי בְּסִירְפָּרָה
עַל מְעוֹדֵר יְשָׁרָאֵל אוֹ בְּטַקְסִים מְלָא-
כּוּתִים מֵעַן הַחֲגִים אוֹ בְּחִזְוּתִים
בְּכַבְדֵּי הַסְּפָר עַל תּוֹכֵן וּמְחוֹתֵת המְרוּ-
דָּות. רַק לִקְיָדָם מְעַמְּדָם וּמְקִימָה שְׁל-
בְּהַתּוֹרָה בְּכָבוֹדוֹתָה וְהַמְּשָׁבָותָה הַגְּפָרְדָּתָן, דִּי
מְפִגְזָה סְכוּנָתָה שְׁקָר וְהַפְּתִירִים
מִגְּנִיבָה.

המישר בע' (30) בראים מצויה ובה כאמור לכל כפירה. מוד מהר הוא מתחילה למראות באלה השמורים אמורים לתרום על כל צעד ועל של חרי המשפחה והחברהחש הכלופר רודריך את הנגיד ובין אהדים המאמינים. ועם כל צעד עלי לבל החלטת החדש בוגר ליחסו אתם כל יהודי שומר בוגר מהורה בערך ניר עין ("תhab-אישום") חרי. על כן הוא משחרר מהבר עליון כל כלשיה כדי בזות ולמאוט בשומם את התורה הנאמנים. למען רוכל להציג את עצמו בפני מצטונו, לשם

וְרֹף גָם הַתְּעִורְרוֹת וְהַחִיִּים יִשׁוּבָרֶם מֵסְלָולָם כְאַתָּמוֹל וְכַשְׁלָשָׂוֹת. זֶה הַיְדָעָה

רַק הַפְּסִיכָה אֶחָדָה. הַיְנִפְשׂוֹת מֵמִילָה הַשְׁנוֹה אוֹ חֲבִיהָ לְצֹרֶר אֲגִירָה
לְהַמְשָׁר הַמְסֻעָה. כֹּל שָׁאָר יְמֹתָה
שְׁנָה אֵין הַלְּלָה בְּתוּבָנִים אֶת דַעַת
לְהַיְהָדוֹת. וְאֶלְיָהָן בְּשִׁכְחַת הַיָּהָר
בְּשֵׁם הַלְּלוּטִין. הַיְהָיָה לְקַרְאַת הַתְּקִדְמָה
זֶה וְהַיְגִיעָה בְּעַלְיָה אֶפְרַיִם שְׁוֹבֵת דָרָת
לְתֹדֵר מְגִינִים אֶחָדָים וּלְעַתִּים אֶחָד
לְלָתָת מְסֻדְרִים וּמִיעּוֹדָם וּעֲרָבָם מִ
דְּצִילִים לְמִתְרוֹת וְהַרְחָות. הַיְהָדוֹת יַקְרִיב
מִדי, אוֹ זָהָה מִדי בְשִׁבְלִים
לְהַלְּחָשָׁת שְׁמָשָׁת בָּה בְּחֵי רָם
יִדְיָעה שְׁתִיחַד עַל מְחוֹת וְתוֹרָן
וּוְשָׁגַב הַיְהָדוֹת הַיְנִכְרֹת מִחְיֵי הַיְהָדוֹת
בָּאוֹטָן מְרוֹחֵל טָמוֹת בָּהָם סְכָל
עֲצֹמָה לְקִיּוֹתָה וְאַחֲדָרוֹתָה שֶׁל
אַמָּוֹתָה בְכָלָתָה. תְּדוּעָה שְׁלִילִית בְּ
בְּרִיתָה נְדוּתָה לְרָבִיטָם מְבִנֵּי הָאוֹמָה
לְלָל הַבְּנָהָם שְׁבִיתָם עַל הַמְּתִימָה שֶׁל הַיְהָדוֹת.
עֲלָתָה וְמִשְׁפְּטִים וּמִסְׁקָנּוֹת. עַד כִּי
אָוֹר יָעָלה עַל דַעַתְמָה שֶׁל הַבְּחֻבוֹת
לְלָל מְסֻלְפוֹת וְכוֹבוֹת מִיסְדָּן.
לְאַמְּתִיר שֶׁל דָבָר מִחוֹת הַיְהָדוֹת
מְסִכְתָּה אֶחָת הַרְמוֹגִיָּה. מִפְּרָאָרָת וְ
לְמִזְרָחָה. אַין בְּחִיגָנוֹ דָבָר הַפּוֹבָה עַד
שְׁנָה. אַין בְּחִילָדָה כָּל יָמָת
לְלָל עַלְולָם המִזְרָחָה. הַתּוֹרָה לְאַל
שְׁמִירָה מַעֲבָר לְוּרָם-הַחַיִים. מְסִפְרָה
עַל-מִשְׁהָרָה מַעֲלָמָה שְׁאַבְנָן בִּתְבִּין
חֲקִירָה טְבֻעָה. אָוֹ מְבִכֵּי נְשָׁשָׁ

A black and white photograph of a man with a beard and glasses, wearing a dark suit and a bowler hat, sitting at a desk and reading an open book. Behind him is a large bookshelf filled with books.

רשות רשות

האדם הנסתיר מתחיפת מופעיה ובעתם בועלם הזה, העולם המעשה והחיי יום יום – לכן אין עבודת הבודא ב"ה מאטמאמת בזין כתלי ביתחכנתן. ותווכן ח' שעבדה ארינו בגין בגדר התעוררות ארעית של הרגש. עבודת הבודא ב"ה פדי רושה, לעשות את רצונו בכל מעש, שהוא ומעשה של היבנו עלי אדמות. אל עולם המעשה, החלוני ארינו רודואה בחיים טהרי קדושה כל עין קרך תפישתו הריאלית היא בוגין העולם. כשרונו, בטוחנו בצחוותיו, רודואה את הרים הריגשו ותפישתם בחוויהם – הם הם הריגשו ואות עולמו הקולטן. היהודים לעומת ואת כל הארץ כבזרו, כלומר להקייף את החיים הארציים בכל מלאו הארץ. לא לאצטמצם במיסגרם היחידם קפסם. אלא הרחباتם על כל היקום כולם,אה מהשתתת חייו הקודש על מצר

ב. תחיה רוחנית — סגולת עם ישראל בפרשת מתן תורה נאמר, "והייתה לי סגולה מכל העמים", ,,ואתם תהיו לי מלכחת כהנים וגוי קדוש". ייתנה לישראל הבטחה ע"י הקב"ה על שתי הקצאות — ימיטה ולמעלה, מהצד האחד עד כמה שתרדוו פעמי' למטה, סגידדרו במורד, על כל פנים זה מובטח לכם לעולם: סגולה מכל העמים", יותר טוב מכל הגויים תהיו תמיד. אתה בחרתנו מכל העמים", ואשר בחר בנו מכל העמים". אבל אתם אל תסתפקו בזאת, אלא עלייכם הגיעו להעתיקות בדר-ות עליונות של גבורה מעל גבורה, עד כי תגיעו לדרגה של מלכחת כהנים וגוי קדוש". אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל — לא פחות ולא יותר, לא פחות מאשר מ"סגולת מכל העמים" ולא יותר ממלכת כהנים וגוי קדוש".

ה. הירול ינו המסרבת לTORAH ולמوعדים — רש"ז.

ויל שכו שאים נאה מקימים.

ב. התורה וישראל

תורת ישראל איננה לא "דת", תורת צדאליגוביה" ולא "פרולחן". שניתנה לישראל ע"י משה במדבר ביד הנביאים היא "תורה" (מל' שנון: הרה). היא מהוות את הזורע אשר זרע רצון ד' בקרב עט אחד, על אשנונו להצמיח ממנגו את כל חייו של אותו עם ובתוור היידים. על כל מעשיו ופעלותו, עומד הוא כשליטו ה', והוא מהוות תופעה סטورية הרדכומית, ואשר גורלו נאבקת את רצון ד' ופעלותו. יחד הדיא העם, כאשר התורה הייתה חייה הדרה, היא מחייבת אותו והרא המקור היחידי של הופעתו בתולדות העם. ייחיד הוא העם בשם שם ש"ה הוא אחד והוא הרא העוד את רצונו אל העם. ד' אחד, תורה אחת, ישראל אחד בארץ. התורה באה ניכנת לשות השוואת ודמיוני, תילא יתכן להגדירה באיזה מושג תhilobi, ביטוי או סמל כלשהו.

ג. מושג היהדות של ימינו

בתקופתנו אין דבר המזיך יותר
להידמות, הכהרתה והגבשמה בחירות.
מראש הידיעה השחיתת שיש לדר-
בבים מבני דורנו עלייה. היו מרים.
בכם מילאה את כל חייו היהודית
כל ימות השבעה היו סוגים קדושים
כיוון שהשבוע, וכל ימות השבעה
ככימיט הנוראים. לא היה צורך ב-
מאורעות מוחדים כבונן לידה. לוויה
או תונה כדי שהיהודי ליטוודע אל
הידמות, הצורך לקדש את התמים
ההורם מיטים עלי אדמות. תרגם לא
דרך במאורעות מוחדים. אלא כל
ההרים השיגרתיים ורמו באפקט דבר
ה-ה, ואילו לרجل מאורעות מוחדים
היה מוגבר ומרענן עד יותר את
התהתקשות הצעירה אל מצלות ה-
ברורה והיה מבטא ברום זה את היור-
תו חדור תודעה זו במשר כל ימות
השבוע.

כיוון נשתנו פניו הדברים אצל הר-
בבה שפער בני עמו. רק בשמע את קול
הרגש היהודי. אז מתעוררם בלבבות
בגדים של גשות וצרכנות. הוז של
עומחה ההן של יגון, ההתחזרות ב-
מייסדי־נוראים" אלה מביאה אותם אף
לכנית־הנכנית. וזה הזרמת הדעת-
מיה שחשוב־נפש וצרכני אלוקים. ל-
עשות השבעה מירוד וגרוא אלה תק-

עם ישראל נמשל לא-כוכבי השם" ולו-עופר-הארץ". וחוזל' ביאר את הקטרטביה שבין גורמי הד-শמים לגורדי החול, עולם מה תורה שואה "כוכבי השמים", עולם החמ-יריות הוא "עופר הארץ", טבה של זוממה זו עד הוא, אם היא עללה בעמלות המדות והשלמות הרוחנית-תורתית היא מרייעה עד שחיקים, עד כוכבי מרום. מאירה את כל יונתוקם במדותיה התורומיות ובחליל-ויהויה האצילהות, היא מגיעה עד ל-די-אל. היא זורחת ונתריך בית י-ש-ככוב שבירות. מפלסת לה בתביהם ביזה הרוי החוט ומרגרשת את עלטה האסילה שנבייל שבל שרויים בה. אם ח'ר' היא יורדת היא גולשת מתדרדרת מטה מטה. ככדרו של התמגמל פגצת ההר לקרע ו-ע-אנבו בעצר, כי אין זיימן בהר ש-ע-צrho וההר תלול ומדרוני, כי בגב אומה זו, ואם נעצרים בדרגת כבירים, אלא יורדים ומגמלים עד לפרקע. עד לעומקה של ההאפילה. ונסלט מא-יגרא רמא ליבורא עמיקתא". הם מגיעים עד לידי שהי-חות המדות ואיבוד המושר והש-חחות הצלם האליה והאונורי שבתם, להגביזוץ הנשטעתי שכחובין לבם הור-דנוב לרוח מיטומם. ונפשם

מתוגעתה בגיעולו נקרים. מאייצה בהם למצווא במרקוריות זרים, "תרבורה כובוזן של תרבותיות אלו הם רך לא הרע, ולהיטיב לא ריעילו. חיקוי ואדרחות הנברים לימד אותו להציגו לידיו, "יצירות עצומות", יצירות ש- ההימנו אף את מאלפיהם הנברים, ב- רידתם הם הגיעו לידי "האומרים לטוטוב וולרט טוב. השם חושך דוד בן גוריון בכחונו בראש הד' ממשלה דיבר תמיד גבואה גבואה של עם ישראל שומה להיות: עם סגולה", והאמרים ביטוס החיים הד' ואזרחים, והחמורים במדרגה רוחנית תורתיות במלוא משמעותם והיקסם ניזון ליצור, "עם סגולה"? האם עם ההר חיים ערטיאים, שארחות חירם מודולדלים מתכויה של היהדות הד' תורתיות? גיאע לעמך של "עם סגור לה"? כבר נאמר: "אם באזרחים נס' לה' שלhabת מה יגידו איזובי הקבר", וכוכ, אם ראשוני מותקנין. כל העם מתוקנים. ראשוני המדרינה הד' בלוביגו. גודעים רך לדרב, באח

שליחיו היו יוצאים דוחרים אל מושבות היהודים במקומות חלקלוקות ולמישנים בלבד. לבה"ס שליהם — שם חילcum בדר- כי הנזרות, כדי להציגם לשדרן. כברי העוד של קהילת החינוך עמדו על המשמר. הם הווירו כל אב בישראל שלא יכול במלבדו את מזכירותם. אחד המכובדים שעדרין היה מזכיר בירושלים מצבי' על מקרה מיוחד כמפורט בצללים הבא דלו- קמן.

פרקים רבים מדברים מהם חשובים. נושאו מרובה ימים ושבני. אך הם זכו רוחם פורה ליר' שלום הם טוב היה להעתות הממושם הנשיה לעזען היסטוריה היישובית. פורה שעה אחת קודם.

רות אחותה, במורדות הר הזיתים, הוו גדלות ועמו רוחם ואך אפשר להשתכן בתוכן. או קמר מקבשי החנון, אסרו את כל אשר להם שם בבית הארץ — אותו נושא לחדר טין. בעל הבית הצערן רודאו את דידייר נוטשים איזה והחל מדבר על גיגוניהם — בתוכן צמחו כל מיני יידקה ווגם פרחים שונים התגנשו לתפארה. במשך הזמן הוסיף כל אחד חדר או שמי' לבירח הקטן. אחרי שדרה השמה שפה גדרה ונוטטו לה. נפשות.

הרב מדורני היה המנהיג הרור חני של כפר השילוח. הוא היה מלמד דרדי וועל כרך פרטנום. הרות שבבים — ידוע לו. שום דבר באצ'ת התרבות סייפה לו לחם צר ור' חיים גחץ. המלמד היה מכם השורט והמוחל של עדרתו. אך מכם אלה קיים שלא על מנת לקבל פרט.

בשכנות עם הפלחים העברים. אלה הוו בשלהם עם היהודים גם אהוה ורעות שררה בין הוותיקים לבין ההודים. כפר קדרובים אבשי מקופ, השתכן להקלות נאחו ב- מקרים, השתכנו בתאותם, עיבדו מכך נטירותם בונגוינה. בתהו לאילו עומדים בענוגה ומסוככים על המשפחות החוסות בצללים. ר' שלום העלה קצת מזכרונותיו בספריו המהו — עליי כבר ייחד נא את הדיבור בא-אטיקם". קידוע היה האיש מזכר הוווד הכללי קהילת החינוך בעיר דוד. וכל מה שנתרחש בעדרו במשך עשר שנים — ידוע לו. שום דבר לא נשכח מאיו. הוא יכול רג' על התהילות שעברו על אחיו דוד ימגנימ. מעט שדרכו כפות רג' ליהם בעיר הקודש עד שבאו אל המנוחה והונחה בשכנות השונות.

הארוחה רועם פַּאֲרִיס

ר' י. יעקוב הרו

ביה
לבבוד מערכת אפיקים עתונאים בקרב העדה התימנית בישראל. חבר בועד הפועל של התאחדות התימנים, שייח' ויאנונה עוזר, אובי פובה אליכם ושותאל. הדעת מה היה בסוף של מס' הדעתה החדרת התימנים, מה היהת ריתו? עדי אובד! יש גدول היה ונחצר אין! מודע באתי ולאין איש קראתי ואין ערונה?
מודע ייעלן וישקע השובב של עדה גדולה ואילן ישראל? שואל אבי האם אלמן ישראל? האם, אין כחו העדה אנטישם חאנש נבונאים שיקומו וישקמו את המוסד הזה. שיקומו את אשר קלקסן מבני נצטבר מעתנו חכם היה להם כי כסף רב סיב לא יוציאו. חכם היה להרעה ולהרעד מודע בהאה יוציאו, שכולן מאורגנות פורזה? עזרה בישראל, ואנחנו — שהה מודע לא נחציר עדרה מילון העשרה לירושה של מוסד מכובד, שהיה קיים עשרון שנים לפני קום המדינה, ופעל ר' עלה חיל במפקדים עליון גיבור, סעדן. כפי שזה מוכח בדברי ימיה של המדינה בדריך? גיר זוגה אליכם לפרסום באפריל זוגני פובה אליכם לפרסום באפריל קים קול קורא לבני העדה שיערוו נשבותם ויקומו לעשות משורה בשביבם קהנתו מכואו ועשה בו את אשר הבכום מצווין, שלא ייחזר לאס'ר עצם. וראשית לשקס את ההתקה אחותה מהרטיסותיה. 24 שנים מאז קום המדרגה ולפני עיבודו לארון המתפקידים כבר השפיקו לדין. הם אף אמרו והצהירו: שוכני ני המנוראות והזהירו: לא יתאפשר מודע בבית הספר של החינוך. השבירות לוי והתגבורו הם יכולו כבר לדאג לעזעניהם.
הבר נא יד וגזרת ברזל בברזל יחד ובזמנים את ביתנו הימיק שעלה לנו בירקן. בגבנה אוטו חדש ועל יסודות חדשים. נבצרכו ויהי נועם ה' עליינו וכו'.
מגاري כהן יוסף
ברחים

הערת המערכת: ראה כתבה בבל' יוציאתימן, ב' ת'.

הביאו להם. עד מחרה נתפרסמה המפחה היהודית במלון הס- ביבלה. הפלחים צבאו בהמוסיהם לא- טחה והתקינו לעצם את כל עבו- דתם שנשנה או נתקלן. אחמד היה מביא מחרשה שאינה שווה שוללה. במשר שניים מופת. ועל כרך נאמר: הכל מזעיר ולבסוף שוד וככל מי- נות חזר האזרחים מדריך שוד ובק�ו נ- כולם וחזרו לביתו עם מהרשאה ה- פורתת תלמידים להפליא. אך המת- בכלים ובנוי עוללה לא תמו מז- רץ. הם ידעו על הצלחת העמורים ואך נדמה היה להם כי כסף רב נצטבר במשכנתם. באחד הלילות האפלים נשמעו ד- פיקות מחרשות אונדים בדלת...
שון הלילה? באוטו רגע פתח ה- זקן שבעםם את הדלת. השוד הנקלה החל להאבך עם הזקן. סבא עמר החל הגבנים מעל משכטם ורצו אל אביהם. הם עקרו את המתנפֶל ו- מרים.
בבוקר קראו לנכבי הערבים. גיר לו להם את פרט ההתגולות וה- דונית ואמרו: הנה הנוכן לפניכם. קהנתו מכואו ועשה בו את אשר הבכום מצווין, שלא ייחזר לאס'ר. העשה הגבורה של בני עמר התר- פרסם שיש בכל הסביבה. ערבים ה- חילו רוחשים כבוד ויראה ליהו- דים. הם אף אמרו והזהירו: לא יתאפשר ירושלים. אלה הם לא ספק — לה' ר' י. יעקוב הרו

בשכנותו איזנו התימנים אפיקים לא היהת מרוחות עון אחר הילכו לתוך אחריו מ- עמדם כפות רגלהם סמור למשך ה- שילוח. והמקום ידוע עכמך יהושע פחחות של ר' סלימן עמר. זכ- ר' ר' שלום פתח ומכחה מן הבריות זה מכבה. ואך של המבorth דוד לא אמריקה. מה גורלו לא אדע. מי יק簿 על עצמו לא היהת מ- עקבות הבן האמור ולדעת: מה מעשיו ולביר אורי יש ברצונו ל- עלות ירושלים ולהשתתח על קבר אביך.
ר' שלום מיהיד את הדיבור ב- ספרו הנזכר על צמיחתה של ה- קהילה התימנית בירושלים. הוא גם מתאר את הקמת המוסדות האזרחיים, שכל קהילה מזדקמת להם, ומפир או שמענו פרטם מענינים על כפר השילוח. שנותפרם לת- הילה בארץ. מאחרנו טיפר: שלושים משפחות השתכנו בכפר האמור, בו התגוררו

טיופסים מיום אחד
בין עולי תימן נתרפסו גיבורים שלימודו לקח את ברונגייפות. לא קשלה להבחן כי איש חיל, שידע אף ב- בכייה. הכל מזעיר ולבסוף שוד וככל מי- נות חזר האזרחים מדריך שוד ובק�ו נ- רבות. במשר שניים של מ- שעריה. הם השתכנו לכתילה בבי- ערב, שהיה שמו עזם בטוב. קשה- מספר לנו החבר ר' סלימן עמר, היה להם להסתגר בין כותלי ה- השירה לעיר. הוא, ר' סלימן עמר, החל לרוץ לעבר ירושלים כדי ל- זכות להיות הראשו בשעריה. העו- לה בשאר אפס כוחות מלחאות ה- דר, אך מרוב המתלהבות לא חש בחולשתו. עיר דוד משכה אותו בither שאות. כל דוד משכה שהל ר' התקrab אליה. וכשדרכו כותם רג' ב- ברחו ציון נדם ליבו. הוא נפל ארזה והעלתה נשמותו הטהורה ל- רצינו איפוא לדעת: אם קייל-

מת מצאה על קברו של הקדוש. (ב) אם פרקיים את הקבר. בסמן יהודו צדיק, הדומה למשורכו הדגול הלווא הוא ר' י. יעקוב הרו, שאנו אבוי י. יעקוב הרו, ר' סלימן עמר. זכ- ר' ר' שלום פתח ומכחה מן הבריות זה מכבה. ואך של המבorth דוד לא אמריקה. מה גורלו לא אדע. מי יק簿 על עצמו לא היהת מ- עקבות הבן האמור ולדעת: מה מעשיו ולביר אורי יש ברצונו ל- עלות ירושלים ולהשתתח על קבר אביך.
ר' שלום מיהיד את הדיבור ב- ספרו הנזכר על צמיחתה של ה- קהילה התימנית בירושלים. הוא גם מתאר את הקמת המוסדות האזרחיים, שכל קהילה מזדקמת להם, ומפир או שמענו פרטם מענינים על כפר השילוח. שנותפרם לת- הילה בארץ. מאחרנו טיפר: שלושים משפחות השתכנו בכפר האמור, בו התגוררו

שלום הרו

הazar. אף החזר לא היהת מרוחות עון אחר הילכו לתוך אחריו מ- עמדם כפות רגלהם סמור למשך ה- שילוח. והמקום ידוע עכמך יהושע פחחות של ר' סלימן עמר. זכ- ר' ר' שלום מיהיד את הדיבור ב- ספרו הנזכר על צמיחתה של ה- קהילה התימנית בירושלים. הוא גם מתאר את הקמת המוסדות האזרחיים, שכל קהילה מזדקמת להם, ומפир או שמענו פרטם מענינים על כפר השילוח. שנותפרם לת- הילה בארץ. מאחרנו טיפר: שלושים משפחות השתכנו בכפר האמור, בו התגוררו

卷之三

נסים בנימיון גמליאל

האב וזרו את בנו שיעשה כדי רוקם מין מקיע של ברוף. שמרן כיבים אותו לאוצרו הילדי). של אחד אחן את הסוק בו שיגור. שלושת הנברים החלו למצוץ את הבROL של הסוק ולמש את קביע — סגורה נגד המזוקים. החדרה שכבהה את סאלם גורמה בבלע עז Ach שצמדה על הגבעה שמוכנה. עז זו פגודה מאחרי העדר ונסקרה אז גם למדורה ונשכחת. לטר עמים הרימה בראשו ופעטה בקள רלוות מתר גבעותם לחברותה. לא עמים הורידה את הראש ונבטה. צדי פעה. עלה דר או עשב כלשהר. מכיוון שסטאלם היה נחן בעיניה של "שמע ישראל". השב שען זו איבנה אלא "שמע ישראלי" וככבודה בעצמה — בטרכני שען זו איבנה אלא "שמע ישראלי" אמר. כשהוא מציבע לעבר העז עזיביהם של הנערים באילו יצאו מ- עזירה. בשרים בתהדר וועזרותיהם וסתמו. ייחיא בירח הדוד החל לה' טול ספק בדבר: — מנגן לנו ה- דבר? שמא עוז תועה היא? עזים בימים אלה? — שיטשו סא- למ והספר — מכתבי אנו רואים

עדים מושטוטות לאא בעלים ? יכול להיות שעז זו מפגרתת והדרועה לא השגבה בה סוף היתום אף הוא. אתה מניין לד זאתם מניין לך. בז "האשה" גער בר סאלם כבגבע. ייזון לך עיגרים לראות את עץ הלתבה שהיא יצאה מתחוך ? עץ הלתבה הענין והירוק. שהוואר לפט האמונה העממית מוקט משכנם של הרוחה והשדים הגבר את ספה תחתיהם ופחדם. העז עכדה בקרבתן אילו זה.

באין אימת בעלים עלייהם סטו החומרים מן הדרכו והחילה לרעות בשולוי הגבעות. בני החבורה שראו אותם בכך, התחלו לוזו כדי להרוו כחיה זה לזה, שנגנה הם יוציאו לדרדר אחריו החומרם. אך איש לא לחייה לוזו מוקומו. איש לא רצח לא רצח בהיותו הראשון או האחרון. כל אחד בידתו ארבעתם מוקומם כשחיה אין הדוד צועד בראש, וירוסף היתום בסתרם. סאלם, הגדיל בחבורה, דאב להלבתיח לעצמו ולבנו מקום באמצע. הם זלו מוקומם, והעוז שעמדת במשר הזה זלו מוקומם. אתה זלה גם היא מקומה והלכה אחריהם. ראו בני החבורה שוגם העז התהייה להדר החבורה שוגם פטור מידי

היתום המכונה - בן האשה".
— אמן, היכלבים מטילים עליה
מורא גדול ולכך היא נזהרת מלהם.
— אם כן — אמר ווסף בהבעת
שמחה — אם כן, מהיומ וhalbאה
ותחלואה כלבי אלי. למה אתחין
בדתורה כתמיד, כשיש לי כלב עז
ובכمر וגיבורו קארוי.
— ביכלבים חשקה בפיש? — התה'
ממי כבגדרו היהיא בז'נדדו. — אמן
וחתמה הדרך על הזמן בollowית כלב.
דרו עלייך אתה רועה כלבים. מוטב
שתדיין באמרית, ויהי גענס. אמרו
כל הזמן: "יהי ברעם, ה' אלהינו
עלינו יידנו ומעשה יידנו כונבות עלינו
ומעשה יידנו כונבות", וזה לא תה'
יה ל"שמע ישראאל" שליטה עלייך.
— אמר ויציב ובודק ומגנוזה —
אמר סאלט — קבלה היא בז'נדבו.
כבי אמרית ש"ם קבלה היא בז'נדבו
השדים ו"שמע ישראאל" ביכלבים.
המשא שעל אחד החמורים נטה
הצדקה. יוסף ויחיא הבן ניגשו
התקינו את המשא מחדש, ואילו

לבב ודורכב מנוסה העדריך שלazz להס
תכליה. הוא חפס והזהיק את
חומרו להפטיק את השתרולות
עבב את האתו לנפשה.
לא הרחיק נסיט לילכת מן המקומות,
שבר עזב את האתו, והנה הרא
דוראה פניו עזב את האתו, והוא צען ה-
דרדר. נסיט, שהה איש זרוי מאור
ידר גם הפעם מעל חמורו תפס לה
לאוותה עז, שהשב אותה לעז אבודת.
המצעית הרכيبة על שכמו, הוא שם על
המצעית והנתנו בלהאר אבדן
האחוון. כאשר התקירבו למבראות ה-
כבר הבתוו בתרדמת הלילה קידמו
דכלכלבים את פניו הבאים בגבירותו
בדבבות. העז שהיתה עד עכשו שקי-
ימה התחליה לבעות ולגעות בקורס
רטם. כשלא יכול לא לשחרר מידי
ההאמיצות של נסיט, פתחה את פיה
בלבשון בני אדם והתנהנה: — hei-
הכלכלבים, يا עזביי הכלכלבים! אני
יראה מהם, עזביי לנטשי!
נסיט שנבהל למשמע אויזע הרטפה
אתה דיין מזען, והיא גזילה את

“אחד שומע ורואה ומפחד”
שננים שומעים ואינם רואים ומפחד
דים, שלשה אינט שומעים ואינם
ראים ואינם מפחדים” — אמרה
וור נארמלה על-ידי סאלם, הקיש
בחברתה, באזני בנו ושני מלוי
את אחרים.
כיחד ובציפות זה ליד זה.
אין דרך זו חדשה בשבייל ההול-
כמי בה. סאלם ומלוי עוברים בה
שתיים פעמים ביום: בוקר בדריכם ל-
עבודה, ובערב בשיום חווורים ה-
ביתה. הדוד הפך לשגרתית ורגבי
לה, ואין הנור המרהיב את העין
העוטר אוחם מעורר בחוליכים עוני
בציחוד. גם הבוקר השכימו הארבעה
עם שחר לאזרוי המעינות החמים
בכדי ללקט שם מלחים — מלחי
כבודית ובתර המצויים שם. ועתה הם
כבודיתם. כשהם ובהמתם עמוסים ל-
כבודה.

אולם הפעם, בגל השעה המאוחרת התחלו הארבעה לחוש ב민 אחד כמוות. הצללים הארכויים של גערוב יום, ההמיה של הנחל, קרוקו הדרדרעים ולתקות הערביים החגורות בחשכים ואוצרות לשוב לקייניו.

הפחד מפני הלילה ומפני המשך תורותיהם שהו איזוף בחורבו דיריבו אתם לכת לתקת ייחד בשורה מלובדת. הם חמורו אחרי חמורותם ולירוא את געדייהם בקהליות ובאצפוזי זרעו. הפתלן מנהה בקורס רם תוך ניד הליכת.

המחשבות על שדים ומזיקים רום, שעם ישראל", הוא שמה של לדי-
יתו. העולמה להופיע בכל רגע מא-
הירדי כל שיח או סלע ולחתייצב
גביגת עיניהם נקרו במוות בכל עזוז.
ברם לפחות זה סאלם עצם, והודו-
רבן של לושיט ווחמש. שהתחילה לחזור
ללבנון בארכני בנו, נער כבן שלוש-
ששרה. ואת לחש הסובלה: "אחד
סטעומ ורואה ומפה". שבי המלויים,
ככל הום גערדים. בני 14—15 שגה-
יירם גם הום גערדים. אחד מהם חזא זדרו-
של סאלם, ואילו השבי הआ בער-
ישותם שכינו אותו בשם "בן האשה".
לעלום יכנס אדם בכוי טוב ויצא
בכבי טוב" — אמר סאלם לפסטר להם
הברותנו דחתהיל צעהשה טהרה, כדי שבערדים
במלהדרו לך וידעוו שאסור לאחר בילד-
יותם במקומות כאלה.

— צאו וראו — פתח סאלים אמרם יפהנורו — צאו וראו כמה מעתים ככמה מעליינו בגבורה התרחשו עלי נסיון אבורטינו במקומו אלה. מספריהם נסיון נסימ דחביב רגיל היה להלך החזיות הלילית בלילה. פעם אחת נזמנה לו שרואל' בצדורת אותו. בסיטם דחביב שחשב את ההבמה לאח瞳 של ממש קאץ מעל המרו ומייר לא ליכוד אראן קאץ, כדי שהיא לא תימלט מבנו. רוגרא רכב עליה ללא רסן ואוכף דידרבן אותה לכת אחורי חמורו מאולן, שהיה סוחה ולא שירה טוטה מן הדרד. אך "שמע שרואל'", שלא געעה לה כל הרכיבה של גבה התחלת להשתולל, כדי הופיע את רוכבה אחרו, עד שהדריך בהשתוללהות ובם את החמור שקט והמאולן. בסיטם שהיה אמץ

טאלם ויחיא בן הדוד הוסיפו ללבך קידמה בעצדיהם איטים איטים את המשא והשנאים הספיקו להעמידים את המשא ולהתקין חלכה את הק שרים, שמעו מפחיתה עזקה אימים בתוגומגמת ומפחיתה מאד. העזקה במלטה פיר שאלם שרצתה לקרוא לבנו ויהוש אלון אלום מרוב הפחד שתקפהו הוא נאלם מ- מש ובסמוך להגוט את המלים באופן ברור הוא החל לגםם ולזרות, ורק בקשרי רב אפשר היה להביע שהוא קרא לבנו. הבן חס אל אביו, שעמד אותו שעעה כולה שטרח מעיה. הוא ביסת לברר את הבהיר הזה. אלום לפניו שההספיק לאבחן את הדבר לאשור. הרים האב את ידו המיבורת וחול ללבנו כמה סתרות-לחמי מצלחות עד שהחיזו דמעות מעינויו: — אמרו ה'ריה ונעם', יא פרוש! — ובמ孤 הראב בкусת, כמה שלא חזון מעל ערבבים. שבה ביתנות רשות למזוקים. אמרו "ויהי בעם": אחריו נשיטים חמוץ והוא מיר לסתור להתקין את החבורות השairy עומרדים אותה שעה במוקומם נידעל לעצמו את "ויהי בעם". מזוכן את השוק!

מבוכתו וקפסזה מיד מעליו. אך לא
כני שקספה היה מושביה את בגדיין,
ונשים הבהיר או שעוז זו לא היתה
אלאל „שמע יישראאל“. וום עתה
הברשות לו אומץ רב כדי שללא יטמא
מהחיקר וכשהוא מונופטה לעבר העז
עתה והסורה. אויר לך אם תפלל
לבדידי פעם נסורתן או אשלייך לכל-
כבים. והם ישבטו אוטך לגודרים.
ה אין „שמע יישראאל“ בטפלת
לאנושים אמריך לוב — שאל יהיא
ההבו את אביו.
— ידוע כי „שמע יישראאל“ פוגעת
בדרךanganים רכידלב. ואילו בסיסים
דרבביש הה אחד האכרים בדורו
— אישר האב את דבריו בדורו
— ומה הם סימני ההיכר של
שמע יישראאל? כד' שבוני היכר
לו להיזהר ממנה? — שאל יהיא
בז הדוד את סאלם.
— אם היה מאייתה בדמota אשה,
אלא אפשר להבחן בה. אלא אחריו
שמטסטכלים ברגליהן. לרבליה יש
שלפפיטים כמו לחמור. זדקיה עשה
עכובנו הקדוש ברוך הוא, שהיא איבנה
לרבלה להפוך לרבליה. רגלי החמור,
לרבלי אדם.
— מסיפורך ניכר שהיא יראה מי
בלבבים. הילא כן? — שאל יוסף

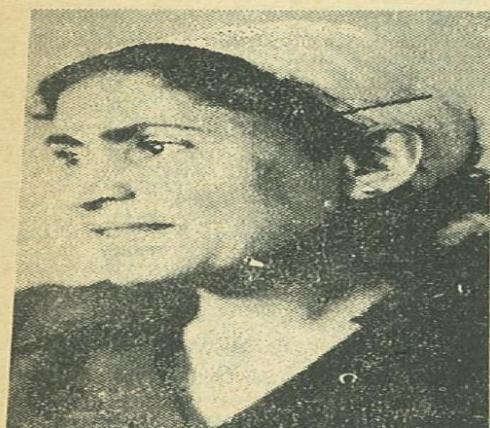
אל ירבו כמותו
רואי תהו ובהתה
יהיו ימי מכאובים
בחופושים רביים.
ובווא אל שוב,
תהי בו חמת עכשוו,
ואתו ארגיע
בתוספת קמע.

ושכרי שוב ישלים
השבמי הגלם,
אודד ה' צורי
ונון לחמי וממחורי.

ונכתב זה אשורי,
וגבוי כל בורית.
ואל תפנעה כתוב זה
ישראל ערבים זה בות.

יהי נא סיפור זה לרצון ולמצור
לחברי ולידיidi גיבורו הסיפור. ה-
חימם אתנו כיום באחד היישובים ב-

השתתף - ביצירה

לשוו באזר ופעילותו הציבורית
העבטה בקרב חברות ההסתדרות לא
מגען כמה להיות אם מסורה ל-
שבעה ימים — כן ירבו — ולנהל
משק למופת.

תיאר „אס-השבה“ השוענק לה
עו"ג הגב' רחל יגאי בז'צבי יש בו
משמעות מתן ביטוי והערכה לאשות
לפידות, הלווה, מחבקת ואם הראר
יתה לתואר הוול יותר — "אם
ביש ראל".

או מזוקים. הוא נשבע בזקנו, שראה
בראשה של כל דמות, למורות ה-
חשכה, זוג קרגים גדולים, וביחד-
זוק לטיפורו הימי, כי בזמנ שחקק
מן המקום שמע כל הזמן שעתה
טוטם הדורות אשריו. שראה מחריד-
דה, שהוא זוכך עדין חלק ממנה,
הידודה באזינו:

אל תברח ולא תרוץ,
גוז דינץ' ה' צורי,
איו אס תרצו ולא תפוש...

אנשי הכפר שמעו את סיפורו
בשם פער ובפליא רבה. הין כ-
אללה שיעצו לו כי יפנה כהלומי יין,
„הפטץ“ ויבקש מגו מקיע. ואבם
היא נשמע לעצמה זו ונפה מיד אל
סالم היהודי הדיעו בכפר במוחחה
לאתו דבר. סאלם שקיבל את מש-
ברתו בגוף חפצח כתוב לו לרעה
קמיה.

גוי אינו בגנות...
עיר בן ינשח
לרווחות ממשמים,
חומריהם לאש,
הפותה — לקרנים.
חיה לי לפה
בעת העש שבכח...
כי עז' רוחה
גמיה לוי „תגלחה“
וחחרפה קשה.
אוו לאותה בושה!

מנופף בידו את סכיבו ומלהג ב-
פיו: "אל חד אל חד הברזל — וחדש ה-
ברון". ראו השלווה את מעשה האומץ,
מיhiro גם הם. שלווה את סכיניהם
ושערו כמעשרה.

עדין נטע עיזומה של ההסתדר-
רות, והנה נשמע קולו של הרעה
הערבי שהזר לחשכה שירדה כבל
אובדת. למלת החשכה שירדה כבל
על הארץ יכולו הארכאים עד שהשי-
דמורתו כשהוא רוחן בהחין ב-
לען וקרא בשמה. הין שמעה את
הקול המוכר לה ומירה לרווח ל-
עברו.

בני החבורה שהו כהלומי יין,
התפכו עתה משליכים המרים. הם הוכו
בתהדרה לנוכח טענות המרת.
לא הבינו כיצד קרה הדבר שעז
זו יכולו להעתה בהם. הוא שרך
הם התהילו לחוש שמא הרעה
הערבי, שראה אותם ושבודאי הכליר
אורתם. יתרע אortsם למספט בטענות
האמינו בטעותיהם. וכי לא

כבר: "כדי יחנן קולו אל
העוזה פתחה מה את סידרת פער
מעוררות רחמים. אילו היה מאי מת-
הונת ואומרת: יהודים, קחו עמי עמק
וחילוני, כי איגני רוחה להיות טרף
לשוני הזרים ושובעים שעט. מעת
ויעזנו מאורחותיהם. אך היהודים על
הארהה להוציאו ולהתנוגנו. וכי לא
כבר: כי שבע תרומות של בלבו?"?

בנימלא הדאגה להמרלים הגדעת
ולחיות טרף לשבי האכזבים. קרוב

לודאי שהארהה היה עומדים

מי יודע עד מתי. אך ההדרה על
מנוגן אילצה אותו להיות בוגדים.

ראשון למעיים היה יחיא בגדודו.

מספר השמועה למד ש"ם עז' רוחה מוצרך"
מחדרת מביך והשתער על העז
הוא בז'ר בכך והשתער עז עיניו.

בריצת הלה כשפיהם חזר ומלך
על "יבעד ה' בד השטן". בדורות התרבות
הצען שחששה בבדידות התרבות
ריצס. הרימה גם היא את האנשים
ושותחה בדרדרה אהדריהם עד שהשי-
ותם. היא עברה אותן בשטח מרוץ
אתה, כאלו להכweis נעצרה באמצעות
ברדר מכם.

בני החבורה עמדו מול העז אובדי
עצות וראו בהתנוגנות את מומת
חילולו שוב למלאל "שמע' ישראל". הם התה-
ר לחש זה לא השעי במאומה על
העוז העזונות שמעודה בסרובה ולא
ריצה ממקום.

העוז פתחה מה את סידרת פער
התפכו עתה משליכים המרים. הם הוכו
בתהדרה לנוכח טענות המרת.
לא הבינו כיצד קרה הדבר שעז
זו יכולו להעתה בהם. הוא שרך
הם התהילו לחוש שמא הרעה
הערבי, שראה אותם ושבודאי הכליר
אורתם. יתרע אortsם למספט בטענות
האמינו בטעותיהם. וכי לא

כבר: "כדי יחנן קולו אל
העוזה פתחה מה את סידרת פער
מעוררות רחמים. אילו היה מאי מת-
הונת ואומרת: יהודים, קחו עמי עמק
וחילוני, כי איגני רוחה להיות טרף
לשוני הזרים ושובעים שעט. מעת
ויעזנו מאורחותיהם. אך היהודים על
הארהה להוציאו ולהתנוגנו. וכי לא
כבר: כי שבע תרומות של בלבו?"?

בנימלא הדאגה להמרלים הגדעת
ולחיות טרף לשבי האכזבים. קרוב

לודאי שהארהה היה עומדים

מי יודע עד מתי. אך ההדרה על
מנוגן אילצה אותו להיות בוגדים.

ראשון למעיים היה יחיא בגדודו.

מספר השוענה למד ש"ם עז' רוחה מוצרך"
מחדרת מביך והשתער על העז
הוא בז'ר בכך והשתער עז עיניו.

יום הענאה - איז אוחריך

במגבינה מורה חתמת עממית ערבות.
עמדי מוקט ומכושא ורווט. נ"ד
מה היה לי שאotta ילדה פרחת
בעולמות שלגונים — בעולם געלד
העולם שהיית שדרוי בר. המכ-
ליים העבריות שיצאו מפה בבל
גלוות, קולה היה. שיריו מכרם
ענג'ר דמות שמיימת. הערצתי א-
למנונתה בין החידוש שבדבר
כמושת היהת בת וקובאייה בה
במוללה שוכחה ללימוד ולשיר ב-
מחצחות של שילה א"י. ומשקבלה
השליחות מא"י תונת יהוד גודלה
ומטיסת המורים הגיבו ונפנ'ת
נה-גבולה. מזל הפשיכת להלמוד
בקורסים שונים שארגנו ע"י הש-
ליחים ולבסוך נבחרה כמורה ייד-
אלרו להוות מהככת כיתה של תל-
מידים. היא. ועוד מזל אחר-
הילא היא מזל ענבי הגרה כירום
בראשלה, היה המורה התיכון ה-
ראשנות והיחידות לצידם של 35
מורים תלמידים בני כל הגילים ו-
המגינים במישר שלוש שבוגים תמי-
ירות עד לתחלת העליה "על
כפער בשיר".

במנונה על טובי הבודדים והויא
השומרים הממנוגים על הבתוחן ב-
מחנה.

אורל החוויה הגדולה שזכה לה
בערב והוא נגרמה לי בעיטה של
כז. מורי יוסף עמד ליד הלוח
זהזמין אליו תלמיד זה או אחר
לפחר תרגיל בחישוב זה. ומשהיג
תורה של מזל, וכתחנה בלוח מה
שכחה. ביקש ממנה המורה לשיער.
כבראה ליטום השיעור. מזל עמלה
עליה היכלה ושרה בקורס מוסרת
מצ את השיר. "ארך זמניך וגט
עבר, פדה לנפשי עלי אויב גבר"

ותעדוד שזכה להם מזך הוריה
ולאומץ והרצון והעוז שללה עצמה.
תרה מזך מזול למדת בכתה מעור-
בת בוגר צעד מהפכני ובלתי רגיל.
באותם הימים של בנותם גם זה היה
עם המודמות. בהגיון מתיםין ל-
עדן, שמעת' שיש במקומות שליח
מא"י והוא מלמד קרייה וכתחנה
בערבה כמנגה א"י. הענג'ר להליב
אותה ועורר השקוי ללמידה כתחנה
ומכטא המקודשים בקדושים א"י. תרד-
תי אחרי אותו מורי יוסף ימים
רבים ולא חלמתי להשיגו או ל-
התקבל כביתר.

ערב אחד, בתורו אחריו מורי ייד-
סח, הצלחתי לחדר אל חז' ביה
הספר העברי לבוגרים בתקופה לה-
שיג את בוקשי. מורי יוסף למד
בערבים באחת מכיתות בית"ס זה.
המקת' אספה בחשות האפליה מעז-
בו הובלשת של השם וקרבת
בזיהרו אל חילו פתוח שדרכו ני-
כיתה. הצלחתי וגבעתי. בכתה יש-
בו בוגרים ובנותם כבני גiley ולמדר-
סיפתנו. מעראת המטריבס בעודו היהת
שיבות עראת הרטה הראשונה הי-
יסי עד לעליה לא"י. הבנות ה-
טומניות. נמסרו ע"י ההורן לשרת
כבתי העדינות תמורה מהחיינו וזה
היה חשוב יותר מהמלחמות, ומה
גם שגורס כי כל המלמד את

בחון תורה כאילו במלמדת פטלות".
מול הדרה איפוא בין הנערות ה-
תמנוניה הרשונות שברא מוסרת
בת אלי שים ושות'ו למד קרי-
יראה וכתחנה השובן ובעריה ב-
עדון בחויל, וזאת הדרות להבנתה

נסים בנימיו גמליאל

משמענו, קראנו וחזינו
על מסך הטלוויזיה, שהגב'
מזל אחורק ממושב תנובות
נבחרה ל, אם השנה" — אנו
שהכרנו אותה עשינו כבר
דריך ייחד איתה, בעבר הלא
רחוב — בעדו, במחנה גאר-
לה" — לא הופתענו.

יתדה מתי מזול לעדו עם הוריה בעור-
הה דה לדקה קטנה והיתה בין בוגר-
עמל הבודדות שוכנה בוגר ב-
טנובות. במשר שניים למשך כמי-
תת ערב אצל מרכז התרבות התא-
זרות הימניש המורה יוסף
בוגר ועשתה חיל בilmordim. ב-
אותם הימים היה תקדים מה-
פכני שהילד תימנה תחונת
ספסל הלימודים. בעדו לבנות א' בוגר
ונות' כמעט שללא זכר גiley ולמדר-
סיפתנו. מעראת המטריבס בעודו היהת
שיבות עראת הרטה הראשונה הי-
יסי עד לעליה לא"י. הבנות ה-

ביבתי העדינות תמורה ע"י ההורן לשרת
היה חשוב יותר מהמלחמות וזה
גם שגורס כי כל המלמד את

אטמרל הירס ולמחרת

רצו הלווי

אתמול, היום ולמחרת
וממחרת ליום הבא
כל בת פיל וקל בוטר —
הוגים אבבה, רוצים אבבה
זה פלבבו וזהת פלבבה

הגה יושבים בנו ביטט
על בספקס — ספקא ושבא
איו יונע סוד לבוטם,
אך לבטה הוגים אבבה
זה פלבבו וזהת פלבבה
גלאן וילפה קפיטים גראים
אתני פדור שם קרכבה
עוד בזוא יום וינו אצים
בקה פלבבו וזהת פלבבה

זוג יוניבר צעריך וטט
חוגים מפע זימברה ערבבה
באל חפקטס על איילו רם
מה פס הוגים, פמייבו אבבה
זה פלבבו וזהת פלבבה
קביש נרבב — ומפני ערבבו
תומך זker יתומך זבקה
לה אמירקה ילו אמירקו
שניהם נושמים רמייז אבבה
זה פלבבו וזה פלבבה.

לצורי אל חתוכה

שא ברכה:

עשה חיל וראיה סייפוק
בעבודתך החינוכית
עם מנוייך כמנhal
בית הספר הממלכתי
בלוד

אפיקים

הדין, כך שיכלול לפחות איש אחד מהעדת המזרחתית — נדחתה גם היא. משפטה האשה מדרום אפריקה מתקבל בסבר פנים יפות והודיעים מנהלים אתה שיחות באידיש, תור התעלמות מוחלתת מקומו של הבעל שכל מבני חדשנות מתעוררת בלבו בוכח התנהלות ויצאת דופן זו.

אך הגרוע מכל, הוא, מתן הזרוזומי לפיו, הבעל לשאי לראות את ביתו אך ורך בת' חנת המשטרה בוגרונותם של השטרים ובהגחתם. אין משליל מכך ואין עול גדול מזו, שהרי הכל-האב איבר פר שע מועד, אף לא פושע מתחיל, אין בעברו כל דופי ואם נישואיו לא עלו יפה הרי אין שום שום שמה פלילת שחביב קביעה יחס מעלה ומפליל כזה. אין זו אלא דעתה קדומה מסוגר, רשות בקרבם ברים מבין האשים נזים הרואים בכל איש מעדות המזרחה פושע פוטנציאל. ואני זה מקרה ראשון מרגע אחד. אין מושפע מעדות קדומות, האמנים דוקה הוא צרייך להרשות מתייחסים לבני הזוג יחס שווה ללא איפה ואיפה ואילו דיקון "צדקה" צדק תרדות", היכן "ואהבת לך רעד כמור", היכן כל צוידי צדק רגעים אלה עיי' כך שלאהבת נזים הרואים מושפעת בהם וההבהה היא שדוקה רבנים ודי יבטים יהיו הריאנסים שדוקו בזים? אין דיננים כאלה לובשים גלימה לא שלהם — גלימה צברעה.

כינעם 32/א

מאט מאיר נאק

רבים רואים בנישואים המערבים היעילות ביותם והטבעיות בירר תר לINGTON גלוויות, להפיקתו של הפוצרת ישראלי לעם אחד. אולם יש מזכבים שהופכים את הנישראים המערביים דוקא לרועץ ר-לקלה, לא בגל אופיים של הנישואים אחרים ובמקרה שלבו — דיבגים מהעדת האשכנזית.

אם יש לך מקום בו מונחתה הפרדה העדרתית זה ברב-בorth הראסית. לא אדו כאו רע, כאשר זוג הנישאים הם בני אותה הדעה געט וויאו שום מושג. לאו במרקחה של גירושה, הענין מטופל בידי רבני מארחת עדה. אולם כאשר זוג הבישראים הם מבני עדות שוננות — או זוג היעבן מסתבר בהסתברות קורי העכבי, שכן כפי שאנו רואה מהמרקחה שטאף להלן, בעיה המתעוררת מנישואים מ-עורבים מובאת לפניו בית דין

בهرכב אשכניו טהור, והרי דוקא מקרה כזה מהיב בית-

דין בהרכב מעורב. המקרה של פניו הרא של ב- בעל מהעדת התימנית, יליד הארץ ושל אשה מהעדת האש-

כגוזית שהורהיה יושבים קבוע ב- דרום אפריקה — מאורת הגז ענות.

ニישואים אלה לא עלו יפה, ואין זה מקרה ראשון מרגע אחד. אבל ממושאים אלה גם בול- דה בת. בקשת הגיטין הרואה לפני בידין-רבני בתל-אביב שהרכבו על טהרת האשכנזים. עובדה זו כשלעצמה אין בה ולא כלום אילו דיבגים אלה היו מתייחסים לבני הזוג יחס שווה ללא איפה ואיפה ואילו דיקון "צדקה" בר לרגלים. אלא שמהרגע הרಡק בר לא רגעים בלט משוא פניהם של דיננים אלה עיי' כך שלאהבת נזים הרואים מושפעת בהם וההבהה היא שדוקה רבנים ודי יבטים יהיו הריאנסים שדוקו בזים? אין דיננים כאלה לובשים גלימה לא שלהם — גלימה צברעה.

הנושד מעתודן לשנות הררכב בית-

הנושד מעתודן

הזרה?

כון אברהם

ישלח לי החבר עוזרא כהו על פניהתי היישרת אליו ויתחשב נא בעובדה, כי זו הפעם הראשונה בה הגענו לידי, עתנו או ירחו? "אפיקים" כו ירוו מכותו. ברם מאמרך בנווא, "על חטא שחטאנו..." גרס לי למונאות אליך ישירות.

במאמרך אתה פותח על גדרותם

של כוחות יוצרים בקרבת יהודית תי-מן, אשר לروع תמלל שקרים ב-

פעילות ציבורית בסגנון אס-גבית מפלגתית?.... וקרועים ברוח האנ-

טרים של מפלגותם".

מכאן הנהן נושא אל עאלטך הי-ה-

צרכות למצוורן עז"י פועלן כלילית, השעה הפליגת עולג זורה, ואחד מיט-

אים מישראל, וקדום כל חובה זו על יוצאי תימן עצם.

יש לנו לא רק לשנות מצב בלתי

נסבל ומביש זה".

עם כל הבוד לי אליך. אין דעתי סובלת משפטים כנ"ל ועודאי

ומלא בכייה על קיפוח ואין צדק אשר

או אני אינן מתחם מהם. אשר אשי לארך העניות —

1. מעמידו ברבנאות והמוסצות הד-

תניות. אין אנו שייכים לא לסת-

2. פרדים ולא לאשכנזים?

3. מה תהיה דמותו של הרדי תימן?

4. מה יוציא תימן?

5. הוביל להקרין ממרשתתינו הדר

גורם סביל המשפע מעתה מאחרין?

6. יוציא תימן? ואם כן מה תהיה

גה מתרתו? ודרכי פולקלור בגוף

עקב אשכזבים?

על מנת לפתח את בעית מעם-

עדי, כמו שעורר את הבעה. ותיר-י-מן, שמקורו להקדיש מזגנו לעוזר לעצ-

מיון, לאוטר רשותה שמית של כל

הרבנים הדרושים התימניים אשר הוטמכו

אר מכח מעמדם בקרבונו, הם גודלי

תורה.

לשלהיהם מכתבים ולקבועם לבוחר

של כל הרבנים התימניים.

לבבך
ראש הממשלה
ירושלים
של משפחות
יל-דים

הבל' הרוצחים בקיטים משפחותינו ב-
כבוד מלבי להזקיף לכיספי צדקה
ומוביל ליפול למעמסה על שכות אליכם
ציבור, מושגים לבסוף לפבורי העצמות
בבקשה לשלוחו המבוקש המשפר השיבוץ
שנה לנו להביא בפניכם מספק שביבו
לפתורנו הצעירה. בתיקות שביבו ייביא
המיידי — כובלן או בחילון — יביא
להקלת ממצבן של המשפחות מריא-
בות הילדיים ואלו הן:

קובעת גור מלכתי, בכל מ-
בעת משפחחות מרובות ילדים. מ-
מתן עדיפות בהכוונה מפרנסי

בעלי רמת הנכסה נאותה ב-
התאם השכר לבודל המשפחחה.

ג. חינוך חובות חיים מגיל 3 למשך
פחות אלא וכן יומם לימודים

ארוד.

ה. פטור ממיטים משליחים ומונגי-
ציפורים או דחיה בתשלומים מ-
למועד מאוחר יותר. ביטול מס-
קניה ובלוי על מוצרים וצריכים

ח. לאפשר הילואות בדוחות ובתש-
ארוד.

ד. לומדים בחוות למתנאות דיר וצר-
רים חינוכיים או שרים 5 שנים ג-
אשר הבנים יגדלו והחזרות

ה. לכירחונות יפתחו בהרבה לעומת
ההכבות.

כידוע, בעלי ההכבות בעלייה עז'י ח-
רי האגודה השיתופית. בו בזמנו תר-
םם לעירייה לא ציריך לגורום להרעת
התאנאים ולזהירותם על-

א. מטי עקיבין יטבשו במשמעות
ההכרחות יפתחו בהרבה לעומת
ההכבות.

בדוע, אם תפריש המדינה מתאכיה
לפטורון העבירות של המשפחות הד-
וגדולות, מהן קנותם, זוכים להקלות במסיט-

ה. קנים משרותי היסירים יטבשו במשמעות
ההוכרחות המיטים במשרין אדר-
ת. אשר יחנכו תלמידים ברוח המוסר-
ת. כרמים הוו צרכות יותר.

כ. אשר לבעיה השניה, אמרתי לך
כבר, אם תפריש המדינה מתאכיה זה נטל

בדוע, אם לא תפריש המדינה מתאכיה
וגמבה. גם כאו אני רואה מחדל
או ירחוון. מה קשה כל-

א. אולם תאריך מסויים ולכובע בו
אחד שריה של מושרים פולקלור תימנים?
או לארגן ערבי גודלו. אך נגענו אנו
רוח בקרב עדתינו?

ב. עצם הוצאה אפיקים" מוכחים על
המשך קיום המסורת ארגוון לא

ה. תימן. הרשה לי להפנות אל מאמ-
רדו של יוסף מאיר בר הווא מוכדר

את "מרכז התימניות בא"י" ו-
ו-ומן משנת 1924 החל מרכז הד-
תיכון של יוצאי תימן".

ג. מכוא עלייבו להסיק שרים ארגון
בעבודה והגבלה פעלתו ריש ציריך
"אפיקים".

ה. לסתום בראש עירית רחובות
מר שמו אל רכטמן

רב. דנין — אלישיב

י. סמדר — חדרה. ברבניז

העתק: חברי הממשלה, הכנסת ו'

המוסדות השוניים

לבבך
ראש עירית רחובות
מר שמו אל רכטמן

רב. קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ג. ציבור עמלים. שמאחורינו
סבל רב וקשה. כאשר גם כאשר הוא צודק.

ה. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ד. ציבור עמלים. שמאחורינו
את מצד עירית כנרת. בשנות

1930. פורנום אליד שומרת העול והק-
פהה מצד עירית כנרת.

ה. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ו. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ז. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ח. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

י. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ז. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

ונגישות הנוסף הזה.

ט. הנבו קוראים לר. כבב
רחובות. וכלל הגורמים האחראים
הגבוהים בדרכם. למנוע את העושק

לכל עובדיינו, ל Kohotינו וידידיינו באשר הם
וכו לסניפנו בירושלים וחבר עובדיו — להם
ולמשמעותיהם ברכה:
תאה השנה הבעלית שפע,
שלום ושלוח בעם ובארץ.

הנהלת קופת מלווה
וחסכוו „המזרחה“
הلال הזקן 18, ת"א

מוועצת יהוד
אנו מברכים את כל תושבי גדרה בברכת
שנה טוביה:
תכתבו ותחצמו בספר חיים טובים
תאה השנה שנת התפתחות ושגשוג
לעירתנו יהוד ושות שלום לכל
בית ישראל.

סעדיה חתוכה
יוזר המועצה

לשנות תשלייג
שלוחה ברכבת עירית בתים
לנסיא המדינה, לכנסת, לממשלה,
לצבא הגנה לישראל, לתושבי עירנו,
לרשותות המקומיות, לאזרחי ישראל
ולעם בתפוצות.

מ' רוטשילד
ראש העיר

לפנחים כהן ורעיתו נעמי
בהכנס ניכם רוני נוי בעול המצאות
שאו ברכחה:
?בְּרוּךְ בברכה צפינה ותגדל מעלה
בתורה ויזכה לכל מידה טובה
הדוד: יחיא קאפה וגוט-ביטו יונקה
הבנות: ברכה, נעמי וגאולה

אהרון רחבי
אטלייז

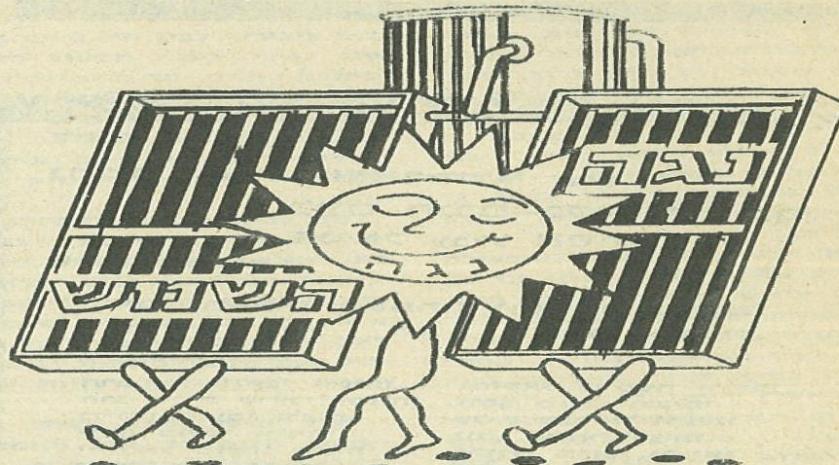
בשר כשר
משחיתת בית המטבחים
יפו, חולון, תל-אביב
רחוב יום טוב 29 תל-אביב, כרם התימנים

לחברים היקרים
רבקה וחיים בן-יצחק (סגן ראש העיר חדרה)
ברכת מזל טוב ואיחולים לבבאים
להולדת הבית זהורית
אחות להראל ואבישי יצ"ו
תזכו לראותם בוגעת חיים
ובמעשיהם הטובים. אמו.

אפייקים

"נגה" .. "השמש"

סימו מפחים רשות

מפעלים לייצור ושיווק דודי שמש וחשמל

25 שנות שירות נאמנו

החלפת הדוד הנזול תוך 24 שעות

טלפונים: 72 79 ; 72 60 72 ; 72 04 43 רחוב דב 14, רמת-גן.

מטעמי תמרי

מאח לברכת שנה טובה
לחיליל ישראל באשר הם שם,
לכל בית ישראל ולכל לקוחותיו.
מספקים מטעמי מוכנים לאכילה
חומוס — טחינה — סלט תורכי —
סלט חצילים — שחוק — סלטים שונים

המוסד לביטוח לאומי

הודעה חשובה למשיק !!

תשולם מענק התיקירות ותוספת לבני שבר נמור

(השלמת הכנסתה)
לחדש יולי — ספטמבר 1972

הננו כבאים לידי עיתר. כי עובדי הוצאות הכנסה לבניו בבעל רכון יסרים מהמושך לבתו לאכי (נורוים ל-3 ילדים וכן כשבני בני הזוג עובדים) אינם אריכים לוגשים. טופס תביעה נוסף לתשלוט המענק לחודשים יולי — ספטמבר 1972.

המוסד לביטוח לאומי ישלם להם המגע בהתאם על תביעתם הריאונגה בתופס של 3500 ל' (4.72%). ואית כדי להקל עליהם. על הנובד עוליו.

יעבדו אם ידרשו בהגשת התביעה (בטופס של 3500 ל' מחדורה).

יעבדים הזוכים לתשלוט מושך (3 יילדים, שני בוגר ווג'ודים) שלא הגיעו לפוסט התביעה לחודשים אפריל-מאי 1972, מארח ולא צוי ואים לתשלובת הבסהה, או

בגיבו תביעותן נורו דוחו — רשאים להגישו לתקופה של שבוע מוקדם ספטמבר 1972.

התביעה תוגש בתופס של 3500 ל' ב- 30 ביוני גינו להشيخ בכל סעפי מוסדרו.

יעבדים אחרים בעלי שכר נמור — ישולם הגביע על ידי המענק לגבי הפרטים שמסרו באיגרת בחודש אפריל שנה זו. לא חל כל שינוי בתנאי הזכאות לגבי קבוצה עובדים זו.

אנו מצינים שלא חל כל שינוי בתשלומי
קייבת ידי עובדים לגבי החודשים הנ"ל

החל בחודש אוקטובר 1972 ישלם המוסד שירותי את השלתמת הכנסה, לכל העובדים הולכים. וכך יזום עד המפקט בתשלומי של מענק התיקיות בעת תשלום דמי התביעה כל הדוח עד אוקטובר 1972.

דרך הביצוע של התשלום היישר לכל העובדים יפורסמו בסוף חודש ספטמבר צי"ז.

לציבור הפועלים בעירנו חולון,
לחברי החטדרות ולמוסדותיה,
לחברי הממשלה והכנסה, לצבא הגנה לישראל
ולכל בית ישראל בארץ ובตפוזות.

ברכת שנה טובה ומאורשת
מועצת פועלי חולון

עיריית רחובות
משגרת ברוכותיה לשנת תשל"ג
לממשלה, לחברו הכנסה, לצבא הגנה לישראל,
לטושבי רחובות וכל בית ישראל באשר הם שם.
תהא שנה זו שנת ברכה במפעלו הלאומי

שי רכט מנו
ראש העיר

זכירה רצאי
חיט לגברים ולגברות
مبرך ברכת שנה טובה ומועדים לשמחה
את לקוחותיו, בית ישראל. את בני ביתו
ואת כל ידידו ומקורביו.

תל-אביב, רח' השומר 5.
פרטיות: רח' רבי מאיר 29, תל' 55855.

arityt chbara

גראן האכינט
גראן גאנז גאנז
גראן הגרסת
גראן תרנגולת
גראן קומת טבק
ארכון: בק קראט, גאנז גאנז
סגן: ארכון קומט, גאנז גאנז
ומקם גאנז גאנז

לשנת תשלי"ג

שלוחה הברכה

עיריית תל-אביב-יפו וחברי מועצתה
לנשיה המדינה, לממשלה, לכנסת,
לצבא ההגנה לישראל, לתושבי עירנו
ולכל הבוגנים והיוצרים במדינה.

ירושע רבינוביץ
ראש העיר

لتשומת לב מנויינו וקוראיינו
בתובתנו :

"אפיקים", רחוב יהודא קרני 21, רמת-אביב, 69025, טלפון 414611
A monthly journal for spiritual regeneration, social integration and the defence of civil rights
management and Editorial: 21, Karni street, Ramat-Aviv, Tel-Aviv, Israel

שולם 432 .PP
• אפיקים תל-אביב
רחוב יהודא קרני 21
בז' החזרה מושתחים
in case of undelivery —
postage is insured

גליון מה
שנה שמנית
זומש שנים
לשחרור ירושלים
אלול חשל"ב
ברופר לשטרות
אוגוסט 1972 —
דוח מנוי גשנה — 12 ל

מן התוכן
אפיק אל הקורא
ה"דפקים" יום יומ'
נ' א
הצלחה רבתיה לכינס הרכבת
של ברית יוצאייתיהם /
השיכון לעולים — על
השיכון הסוציאלי /
שלום ברוך
בחירות איזוריות — קץ
מוקרטיה בישראל /
סעיד
צינות של אשכנזים ו'
של עדות המזרח /
יאיר י...
הזהדנות האחורה /
נתן י...
ראיון עם מרדכי ביבי /
יוסף דח...
עצרת למלאות 30 שנה
תרת החלוצות בעירק /
יעקב אלעזר
אל כהן — גבור האום
שלמה
משה אל בני ישראל /
יהודי

*
שירה ספרות, מחוי
ופולקלור
*
אפיק אל הסטודנט
שירות ישראל בתימן /
רצו
שיר חדש לרבי אבצ"ן
יוס
העוז והקמיע /
נסים ב' ג

*
מכtabim למרכז
במערוציך ירושלים /
ד"ר יעקוב
דייניס בגלימה צבואה
מאיר
הרבה דברים ואפס מה
לאה
ואת, עליית על כולנה
חיים
רישומים ועתורים
שלמה ג

האים שרכבי
אם קעק פוד
כ' ז' ג/
תעריך
חק ותקא
הרכבת אפיקים

בנק ליצוא בע"מ

משרד הראשי
תל-אביב, מגדל שלום, אחד העם 6

סניפים

* ירושלים
* חיפה
* בת-ים
* אשדוד

ברכת שנה טובה
ומועדים לשמחה

"הMerchant לטילון"

שירות חומסך לטילון

ಇ-חיאל מדלה

מבחר טילונים חדשים ומשומשים בתשלומים

האלטראז החזק יcall הטיילון
רשיון אג'ן 16

הרכב האתקיק ביג'ור
ז'היגה באיזר

רחוב בוגנוון 550 גבעתיים טל' 737876